

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 5 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
 Numer pojedynczy kosztuje w miejscu 16 hal., pocztą 18 hal. — Biura Redakcyi i Administracyi ulica Czarnieckiego 1. 10. — Ekspedycja miejscowa — biuro dzienników St. Seketawskiego, Ulica Jagiellońska 1. 3. — Listy należy frankować.
 Nakładem otwarte wolne od opłaty.
 Telefon Redakcyi Nr. 88

Przedpłata
 zamiejscowa:
 roczne . . . . . 32 K, | ówsiarócznie 6 K — h, | roczne . . . . . 24 K, | ówsiarócznie . . . . . 6 K,
 półroczne . . . . . 16 K, | miesięcznie 2 k 70 h, | półroczne . . . . . 12 K, | miesięcznie . . . . . 2 K.
 W Niemczech 3 K 30 h miesięcznie. We wszystkich innych państwach 3 K 90 h miesięcznie.
 „Przewodnik naukowy i literacki“, dodatek miesięczny do *Gazety Lwowskiej*, otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ówsiarócznie i miesięcznie za dopłatą: pierwszy 1 K 50 h, drugi 60 h. „Przewodnik“ prenumerowany osobno kosztuje 8 K.

Osoby ogłoszeń: Wieraz petitowy lub jego miejsce 20 hal.
 Tabelaryczne i liczbowe po 30 hal., nadesłane po 60 hal., za wieraz lub jego miejsce miary petitowej.
 Ogłoszenia osób i zakładów prywatnych przyjmują wyłącznie: Biuro dzienników *Seketawskiego* w Lwowie Ulica Jagiellońska 1. 3. W Paryżu wyłącznie Agencya: O. Adams (V. de Raczkowski) 38 Rue de Valenciennes.

ZAPROSZENIE DO PRZEDPŁATY.

Przedpłata na „Gazetę Lwowską“ wynosi:

- W miejscu:
- rocznie (od 1 stycznia do końca grudnia) . . . . . 24 K
  - półrocznie (od 1 stycznia do 30 czerwca) . . . . . 12 K
  - ówsiarócznie (od 1 stycznia do 31 marca) . . . . . 6 K
  - miesięcznie (od 1 do końca każdego miesiąca) . . . . . 2 K
- Zamiejscowa:
- rocznie . . . . . 32 K — h
  - półrocznie . . . . . 16 K — h
  - ówsiarócznie . . . . . 8 K — h
  - miesięcznie . . . . . 2 K 70 h

Prenumerotorowie roczni lub półroczni (którzy prenumerują od 1 stycznia do końca grudnia lub do końca czerwca) otrzymają „Przewodnik Naukowy i Literacki“, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ bezpłatnie, ówsiarócznie zaś i miesięczni za dopłatą, a to:

- ówsiaróczni . . . . . 1 K 50 h
  - miesięczni . . . . . K 60 h
- „Przewodnik“ prenumerowany osobno, kosztuje:
- rocznie . . . . . 8 K
  - półrocznie . . . . . 4 K
  - ówsiarócznie . . . . . 2 K

W celu ustalenia nakładu prosimy o wczesne nadsyłanie prenumeraty.

DO REDAKCYI.

Utrzymanie felietonu *Gazety Lwowskiej* i jej działu literackiego na odpowiedniej wyżynie, a w tym celu gromadzenie pierwszorzędnych sił pisarskich, będzie jak dotąd tak i w r. 1913 usilnem staraniem redakcyi.

Obok imion znanych i zasłużonych, znajdą Czytelnicy nazwiska młodych a pełnych talentu pisarzy, których redakcyja zawsze chętnie do współdziałania zaprasza.

W r. 1913 zamieszczać będziemy utwory: Teodora Jeske-Choińskiego, Hajoty, Anatola Krzyżanowskiego, Zygmunta Sarneckiego, Macieja Wierzbńskiego, Henryka Zbierzchowskiego, Jerzego Żuławskiego i w. i.

W felietonie zamieszczać również będziemy listy z Krakowa, Warszawy, Wiednia, Paryża, Berlina i t. d.

Najnowsze wydawnictwa, Teatr, malarstwo, rzeźba, muzyka, będą i nadal omawiane wyczerpująco i rzeczowo.

W tece „Przewodnika naukowego i literackiego“ posiadamy prace najwybitniejszych naszych historyków i krytyków literatury.

CZEŚĆ URZĘDOWA.

P. Minister rolnictwa zamianował komisarzy inspekcji leśnej I. klasy: Wincetego Mazurkiewicza i Stanisława Lisikiewicza, starszymi komisarzami leśnymi w etacie techników leśnych Administracyi politycznej.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA.

Lwów, 20 grudnia.

Rada państwa.

Z Izby panów.

Izba panów przyjęła na wczorajszym posiedzeniu we wszystkich trzech czytaniach nowelę do ustawy cywilnej.

W ciągu dyskusyi dr. Grabmayr wskazał na konieczność reformy prawa małżeńskiego i imieniem partyi konstytucyjnej domagał się wprowadzenia ślubów cywilnych, zamiast dzisiejszych ślubów wyznaniowych. Przeprowadzenie tej reformy jest dziś ze względu na smutne stosunki panujące w parlamencie niemożliwe, lecz w przyszłości musi być przeprowadzona. (Oklaski na lewicy).

Br. Call odpowiadając na wywody cz. Izby Grabmayra zaznaczył, że wysunięcie dziś na porządek dzienny reformy prawa małżeńskiego wywołałoby walkę kulturalną, gdyż ludność nie chce ślubów cywilnych. Reforma ta rozbiłaby się nie o opór prawicy tej Izby, lecz o opór ludności. Rozwiązalność małżeństwa oznaczałaby zniszczenie zupełne życia rodzinnego. (Oklaski na prawicy).

Ks. kardynał Nagl przemawiał imieniem grupy prawicy za utrzymaniem zasad katolickich w małżeństwie. Mowca przypomniał, jaki opór stawiała ludność, gdy przed laty poruszono sprawę reformy prawa małżeńskiego. Przy wygłaszaniu ze zbyt wielkim naciskiem zasady ślubów cywilnych zapomina się o tem, iż tylko na uczuciu religijnem opierają się prawdziwie obyczajne stosunki w małżeństwie. Tak konieczne wzmocnienie poczucia porządku i prawa w rodzinie i Państwie nastąpić może jedynie przez uwzględnienie i pielęgnowanie uczuć religijnych i misję kulturalną Kościoła katolickiego. (Huczne oklaski na prawicy).

Również prof. Lammasch wystąpił jak najbardziej stanowczo przeciw reformie prawa małżeńskiego.

Hr. Piniński wyraził życzenie, aby nowela rychło była załatwiona przez Izbę

posłów. Jako jedną z jej największych zalet uważa to, że nie dotyka ona prawa małżeńskiego. Polemika, którą kilku członków Izby prowadziło z mową dr. Grabmayra, dostatecznie chyba dowodzi, że znaczna może większość Izby jest za tem, aby nie naruszać obecnego prawa małżeńskiego. Nie prędko chyba nadejdzie chwila, w której większość tej Izby oświadczy się za reformą prawa małżeńskiego. Obowiązujące obecnie w Austrii prawo jest nierównie mniej złe, niż wielu to utrzymuje, szanuje ono bowiem w daleko wyższym stopniu, niż obowiązkowy ślub cywilny, poglądy religijne ludności i lepiej ujawnia jej zasady religijne. O tem, co odpowiada lepiej nauce katolickiej lub, jak to powiedziano ze stanowiska kościelnego, co jest złem mniejszem, muszą ostatecznie rozstrzygnąć przedstawiciele Kościoła katolickiego. Także ze stanowiska Kościoła zasady obecnego prawa austriackiego nie są zupełnie zadowalające i odpowiednie, ale na ogół panuje zgoda co do tego, że jest ono lepsze niż obowiązkowy ślub cywilny.

Wprowadzenie rozwiązalności małżeństwa rozluźniłoby w sposób niebezpieczny świętość związków małżeńskich wśród ludności katolickiej i wprowadziłoby rozterkę w stosunki rodzinne, dlatego mowca stanowczo oświadcza się za nierozwiązalnością małżeństwa katolików i nie może zgodzić się na obowiązkowy ślub cywilny. Rozwiązalność małżeństwa byłaby dla ludności katolickiej tem niebezpieczniejsza, że stanowiłaby złamanie poglądów religijnych i zasad tej ludności. Prawda, że w niektórych krajach możliwość rozwodu nie wywołuje zbyt licznych wypadków rzeczywistego rozwodu, w Anglii np. dlatego nie, że tam rozwiązanie małżeństwa słusznie uważają jako coś, co przynosi pewną ulgę. Ale do jak smutnych stosunków doprowadziła rozwiązalność małżeństwa w Ameryce i do jakich cyfr zastraszających dochodzi tam liczba rozwodów! We Francyi rozwody istnieją od nie tak dawna, a już teraz widzą tam, jak bardzo one wprowadzają zamęt w stosunki rodzinne.

W wielu krajach austriackich, a zwłaszcza w Galicyi ludność w wysokim stopniu szanuje zasady religii i przystosowuje się w życiu do nich. Wprowadzenie obowiązkowego ślubu cywilnego i dopuszczalność rozwodu z pewnością pociągnęłoby za sobą spo-

32
HENRYK ZBIERCHOWSKI.
ANIOLY PLACZĄ.
 POWIEŚĆ.
 ROZDZIAŁ TRZECI.
 Kasają serce rude psy...
 (Ciąg dalszy).

Gdzieindziej znowu na chodniku pod murem wędrowny kramarz puszcza w ruch automatyczną zabawkę. I tu wnet tworzy się koło widzów, tamując ruch ulicy. Zapory te są tem przykrzejsze, że na ogół wsysey w Paryżu spieszą się. Można chodzić po ulicach dwie godziny i nie spotkać ani jednego przechodnia idącego wolnym krokiem. Czas jest drogi a odległości paryskie olbrzymie. Więc wszystko co żyje, spieszy się, pędzi, roztrąca, przeciska w tłumie z jakimś nerwowym niespokojem.

Czas był tak piękny, że zaczęto robić zamiejskie wycieczki do Meudon, Saint Cloud, Wersalu. Ludka czuła się tak zdenerwowaną, że chętnie brała w nich udział. Nie mogła usiedzieć w czterech ścianach swego małego pokoju. Tam wśród młodej zieleni lasów, na łąkach pokrytych pierwszą trawą, w zaci-

sznych parkach wśród białych marmurowych posągów, zmartwiałe jej serce poczynało bić żywiej a na wybladłej od zmartwień i bezsenności twarzy zakwitły znów rumieńce. Stroński trzymał się zdaleka. W ostatnich czasach stracił zupełnie łaskę Ludki. Pewnego razu rzekła mu w zdenerwowaniu:

— Boże! jaki pan nudny z tą swoją miłością. Niech pan wróci do Leńskiej... ona pana tak kocha...

Ale Stroński nie zrezygnował. Podczas wycieczek zamiejskich krążył dookoła Ludki. ślęcząc każdy jej ruch, uradowany, że nareszcie widzi uśmiech na bladej jej twarzy. Usunął się w cień, jakby pragnął swoją osobą najmniej zająć miejsca. Czekał wytrwale, z uporem, z zaciśniętymi zębami, kiedy zostanie znowu dopuszczony do łaski.

A Ludka zajęła się teraz Otejką. Bawiła ją chłopięca nieśmiałość malarza, interesował bezgraniczny zachwyt, z jakim patrzył na nią zawsze. A przytem chciała podrażnić trochę Strońskiego, pokazać mu, że niema żadnych praw do niej, że jest wolną i od nikogo niezależną.

Im więcej czuła się nieszczęśliwą z powodu swojej nauki śpiewu, tem silniejszy rys okrucieństwa powstawał w jej duszy. Męczyła się sama, więc chciała żeby i w okół niej męczono się także. Marzenia jej waliły się w gruzy, a Stroński był właśnie tym, z którym miała dzielić szczęście dobrej przyszłości. Więc ku niemu, jakby ku współnikowi swego losu, zwracała się teraz ostrze jej niechęci i rozgoryczenia. A przytem wstyd jej było, że dopuściła go do marzeń swego serca, że obiecywała mu coś, co nigdy nie nastąpi. Zamiasł spodziewanej kariery, kwiatów, wienców i oklasków, rozkosznego życia wśród cią-

głej ekstazy artystycznej, czekała ją zła dola, nędza i lichy wiec co jeszcze. Więc pozostało jej to jedno: ukorzyć się przed nim, wyznać swoją klęskę życiową i prosić: weź mię taką, jaką jestem... nie mam nic, wszystko straciłam, wszystkie marzenia mej duszy skończyły się, wszystkie kwiaty uwiędły. Jestem jak rozbity okręt, co szuka cichej przystani. Ale pełni szczęścia dać niepotrafię nikomu, bo już nie jestem zdolna...

Do tego nie chciała Ludka dopuścić za żadną cenę, choć wierzyła w szczerą uczułość Strońskiego. Podczas jednej z wycieczek, wydobyla od nieśmiałego Otejki wyznanie, że od pół roku marzy o jej portrecie. Zgodziła się natychmiast.

— Drogi artysto! Dlaczegoś mi tego nie powiedział pierwiej, gdy jeszcze byłam szczęśliwa, gdy jeszcze byłam piękna. Ale jeśli jeszcze trwasz przy swem pragnieniu, jeśli nie będzie cię raził smutek zdezonizowanej księżniczki, to przyjdź jutro po południu na pierwsze posiedzenie...

I rozpoczęło się pozowanie do portretu. Marzenie Otejki spełniło się. Wiosna była w powietrzu i wiosna była w sercu malarza. Co kilka dni kupował za ostatnie pieniądze olbrzymie bukiety mimoz, które przysyłał ubogą pracownicę. Przychodziła co dnia, usiadła na przygotowanym dla siebie tronie na podwyższeniu i patrzyła na niego smutnymi gwiazdami oczu. Pracował w milczeniu, z sercem bijącym, z duszą na kłęczkach, jakby obawiał się spłoszyć cudną zjawę. Delikatna, ledwie uchwytna woń mimoz krążyła w powietrzu, złota łuska słoneczna wlewała się do wnętrza pracowni, w promieniu słonecznym drgało tysiące pyłków, gdzieś za oknami śmiał się błękit wiosennego nieba,

a Otejko pracował z zaciśniętymi zębami, z duszą spaloną od gorączki twórczej, z oczyma mętными od ekstazy. Zapominał zupełnie, że ma przed sobą piękną kobietę o ustach rozpiętych jak kwiat granatu, o rękach białych, delikatnych, stworzonych do pieszczoł. Ludka była dla niego czemś nierzeczywistym, snem twórczym, zjawą fantazyi, fantomem tęsknoty artysty, symbolem, czystem Pięknem, chodzącym po ziemi. A przez ten czas Stroński włóczył się po ulicach, trawiony zazdrością, czekając, czy choć zdaleka nie ujrzy sylwetki Ludki, wracającej z pracowni malarzkiej do domu.

Pewnego razu podczas takich czatów spotkał się z Ludką oko w oko na zbiegu ulic. Ujrawszy go, zbladła z gniewu i zmarszczyła brwi:

— Pan tutaj?...

— Zupełnie przypadkowo... miałem interes w tej stronie... tłumaczył się, widząc jej rozdrażnienie.

— Pan mię śledzi... jak szpieg chodzi pan za mną krok w krok. Ale niech się pan dowie, że to do niczego nie doprowadzi. Ja jestem wolna, słyszy pan, wolna, i nie życzę sobie żadnej opieki. Niech pan zaprzestanie w swoim własnym interesie... bo wkrótce dowie się pan o takich rzeczach, od których serce pana wyć będzie...

— Pani nie uczyni nic takiego, wierzę w to święcie...

— Zobaczymy.

(Ciąg dalszy nastąpi).

niewieranie poglądów religijnych i rozluźnienie stosunków rodzinnych. Bynajmniej nie nadszedł teraz czas na reformę prawodawstwa małżeńskiego i tak rychło nie nadejdzie. Przeprowadzona w tej Izbie dyskusja przekona o tem opinie publiczną, ludność, oraz czynniki rozstrzygające, a może także i drugą Izbę. (Oklaski).

P. Minister sprawiedliwości dr. Hohenburger oświadczył, iż przedłożona nowela zawiera w sobie wszystko to, co w obowiązującym dziś, przeszło sto lat mającym kodeksie cywilnym, należało koniecznie poprawić lub rozszerzyć; nie zawiera tylko zmian w międzynarodowym prawie prywatnym i prawie małżeńskim. Prace około uregulowania międzynarodowego prawa prywatnego są już prawie ukończone i Rząd wkrótce jż będzie mógł przedłożyć odpowiednią nowelę. Chociaż w przedłożonej noweli brak jest z łatwo zrozumiałych względów nowych postanowień o prawie małżeńskim, to mimo to nowela ta liczy się za najważniejszymi żądaniami nowoczesnymi na polu prawa rodzinnego i spadkowego, w sprawie uregulowania stosunku służbowego i. t. p.

W końcu zaznaczył mowca, że w nowym uregulowaniu prawa opiekuńczego, w postanowieniach o poprawie stanowiska dzieci nieślubnych, o ochronie matki nieślubnej i o ustawowym prawie dziedziczenia małżonków przyswiescała autorom noweli myśl nowoczesna o ochronie społecznej, nowela ta zatem jest dziełem o wielkiej doniosłości socjalnej. (Żywe oklaski).

Następne posiedzenie Izby panów odbędzie się w sobotę.

Przyjęcie ustawy o świadczeniach wojсковych przez Izbę posłów.

Posiedzenie rozpoczęte dnia 17 b. m. o godzinie 11 przed południem, udało się na koniec wczoraj doprowadzić do kresu.

Izba posłów przyjęła ustawę o świadczeniach wojennych w brzmieniu przedłożonym przez komisję, a odrzuciła wszystkie poprawki.

Paragraf 6 przyjęto w głosowaniu imiennym 270 głosami przeciw 143.

Przy paragrafie 9 odrzucono w głosowaniu imiennym 224 głosami przeciw 201 poprawkę wniesioną przez socjalistów, aby osoby powołane do świadczeń wojennych nie podlegały sądowi wojskowemu, lecz cywilnemu.

Dziś odbędzie się trzecie czytanie ustawy.

Następnie parlament załatwił szereg spraw z zakresu nietykalności poselskiej, między innymi uchwalił wydać sądowi posła socjalistycznego Schmeiera, za obrazę burmistrza m. Wiednia, dr. Neumayera, podczas posiedzenia Rady miejskiej.

O godzinie 7 min. 15 wieczorem posiedzenie — które trwało bez przerwy 56 godzin — zamknięto.

Dziś dalszy ciąg obrad.

Marchese di San Giuliano o wznowieniu trójprzymierza.

Na posiedzeniu włoskiej Izby deputowanych dnia 18 b. m., w odpowiedzi na interpelację dep. Barsilaia co do przedwznowienia odnowienia trójprzymierza, wygłosił minister spraw zagranicznych di San Giuliano, obszerną mowę, w której przedstawił stanowisko rządu włoskiego wobec poruszanej sprawy.

Od lat przeszło trzydziestu, mówił, stanowi trójprzymierze dla całej Europy ręką mię pokoju, zarazem zaś jest dla trzech państw sprzymierzonych ręką mię ich własnego bezpieczeństwa. Stosunki pomiędzy sprzymierzonymi ułatawia w wysokim stopniu ich wzajemne pragnienie utrzymania harmonii co do interesów każdego z osobna. Stosunki zaś z innymi mocarstwami układają się tem łatwiej, że przymierze ma pokojowe, defenzywne cele. W wielkich międzynarodowych kwestiach okazywało trójprzymierze zawsze zgodną i nawskróś pokojową wolę, spotykając się pod tym względem ze wzajemnością u strony przeciwnej. Pomyślnie wyniki tego stosunku są powszechnie znane.

Pewność trwałego pokoju dla sprzymierzonych i dla Europy, mająca przedewszystkiem w tym stanie rzeczy swą podporę, dała impuls wielkim, ogólnym postępom ekonomicznym, wiążącym coraz silniej w solidarną całość interesy całego cywilizowanego świata — a zarazem stworzyła zapórę wielkim wojnom, których nie uzasadniałyby najwyższe interesy życiowe, lub godność narodowa. Długie trwanie pokoju europejskiego było też ułatwieniem tego wielkiego dzieła, które powiodło się spełnić Włochom w ciągu ostatnich lat trzydziestu pomimo znacznych wewnętrznych i zewnętrznych trudności, — które może dla naszej patriotycznej niecierpliwości okazać się zbyt powolnym, ale któremu nie odmówi uznania potomność wobec obfitych i chlubnych owoców naszej pracy.

W ostatnich latach trzydziestu Włochy pracowały nad wzmocnieniem głównych źródeł narodowego bogactwa, nadały budżetowi solidność i elastyczność. Kraj zapomocą liberalnych reform utwierdził zgodę socjalną, armia i marynarka doznały wzmocnienia, zahartował się duch narodowy i nabrał takiej spójni, że pokonałszy największe trudności, zdołał wytrzymać bardzo trudną próbę. Wyśzedł zaś z niej zwycięsko, biorąc w nagrodę w posiadanie kolonie o przestrzeni trzykrotnie większej, niż ziemia ojczysta, dzięki czemu zajął pierwszorzędną stanowisko nad morzem Śródziemnym i ogromnie zyskał na powadze u świata. Powodzenia tego przedsięwzięcia nieodzownym warunkiem było silne międzynarodowe stanowisko Włoch, oparte na trójprzymierzu — a zaznaczyć tu należy, iż wspomniane przedsięwzięcie na-

stręczało ogromne trudności, gdyż przez oddziaływanie na wielkie interesy europejskie i nasze własne stało się jednym z najtrudniejszych problemów współczesnej epoki historycznej. Tak amocnione połączenie między narodowe jest też koniecznym warunkiem pokojowego rozwikłania teraźniejszego przesilenia na Bałkanach, w którym to przesileniu Włochy tem łatwiej bronić mogą swych interesów i wyłączyć je z obrębu kwestyj międzynarodowych, że zdołały uregulować kwestyę Libyi i wyłączyć ją ze spraw międzynarodowych, zanim wyłoniła się kwestya nowych terytorjalnych formacji na Bałkanach, jakoteż równowagi na Adryatyku i we wschodniej połaci morza Śródziemnego. Trójprzymierze zaś ma dość siły, by każdemu ze sojuszników zapewnić jego owoce pod warunkiem, że teraz i w przyszłości opierać się będzie na wzajemnym zaufaniu, że każdy ze sprzymierzonych mieć będzie to niezłomne przekonanie, iż jutro liczyć może na pomoc drugiego jako na kompensatę tego, co działał dlań dzisiaj; że nie idzie tu o przemijającą kombinację, lecz o silny, trwały związek. Ubezpieczenie przyszłości jest ważnym czynnikiem wzajemnego zaufania, skutecznej jedności i serdecznego pojęcia.

Z tych trzydziestoletnich doświadczeń wynika dla trzech sprzymierzonych mocarstw równa korzyść. Na tej silnej podstawie, jakoteż na podstawie istniejącej pomiędzy Włochami a Monarchią austro-węgierską ugody z lat 1897 i 1900, które w zupełności odpowiadają dzisiejszemu położeniu, mogły Włochy i Austro-Węgry bardzo serdecznie i szczerze ukształtować swe wzajemne stosunki, które też są takimi obecnie i dzięki którym oba co do równowagi i swobody na Adryatyku najbardziej interesowane mocarstwa mogły zgodzić się co do głównych linii rozwiązania sprawy albańskiej. W myśl zasady narodowościowej i równości ich stanowiska wobec Albanii zgodzono się, że oba Mocarstwa mają interes w tem, by Albania, zneutralizowana, pod gwarancją wielkich mocarstw mogła prowadzić życie samoistne, czynić postępy na drodze cywilizacji i dobrobytu, a zarazem przestąpić się w przestworze dostępne dla handlu całego świata, nakoniec, być czynnikiem równowagi na półwyspie bałkańskim i na Adryatyku.

Trójprzymierze w tym stanie, co obecnie, poręcza wszystkie nasze interesy i nasze bezpieczeństwo. Nie było przeto powodu do jego zmiany i żadne też z interesowanych mocarstw nie domagało się żadnej zmiany. Zbyteczna powtarzać, że traktat ów ma cele defenzywne, pokojowe, doświadczenie zaś poucza, że każde z trzech państw sprzymierzonych, aby przystosować się do ducha sojuszu i uczynić wszystko, co możliwe wobec sprzymierzonych, a tem samem uniknąć zbytecznych komplikacji, zawsze dokładało starań, by utrzymywać serdeczne stosunki z innymi mocarstwami i unikać wszystkiego, co prowadziło do naprężenia.

Dla tego też wobec położenia, jakie wynikło z wydarzeń na Bałkanach, nasza ser-

deczna przyjaźń z Rosją jest czynnikiem bardzo pomyślnym. Zresztą okoliczność, że weszliśmy w posiadanie Libyi, w oczach uczestników trójprzymierza czyni nas jeszcze poważniejszym sojusznikiem, a stwarza silny łącznik pomiędzy trzema wielkimi narodami, powołanymi do zaszczytnej misji krzewienia cywilizacji w Afryce północnej. Tak więc Włochy, Anglia i Francya będą traktowały wszystkie sprawy, wynikające z ich sąsiedztwa w owych stronach w duchu nakazanym przez obowiązujące jeszcze wzajemne umowy. Ale potężne dzieło cywilizacji i zwłószczenia Libyi nie powinno odrywać oczu kraju od innych wielkich interesów, a przedewszystkiem od pracy nad ekonomicznym i obywatelskim rozwojem w kraju ojczystym. Na tej drodze Włochy otwarcie, spokojnie i z zaufaniem podążą w przyszłość w przekonaniu, że rosnąca ich pomyślność gospodarcza i wielkość moralna zyskają potężną ochronę w trwałości i pewności pokoju europejskiego. Dla osiągnięcia tego celu musi trójprzymierze pozostać dla Włoch podwaliną polityki zagranicznej, której ciągłość, zwartość i stałość zyskały nam uznanie Europy.

W końcowym ustępie swego przemówienia zauważył jeszcze minister, że, jak hr. Berchtold poufnie zawiadomił go z własnej woli, mianowanie gen. Conrada szefem sztabu generalnego nie pozostaje w żadnym związku z polityką zagraniczną Monarchii.

Mowę markiza di San Giuliano przyjęła Izba deputowanych hucznymi oklaskami.

Położenie międzynarodowe.

»Reunion« ambasadorów.

Dziś zapowiedziano ostatnie posiedzenie konferencji ambasadorów przed Świętami. Już ta sama okoliczność, że »reunion« tak szybko uporał się ze swymi pracami, dowodzi, iż ambasadorowie w konferencji swej nie napotkali na znaczniejsze trudności.

Jakoż *Voss. Ztg.* otrzymała z Londynu wiadomość, wedle której przebieg konferencji okazał się bardzo pomyślnym. Informator niemieckiego dziennika z wielkiem uznaniem wspomina o uprzejmej postawie Rosyi. Ze wyniki konferencji istotnie będą pomyślne, o tem świadczy, zdaniem prasy angielskiej, także urlop wzięty przez sir Edwarda Greya na okres świąteczny. Niemiecki ambasador Liebnowsky udaje się równocześnie do swych dóbr na Szląsku.

Konferencya pokojowa.

W tej sprawie nadchodzą wiadomości mniej pomyślne.

Posiedzenie konferencyi pokojowej miało odbyć się wczoraj, odroczone je wszakże do soboty, ponieważ delegaci turecy nie otrzymali dotąd instrukcyj z Konstantynopola.

W Londynie zapatrują się na widoki konferencyi dość pesymistycznie. Podobno związkowcy postawili Turcyi swe żądania en

JERZY.

(Z angielskiego).

CZĘŚĆ DRUGA.

X.

(Ciąg dalszy).

Przez całe tygodnie, wśród tysięcy ziemnych robotników i górników — którzy także do strajku się przyłączyli — narażał swoje życie z największą swobodą umysłu, z zapalem, z zabiegliwością i w rozpaczliwej prawie sytuacji osiągnął skutek zupełny, niebawem, który skończył się zadziwiająco manifestacją zgody i objawem ucznej przyjaźni pomiędzy pracodawcami a robotnikami — szczególnie względem Andersona — dzięki czemu nastąpiło ogólne polepszenie w życiu przemysłowem Północnego Zachodu.

Opowiadanie o tych wypadkach ogromne wrażenie czyniło na Elżbiecie. Ale czemu on nigdy sam o tem nie mówił? Oskarował jej swoją przyjaźń wraz ze wszystkimi prawami, które ona nadaje. Jakże inaczej wytłumaczyć sobie scenę, która zaszła w Field, gdy z taką szorstkością odsłonił tajemne obawy, których doznawała z powodu Filipa? Na to wspomnienie, dumna jej jeszcze się buntowała, gdy sobie przypomniała swoje łzy i wyciągniętą rękę. Co za upokorzenie! I jeszcze, gdyby chodziło o obojętny, przelotny stosunek znajomości! Lecz nie: dnia tego wymagał największych przywilejów, przekraczających nawet prawa przyjaciela, prawdziwego przyjaciela. Od tej pory zachowanie się

Andersona podnieciło prawie gniew całkiem naturalny, którego wtedy doznała.

Myśli tego rodzaju umysł jej trapiły i przejawiały się czasami w jej postępowaniu, gdy się z nim spotykała.

Anderson znajdował, że jest sztywniejsza i zauważył, że nie tak często udaje się do niego z prośbą o małe przysługi. Cierpiał nad tą zmianą, przynajmniej, że sam jest tego powodem, ale nie zmienił swego postępowania.

Gdy przyjeżdżał do nich z wizytą, zasiadał najczęściej obok Filipa. Uzyskał nad nim zwolna nadzwyczajny wpływ, mniej za pomocą uwag lub wybitnych czynów, jak wskutek poważnego i pełnego prostoty trybu własnego życia, dumnej, lub żartobliwej pogardy dla niektórych wad lub słabostek, do których, było widoczne, sam nie czuł żadnego pociągu. Skoro Filip doszedł do tej swobody stosunków z Kanadyjczykiem, że żartował sobie z jego wstrzemięźliwości co do alkoholu, rzadko kiedy Anderson zadawał sobie trud stawania we własnej obronie; jednakże, jego zamiłowanie moralnej samodzielności, wstręt do wszystkiego, co upadła, albo ujarzmiła wolę, działał na młodego Anglika mimowolnie.

Pod wielu względami jest trochę narwany, mówił Filip do siostry z żywością.

A jednak to »narwanie« działało skutecznie. Na szczęście Anderson miał inne jeszcze fantazy, które Filip lepiej umiał ocenić; namiętność do polowania i wycieczek na szczyty, to szalenstwo człowieka, który nie obawia się narazić na skręcenie karku, aby doznać gwałtownych wrażeń wśród gór Skalistych. Anderson go bawił opowiadaniem licznych przygód w czasie polowań na niedźwiedzie i kozice. W porównaniu z tem, wszelkie myśliwskie sporty angielskie są dziecinną rozrywką i odtąd, Filip przestał chwalić się swoimi własnymi czynami myśliwskimi. Opowiadań Andersona słuchał z otwar-

temi ustami, wyciągnięty na leżaku na werandzie, wąty i bezsilny, okryty kołdrą wędliną.

Widocznem było dla Elżbiety, że Anderson ze swojej strony przywiązał się do młodego człowieka. Nie było tchu, którego by się nie podjął dla niego i zwolna, w dumnym milczeniu coraz mniej go sobą zajmowała.

Parę razy niezręczne aluzje Delaina wracały jej na myśl. Czy doprawdy istniała jakaś sprawa prywatna, która ciążyła brzmieniem na umyśle Kanadyjczyka? Zabraniała sobie zastanawiać się nad tem głębiej, chociaż nie mogła się powstrzymać, aby nie śledzić ciekawie stosunku obu mężczyzn do siebie. Byli dostatecznie dla siebie grzeczni, lecz bez zażyłości i parę razy podejrzewała, że istnieje pomiędzy niemi tajemne jakieś porozumienie.

Co do Delaina, znajdował on rodzaj smutnej satysfakcyi, widząc jaki obrót wypadki przybierają. Zażyłość pomiędzy lady Merton i Andersonem bezwzględnie zachwiana została, a przynajmniej nie czyniła postępow. Czy to był skutek jego własnych przestroż, czy rycerskich skrupułów Andersona? Nie mógł wiedzieć.

Za każdą porządku pisywał do Mrs Gadesden dyskretnie, bezwzględnie, ale w każdym razie podkreślając niektóre znamienne szczegóły. Dawał przytem do poznania, że stara się przysłużyć o ile może swoim znajomym, lecz duch jego pozostał na drugiej półkuli i zaznaczał, że zamierza już w Vancouver opuścić swoje towarzystwo.

Przy koniecznych spotkaniach się ich obojga na spacerach piechotą, konno lub powozem Elżbieta okazywała się uprzejmą i wesołą, chociaż bardzo często, — czego sobie nie umiał wytłumaczyć — coś ostrego i lodowatego w jej sposobie bycia trzymało go w granicach, które może miałby ochotę przekroczyć. Rezultatem tego było, że co dnia więcej szalenie w niej się zakochiwał. Spo-

kojne zamiary matrymonialne, które żywił, opuszczając Anglię, zmieniły się w inne uczucia i gdy szedł za nią po górskich ścieżkach — ona na koniu, on piechotą — gdy lekka i wykwintna jej postać odcinała się na wspaniałem tle szczytów i zieleni sosen, dziwne wzruszenie przejmowało tego człowieka, który dotychczas oddawał się powierzchownemu urokowi życia światowego, urozmaiconego, jakby dla własnej przyjemności, badaniem skarbów archeologicznych.

Tymczasem sytuacja w chacie w Laggan, zdawała się coraz bardziej polepszać. Mac Ewen nagle przestał być chorym niewdzięcznym i zbudowanym: przepisy lekarza bywały ściśle przestrzegane, noga szybko się goiła i nie powtarzały się już jego groźby i nalegania na wrs. Ginnell, by mu dostarczyła napitku. Wobec syna był zawsze zachmurzony i dysymulujący. Zwolna jednakże Anderson na podstawie zebranych wiadomości mógł sobie wyrobić pojęcie o trybie życia ojca od chwili fałszywej wiadomości o jego śmierci w Ynkon: przewidywał, że Mac Ewen wiódł życie po za nawiasem cywilizacji, z chwilowem powodzeniem, które trunek niweczył, z okresami rozpacz, a może nawet zbrodni. I natychmiast, gdy ojcu było o tyle lepiej, że mógł chodzić kulejąc, po ścieżkach doliny Laggan, Anderson zanotował sobie kilka wypadków, które dowodziły, że starzec, grając rolę cudzoziemca bez żadnego poparcia, miał znajomości pomiędzy tłumem robotników różnego rodzaju, którzy ciągle tędy przechodzili. Łącznością międzynarodowego »Trades Union« po części to usprawiedliwiała. Ale co do Mac Ewen, stowarzyszenie, do którego należał, zdawało się składać z samych tylko najbardziej upadłych i zhanbiowanych emigrantów.

(Ciąg dalszy nastąpi).

Woj. Formuła Serbii, Grecji i Czarnogóry przedstawia się bardzo prosto: o ile idzie o terytorjalne kwestye, to pod dyskusję podpada tylko ustalenie granicy bułgarsko-tureckiej. Po załatwieniu tej sprawy związkowcy podzielią się terytorjum zdobytem, z uwzględnieniem naturalnie interesów mocarstw, przedewszystkiem zaś Albanii. Grecya zgłasza ponadto pretensye do wysp Archipelagu. Pewne trudności przedstawiać może również sprawa wynagrodzenia pieniężnego. Turcy bowiem wyczerpana finansowo kwapić się nie będą do zapłacenia.

Zjazd w Salonikach.

Król Ferdynand przybył wczoraj do Salonik. Wizycie tej przypisują rozmaite znaczenie. W pewnych kołach widzą w wizycie tej chęć zadokumentowania praw Bułgarii do Salonik na równi z Grecyą. Inne znów informacje twierdzą, że król Ferdynand zawiązał do Salonik właśnie w tym celu, by niesnaskom grecko-bułgarskim położyć koniec. Zresztą z końcem tygodnia mają do Salonik przybyć także królowie Piotr i Mikołaj, oraz premier bułgarski Geszow. Prawdopodobnie odbędzie się tutaj konferencya związkowców w sprawie podziału zdobytych terytorjów. Nie jest wykluczone, że król Ferdynand zatrzyma się dłużej w Salonikach, by po uroczystym pożegnaniu sprzymierzeńców, osobiście kierować wprowadzeniem bułgarskiej administracyi w Tracyi i Macedonii.

O samym przyjeździe i pobycie króla Ferdynanda donoszą z Salonik: Na dworcu oczekiwali przybycia ojca księża Borys i Cyryl, sztab generalny bułgarski i grecki następcę tronu, ks. Konstantyn. Król Ferdynand udał się automobilem do gmachu gen. konsulatu bułgarskiego, gdzie powitało go duchowieństwo, młodzież szkolna bułgarska i bułgarscy notabli.

W kilka godzin po przybyciu złożył król Ferdynand wizyty królowi Helenów. Oddział ezonów pełnił obowiązki straży honorowej. Król Jerzy przyjął gością nadzwyczaj serdecznie. Obaj królowie uścisnęli się. W przyjęciu wzięli udział także księża greccy Mikołaj i Andrzej. Wizyta trwała pół godziny.

Głos serbski przeciw Bułgarii.

Organ nacjonalistów serbskich występuje ostro przeciw roli Bułgarii w obecnej sytuacji.

Leży w interesie trójporozumienia, pisze on, zyskać sobie w Związku bałkańskim sojusznika i datego powinnością jego byłoby zabezpieczyć Serbii port nad Adryatykiem. Postępowanie Bułgarii jednakże nie idzie zupełnie po linii polityki trójporozumienia. Z chwilą bowiem, gdy Bułgarzy wyciągają rękę po całą Macedonię, jakkolwiek Prilep, Monastyr i Ochrida zostały w krwawych walkach zdobyte przez Serbów — staje się widoczne, że Bułgarom nie idzie o Związek, ale o Wielką Bułgarię. — Teraz jasne jest, dle czego Bułgarzy tak szybko zawarli rozjem, dalsza walka nie była dla nich już potrzebna, ponieważ Serbowie zdobyli dla nich Macedonię.

Na takie załatwienie sprawy, kończy wspomniany organ, Serbia nie przystanie pod żadnym warunkiem.

Sprawa albańska.

Z Rzymu donoszą: Książę Ahmed Fuad przybył tu i był na śniadaniu u króla, który go przyjął bardzo łaskawie. Fuad konferował następnie z Giolittim i markizem di San Giuliano. Z Rzymu wyjedzie książę do Albanii, gdzie czeka na niego podobno przewidywany rząd.

Twierdzą, że gabinety w Wiedniu i Rzymie zdecydowały się już poprzeć ks. Fuada w jego zabiegach o tron albański.

Sofia. Sobranie uchwaliło projekt ustawy o moratorium, które trwać ma miesiąc po podpisaniu ukazu demobilizacyjnego; dalej przyjęto 50-milionowy kredyt na armię. Minister skarbu Theodorow oświadczył, że rozszerzone za granicę pogłoski o złem położeniu finansowem Bułgarii są bezpodstawne, w razie potrzeby Bułgaria może prowadzić wojnę jeszcze 3-6 miesięcy. Minister ma jednak nadzieję, że rozpoczęte rokowania pokojowe wykluczą tę ewentualność.

KRONIKA.

Lwów, 20 grudnia.

Kalendarz.

Sobota (21 grudnia):
Tomasza ap. — Tomiszawa. — Patapija.
Wschód słońca o godzinie 7:20 rano, zachód słońca o godz. 3:24 po południu.
Temperatura. O godzinie 12 w południe + 4 Cel.

— Powszechno wykłady uniwersyteckie. W sobotę, dnia 21 b. m., prof. gimn.

R. Wacek: „Serbia i Czarnogóra“ (z obrazami świetlnymi), Zakład fizyczny Uniwersytetu, ul. Długosza S. Początek o godzinie 7 wieczorem.

— Z Politechniki. P. Konrad Jan Mar-ryan 3 im. Faugor złożył na wydziale inżynierii wodnej tutejszej Politechniki drugi egzamin państwowy.

— Prezenta. Prezydium miasta Lwowa nadało prezentę na posadę kierowniczką szkoły pospolitej żeńskiej im. Kościuszki Antoninie Zdobnickiej.

— Mianowania w magistracie lwowskim. Prezydium miejskie, w wykonaniu funkcji przysługujących Radzie miasta, na posiedzeniu odbytem dnia 19 b. m. zamianowało: w etacie conceptywnym magistratu: rzeczywistymi starszymi radcami w VI. klasie rangi Czesława Pawłowskiego i Józefa Zawistowskiego; rzeczywistym radcą w VII. klasie rangi Ferdynanda Sledzińskiego; sekretarzem w VIII. klasie rangi Stanisława Rogoża; komisarzami conceptywnymi w IX. klasie rangi: dr. Józefa Skowrona i Stanisława Smolonia; w etacie manipulacyjnym: starszymi komisarzami manipulacyjnymi w VIII. klasie rangi: Józefa Szerebetę i Edmunda Poeche; starszymi oficyalami manipulacyjnymi w X. klasie rangi: Augusta Stóckla, Jana Przybylskiego, Rudolfa Winnickiego, Jana Skorusa, Kazimierza Waydę i *extra statum* Jana Bułata; oficyalami manipulacyjnymi w XI. klasie rangi: Stanisława Ostrowskiego, Alfreda Cetnarskiego, Włodzimierza Brzeskiego, Włodzimierza Cetwińskiego i Stefana Dąbrowskiego; w etacie kancelaryjnym: starszymi kancelistami w XI. klasie rangi: Teofila Dąbrowskiego, Aleksandra Grabowskiego, Emeryka Rudnickiego, Stanisława Hlakowicza, Karola Chrzanowskiego, Władysława Krzczunowicza i Włodzimierza Komarzewskiego; kancelistami w XII. klasie rangi: Karola Mazura, Antoniego Piotrowskiego, Oskara Manolina, Józefa Ostrowskiego, Sylwestra Czarneckiego, Eugeniusza Kublina, Eugeniusza Fleszera, Eugeniusza Adamowskiego i Leona Szlepinia.

— Dary z łaski. Prezydium miejskie, wykonywujące funkcje przysługujące Radzie miasta, prolongowało na dalsze trzy lata, to jest: 1913, 1914 i 1915 dary z łaski funkcyjona-ryszom miejskim, oraz wdowom i sierotom po tychże, nie mającym prawa do stałego zaopatrzenia.

— Przepowiednie srogiej zimy. Władze zapowiedzi na przyszłość może stosunkowo najwięcej cech prawdopodobieństwa mają przepowiednie meteorologiczne w zakresie zapowiedzi temperatury w czasie zimy. Wnioskowanie meteorologów z konieczności opierać się jednak musi na wątpliwego znaczenia przesłankach: najczęściej wnoszą o temperaturze zimy z warunków atmosferycznych minionego lata. Przepowiednie na obecną zimę, zamieszczone w niemieckim miesięczniku meteorologicznym, zgodne są w tem, że zima ma być bardzo ciężka. Prawdopodobieństwo tej zapowiedzi potwierdza okoliczność, że od przeszło czterech miesięcy zanotowano bardzo silny i intensywny ruch fal morskich i zwiększone wiry na Atlantyku. W następstwie tego przychodzi zazwyczaj sucha, sroga zima. W myśl powyższych zapowiedzi nie powinniśmy dać się złudzić łagodną pierwszą połową grudnia. Najbliższe dni mogą bowiem przynieść niespodziankę w postaci silnych mrozów.

— Polskie Towarzystwo nauczycielstwa lwowskiego odbędzie nadzwyczajne walne zgromadzenie w sobotę, 21 b. m., o godzinie 6 wieczorem w lokalu Towarzystwa, ul. Zimorowicza l. 17 II. piętro.

— W sprawie sprowadzenia zwłok Maryi Menopnickiej do Krakowa odbędzie się posiedzenie komitetu tymczasowego w Krakowie po świętach.

— Zmiany wyznania. W październiku zmieniło 18 osób wyznanie we Lwowie. Z tego 30 osób przeszło z obrządku grecko-katolickiego na obrządek rzymsko-katolicki. Jeden katolik i jedna katoliczka przeszli na bezwyznaniowość, dwóch żydów i jeden prawosławny, dwie prawosławne i jedna protestantka przeszli na katolicyzm.

— Wystawa robót przemysłu artystycznego szkoły Maryi Tomaszewskiej została już otwarta i mieści się w lokalu sklepowym przy ul. Batorego l. 34. Wstęp wolny.

— Rokowania pokojowe odbywające się w Londynie nie zainteresowały w tej mierze całego ogółu, jak zapowiedz odbyć się mającej w dniu 31 grudnia 1912 r. „Reduty artystycznej“ w sali „Pałacu Sportowego“. — Wyświetka zaproszeń już się rozpoczęła. — Wkrótce zacznie funkcjonować kancelarya redutowa, gdzie będą wydawane zaproszenia. Prace około udekorowania sali, pod kierunkiem p. Stahla rozpoczęte. Z dowcipnego i obfitego programu wolno nam tylko podać do wiadomości, że będzie urządzona „Tombola“ z przepięknymi i wartościowymi fantami do wygrania.

— Na ogwizdkę dla żołnierzy, pełniących służbę w granie Monarchii, złożyli w administracyi *Gazety Lwowskiej*: JE. P. Marszałek Adam hr. Gołnechowski 200 kor., Samuel Horowitz 50 koron.

— Kasa chorych miasta Lwowa. Walne zgromadzenie reprezentantów pracodawców i delegatów ubezpieczonych Kasy chorych

m. Lwowa odbędzie się w piątek 20 b. m. o godz. pół do 8 wieczorem w lokalu Kasy, przy ul. Brajerowskiej l. 8. — Na porządku dziennym: Sprawozdanie zarządu z czynności i rachunków za rok 1911, sprawozdanie wydziału nadzorczego, wnioski członków.

— Lwowskie Towarzystwo ogrodnicze odbędzie walne zgromadzenie dnia 5 stycznia 1913 o godzinie 2 po południu w sali Izby rękodzielniczej w ratuszu.

△ Zgubiono: na Wałach Hetmańskich lornetkę z rączką z perkowej masy i monogramem F. R.; w ulicy Kopernika czarny zegarek z krymskich baranków; w ulicy Krzyżowej pulares, zawierający 10 kor. 40 hal.

△ Znalezione: w wozach miejskiej kolei elektrycznej: lornetkę, rękawiczki, nuty i parasol; na Wysokim Zamku tłumok zawierający kompletny mundur wojskowy i ubranie cywilne.

△ Ucieczka aresztantów. Z aresztów sądu powiatowego w Podwołoczyskach — jak doniesiono tutejszej policji — zbiegli onegdaj dwaj aresztanci Aleksander i Adolf Eoboziewicz.

△ Nieostrożna jazda. W ulicy Słonecznej najechał wczoraj woźnica Władysław Wojtasiewicz na przechodzących ulicą zarobników Franciszka Jaremę i Pawła Pańkiewicza i dotkliwie ich potłukł.

△ Kronika policyjna. Na placu Gołuchowskich aresztowano wczoraj Jankla Hamersteina w chwili, gdy chciał wyciągnąć z kieszeni Katarzynie Bukofijowej pulares, zawierający 36 kor.

† Zmarli w ostatnich dniach: we Lwowie, Władysław Böhm, kasjer kolei państwowych, w 48 r. życia; Antonina Aszanowa, wdowa po dzierżawcy dóbr, w 70 r. życia; Marya Wojciechowska, żona właściciela dóbr ziemskich, w 35 r. życia; Maryan Smolka, kapitan, w 59 r. życia; Anna Torba, żona urzędnika notaryalnego, w 35 r. życia;

w Krakowie, dr. Leopold Kampf, literat, autor znanego dramatu „W przededniu“, tłumaczonego na kilka języków, a wystawionego w Niemczech, Francji, Anglii i Ameryce, przeżywszy lat 34. B. p. Kampf napisał prócz tego dramatu „Boecjan“ i „Nina“, grane na scenach francuskich.

w Warszawie, Antoni Kryszka, b. profesor Szkoły głównej i Uniwersytetu, w 74 roku życia. Oprócz oddzielnie wydanych podręczników „Rys fizjologii ludzkiej“ i „Receptura“, liczne artykuły naukowe pomieszczał w latach 1848 — 1870 w *Tygodniku lekarskim* i w „Pamiętniku Tow. lek. warsz.“

w Ostrowie, pod Tarnopolem, Alfred Kołaczowski, pianista, długoletni dyrektor artystyczny tarnopolskiego Tow. przyjaciół muzyki; w Tarnopolu, Leonard Srokowski, prywatny oficyalista, weteran z r. 1863;

w Kołomyi, Aurelia Maksymilianowa Rosnerowa, wdowa po starszym lekarzu powiatowym, w 64 r. życia;

w Wiedniu, Władysław Pokiziak, c. i k. rotmistrz;

w Rydze, Zygmunt Hanka-Bosak, członek sądu okręgowego, radca stanu, przeżywszy lat 61. Zmarły był synowcem polskiego generała Józefa Haukego.

— Z Odenburga donoszą, iż do hotelu w gminie Gyamafalwa zjechał przed kilku dniami rotmistrz dragonów z nadzwyczaj piękną damą. Wpisal się do podróźnej książki jako Ludwik Kuno z żoną. Nagle, wyjechał do Grazu bez towarzyski i nie powrócił. Pokazało się, że nie była to żona pana Kuno, lecz córka wiedeńskiego przedsiębiorcy Günzla i że urodziciel nie był wcale rotmistrzem i nie nazywał się Kuno. Stwierdziła ta policyja, która oszusta już aresztowała.

— Echo napadu rabunkowego w Wiedniu. Policyja wiedeńska stwierdziła już nazwiska trzech rabusiów, którzy onegdaj zamaskowani dokonali rabunku w dzielnicy Neubau na szefach firmy eksportowej Pfeiferach. Jeden z nich, uczeń budowy maszyn nazwiskiem Piaszky, został aresztowany i złożył obszerny zeznanie. Dwaj inni rabusie, również młodzi ludzie, umknęli z Wiednia. Jeden z nich był zajęty dawniej w tej firmie i on to dał pomysł do napadu rabunkowego.

— Powódź. W okolicy Sandomierza Wisła wystąpiła z brzegów.

— Na Uniwersytet berliński zapisało się w półroczu bieżącym 10.000 słuchaczy, a w tej liczbie 800 kobiet.

— Łowy na Litwie. Z ordynacyi dawidgródzkiej otrzymał *Lowiec Polski* obszerniejszą korespondencyę, w której między innymi donoszą, że przez szesć dni 4 myśliwych na rannym i wieczornym wabiu, uбиło 6 łosi-byków, a w tem 5 kapitalnych łopaciarzy. W polowaniu tem uczestniczyli Władysław hr. Zamojski, Albert ks. Radziwiłł, ordynat Stanisław ks. Radziwiłł i Roman hr. Potocki (jun.). Od dnia 1 lipca 1911 r. do dnia 1 lipca 1912 r. w ordynacyi tej zabito zwierzyzny łownej: 1 łosia, dzików 151, rogaczy 12, zajęcy 94, kaczek 189, gęśdzień 5, cietrzewi 3, jarząbków 5, razem 460 sztuk; zwierzyzny drapieżnej: rysia 1, wilków 29, borsuka 1, lisów 26, psów 105, tchórzy 29, łasie 24, kotów 13,

jastrzębi dużych 133, średnich 105, małych 260, orłów 7, kruków 15, wron i srok 1679, pułaczy 23, razem 2468 sztuk. Ogółem 2927 sztuk zwierzyzny. Kłusownikom odebrano 24 sztuki.

— Gronostaj. W majątku Brody, w powiecie stopnickim, należącym do p. Zaborowskiego, w tych dniach — jak pisze *Kuryer Kielecki* — miejscowy polowy zastrzelił gronostaja. Rzadki ten okaz ofiarowano do zbiorów krajoznawczych przy szkole handlowej w Kielcach.

— Koniec dzwonek peronowych w Królestwie. Na liniach kolejowych w Królestwie używa się jeszcze dzwonek peronowych na odjazd pociągu. Obecnie mają one być zniesione, tak, jak wszędzie w Europie. Pisma wyrażają jednak zdanie, że urządzenie stacyjne są w Królestwie wysoce prymitywne co do sygnałów i tablic, pouczających publiczność o odchodzeniu pociągów, więc niewiadomo, jak zaaklimatyzuje się nowy porządek, skoro jedyną informacją był ów dzwonek.

— Ładny wiek. Do *Kuryera Litewskiego* donoszą z Oszmiany, że we wsi Święty Duch zmarł właściciel Bartoszewicz w wieku lat 107. Do ostatnich czasów zachował czerstwość i zdrowie.

— „Stołowy“, „domowy“, „chłopiec“. Związek polskich kupców podróżujących na Rzeszę niemiecką z siedzibą w Poznaniu ogłosił konkurs na spolszczenie nazw: 1. „Kellner“, 2. „Friedrich“, „Piccolo“. Nadesłano prac 257. Sąd konkursowy wybrał następujące nazwy polskie: 1. „Stołowy“ na oznaczenie kellnera, 2. „Domowy“ na oznaczenie Friedricha, 3. „Chłopiec“ na oznaczenie Piccola. Ponieważ na poszczególne nazwy po kilkanaście nadesłano prac, sąd konkursowy, celem przyznania nagród urządził losowanie. Za nazwą „stołowy“ oświadczyło się 31 orzeczeń, za „domowy“ 14, za „chłopiec“ 16. Na podstawie losowania za pierwszą nazwę otrzymała nagrodę p. Oktawia Kosicka z Mitawy, za drugą p. A. Wolski z Mogilna, za trzecią p. Jadwiga Żyłewska ze Lwowa. Przy tej sposobności rozważał sąd konkursowy także sprawę spolszczenia nazwy „portyer“ i uważał za stosowne polecić społeczeństwu naszemu używanie odąd nazwy: „odźwierny“. Komitet zwraca się przeto do społeczeństwa z prośbą, aby odłądził z obsługi ze służby hotelowej posługiwano się nazwami wybranymi przez sąd konkursowy; prosi także właścicieli hoteli, aby napięty po pokojach i kurytarzach odpowiednio zmienili na nowo wybrane.

Kronika prowincjonalna.

§ Straszna eksplozja. Onegdaj o godz. 1 po południu nastąpił skutkiem nieostrożności gwałtowny wybuch prochu w sklepie Jana Michnika w Bochni. Podczas wybuchu zginęło pięć osób: trzy z personalu sklepowego i dwie osoby kupujące. Sprawy katastrofy zginęli, kilka osób jest ciężko rannych. Zginęli subjekt Władysław Wiczny, praktykant Leon, syn dyrektora szkoły koszykarskiej i parobek 30-letni Franciszek. Wybuch spowodował pożar w dwu sąsiednich sklepach, który trwał do wieczora. W kamienicy dwupiętrowej, w której znajduje się sklep, mny popękali, tak, iż lokatorzy musieli się wyprowadzić. Szkada wynosi 100.000 kor.

Kronika zagraniczna.

* Podczas manewrów floty szwedzkiej w pobliżu Karlskrona zdarzył się wczoraj po południu — jak donoszą z Kopenhagi — nieszczęśliwy wypadek. Na pancerniku „Thule“ w chwili wystrzału pękła armata; odłamki żelaza zabiły jednego marynarza, dwóch zranili ciężko, a dziesięciu odniosło obrażenia lżejsze.

* 70.000 wolnych mieszkań w Berlinie, zaznacza ostatni wykaz! Istny raj dla lokatorów, którzy mają w czem wybierać, a doskonała sposobność do zastanowienia się dla właścicieli domów, czy nie należałoby cokolwiek obniżyć aż nadto wygórowanych czynszów. — Wielką liczbę wolnych mieszkań mamy obecnie i we Lwowie.

* Burmistrz Rzymu wybrany został ponownie Nathan.

* Pożar w kopalni. Wczoraj o godzinie 11 w nocy wybuchł w szybie „Julia“ w Bytomiu groźny pożar, który objął koksoownie. Pożar trwa dalej.

* Tragiczny zgon lotnika. Na polu lotniczym Johannisthal pod Berlinem odbywały się wczoraj próby z latawcem bezmotorowym, zbudowanym przez pewną firmę berlińską. Aparat składał się z dwóch latawców połączonych z sobą, sporządzonych na sposób latawców, jakimi bawią się dzieci. Latawiec z jednym mężczyzną uniósł się szybko, trzymany za długą linę przez kilkunastu ludzi. Nagle urwał się jeden z latawców i aparat, nie mogąc wytrzymać ciężaru jednego człowieka, zaczął spadać na ziemię, najpierw powoli, później z wysoko-

ści 100 metrów z szybkością błyskawiczną. Lotnik odniósł obrażenia tak ciężkie, że skończył w kilku chwilach.

* Kłopoty z awanturnikiem cerkiewnym. Znany czerniec-awanturnik Heliodor wystąpił z Cerkwi prawosławnej i doniósł o tem w liście archiepiskopowi włodzimierskiemu. Synod prawosławny, który obradował nad tą sprawą, polecił osądzić cerkiewnie Heliodora i zdjąć zeń święcenia. Prasa rosyjska przypuszcza, że Heliodor założy własną sektę, która stanie się niewygodną dla prawosławia, gdyż apostata ma duży wpływ na tłumy.

* Arcybiskup prezydentem rzeeczypospolitej. W tych dniach wybrano ks. arcybiskupa Adolfa Aleksandra Nouel w San Domingo na wyspie Haiti prezydentem republiki San Domingo. Jest to zapewne pierwszy wypadek w dziejach, że katolicki ksiądz Kościoła otrzymuje taką godność. Republika ta zajmuje wschodnią połowę wyspy i liczy około 560.000 mieszkańców.

* Szewc filozofem. Szewc paryski Jayet ukończył — jak donoszą pisma paryskie — poważne dzieło filozoficzne. Dwadzieścia lat zużył szewc-filozof na wykończenie tej pracy. W dzień szył buty, wieczorami zaś pracował nad sobą. W mieszkanku swoim, położonym na piątym piętrze, Jayet zgromadził dzieła największych filozofów przeszłości i teraźniejszości. Zna Platona i Konfucjusza, Kanta i Spinozę, Nietzschego i Bergsona. Główny dział w jego pracy tworzy „Teoria powołania”. „Wierzę — pisze — w siebie, jestem królem mojego widnokręgu, absolutnym panem mojej osoby, twórcą mojego sumienia. Życie moje jest siłą, która rządzi; aby moc moją zastosować, posiadam dary pomocnicze, mianowicie wolę, która rozkazuje, i rozum, który rozkaz wypełnia. Mogę więc liczyć na siebie i dążyć zwycięsko, w celu zdobycia sytuacji, która mojemu smakowi i zdolnościom najlepiej odpowiada”.

* Wystawa urzędzeń opieki nad dziećmi w Londynie. W okresie świąt Bożego Narodzenia b. r. odbędzie się w Londynie pod protektoratem gazet *Daily News* i *Leader* wystawa urzędzeń opieki nad dziećmi.

* Słynny komik cesarskiego teatru w Petersburgu Martynow, zwrócił się pewnego razu do intendenta księcia Wołkońskiego z prośbą o urlop i zasiłek pieniężny. Książę odmówił. Martynow nie tracił jednak nadziei. Dowiedziawszy się, że cesarz o pewnych godzinach odwiedza księcia, znalazł się raz w przedpokoju tuż przed przybyciem monarchy. „Co tu robisz Martynow?” spytał go car wychodząc. „Chciałem ponowić moją prośbę o urlop Najj. Panie!”

„No chodź ze mną, wstawię się za tobą do ministra”. Car w towarzystwie Martynowa wszedł do gabinetu księcia i rzekł: „Przyprowadziłem tutaj petenta...” — tu przerwał i zwróciwszy się do Martynowa, dodał: „Ale przedtem musisz mnie naśladować, odegrać moją rolę!” — Martynow się zmieształ: „Nie zdołam Najjaśniejszy Panie — niemam odpowiedniego munduru”.

W końcu musiał jednak wykonać rozkaz cesarski. Poprosił o czako, które mu monarcha z uśmiechem podał. Martynow nasadził hełm na głowę, podniósł ją do góry, wyprostował się, nogę wysunął naprzód i rzekł naśladowując do zdumienia głos cesarza: „Mój książę, czy jesteś zadowolony z Martynowa?” Nie czekając na odpowiedź, szybko zdjął hełm, a naśladowując głos i postawę księcia, skłonił się głęboko i rzekł: „Zupełnie zadowolony Najjaśniejszy Panie!”

W tej chwili włożył znowu hełm i rzekł rozkazującym tonem naśladowując cara: „Jeżeli jesteś książę zadowolony z Martynowa — w takim razie każ mi wypłacić tysiąc rubli i daj mi trzymiesięczny urlop”. I znowu szybko się skłonił, odpowiadając głosem ministra: „Stanie się tak natychmiast Najjaśniejszy Panie!” — Cesarz śmiał się do rozpuku i w końcu odezwał się: „Jeżeli Martynow w moim imieniu kazał ci książę wypłacić mu tysiąc rubli to trzeba wypłacić! Zastępuje na to jako doskonały komik!”

¶ Chłodnia do przechowywania z w ł o k. Weale nierzadko, osobliwie w miastach wielkich, potrzeba ze względu na wymagania sprawiedliwości, zdrowia publicznego, nauki, rozpoznania identyczności przechowywać przez pewien czas zwłoki ile możności niezmiennione, co w porze gorącej roku wielkie przedstawia trudności tak, iż rezultat sekcji jest ze względu na rozkład zwłok wątpliwy.

Samo przez się nasuwało się tu użycie zimna i zwiędzający Paryż dawniej przypomną sobie położoną za archikatedrą paryską słynną *morgue*, w której za użyciem lodu przechowywano zwłoki osób nieznanymi, w celu stwierdzenia ich identyczności przez zwiędzających.

Użycie zimna w rzeźniach stojących na stanowisku dzisiejszych wymagań techniki, higieny i ekonomii dowiodło, że wytworzenie sztucznego zimna (a raczej wyrażając się dokładniej bardzo niskich stopni ciepła) nadaje się znakomicie do przechowywania mięsa nawet w najgorętszej porze roku bez obawy o jego zepsucie się.

Ponieważ tym samym prawem chemicznym, według których psuje się mięso w ciepłe, podlegają także zwłoki ludzkie, przeto, niema

wątpliwości, że według tych samych zasad, według których buduje się teraz chłodnie w postępowych rzeźniach, można także zbudować chłodnie do przechowywania zwłok ludzkich.

Tymi względami kierując się, administracja miejska Mediolanu zbudowała na swym cmentarzu chłodnie do przechowywania zwłok ludzkich. Chłodnia ta składa się z ubikacji przeznaczonych do przechowywania zwłok, z ubikacji przeznaczonej do wystawiania zwłok na widok publiczny w celu ich rozpoznania, prosektoryum i pokojów dla personelu lekarskiego. Pokój przeznaczony na wystawianie zwłok dla publiczności ma 2 stopnie Celsjusza ciepła (tak samo, jak w chłodniach po rzeźniach), gdy z 24 komor przeznaczonych do przechowywania zwłok 18 ma stałą temperaturę — 3°C a 6 nawet — 8°C. Do izolacji murów, by ciepło zewnętrzne nie dochodziło, służą płyty korkowe mające od 150 do 250 milimetrów grubości, podłoga z betonu pokryta jest również grubymi płytami korkowymi, a ściany i sufitu komor do przechowywania zwłok zrobione są z podwójnych ścian drewnianych, między którymi znajduje się gruba na 150 milimetrów warstwa rozpylonego na mąkę korku. Do wytwarzania zimna służy maszyna z kwasem węglowym, poruszana motorem elektrycznym o sile 25 koni.

Prawdopodobnie za przykładem Mediolanu pójdą inne miasta europejskie.

Notatki literacko-artystyczne.

Wystawa gwiazdkowa. W „Kole literacko-artystycznym otwarto onegdaj wystawę szkiców i notatek malarskich, na którą złożyły się obrazy malarzy lwowskich.

Ozdobą wystawy jest znacznych rozmiarów aplikacja znakomitej artystki-malarki Bronisławy Rychter-Janowskiej. Artystka ten rodzaj sztuki postawiła u nas w Polsce na wysokiej wywyżce; jej przepiękne aplikacje zdobią muzea berlińskie, praskie, paryskie i t. d. i zostały uznane za jedyne w swoim rodzaju. Te skrawki sukna, ułożone obok siebie, pod względem kolorytu, perspektywy, rysunku i kompozycji, to niezmiernie subtelne, estetyczne dzieła sztuki, nie wspólnego nie mające z „robótkami”. Trzeba pamiętać, że artystka, nie jak przy malowaniu obrazów olejnych, gdzie kolor dowolnie można zestawiać już na palce, poprawić go, dostroić, wzmocnić lub osłabić na płótnie, tu, przy tego rodzaju pracy, musi mieć oko wprawne, od razu wybrać z kolorowych łatek stosowne pod względem barw, rękę mieć niezmiernie pewną w rysunku, tu podwójnie trudnym. Trzeba być przeto niepoślednim artystą, aby stworzyć dzieło sztuki, a nie rzecz rzemieślniczą.

Taką przepiękną, dziwnie działającą rzeczą jest jej aplikacja na obecnej wystawie. Na pierwszym planie kilka smutnych brzołek, potem staw, a na nim łabędzie — obok stawu dama w stroju Biedermeier. W dali typowy dworek polski z gankiem, na słupkach. Nasrój niezwykły, wywołany środkami niezmiernie prostymi. Całość doskonała w kompozycji, nienaganna w rysunku, utrzymana umyślnie w spokojnych barwach.

Obok aplikacji wystawiła Rychter-Janowska szereg szkiców i notatek, a więc świetnie jak zawsze u niej, wnętrza, słoneczne szkice z Włoch, gdzie artystka teraz przebywa, oraz te znane, tak miłe zawsze widziane, typowe dworki i kościółki nasze, w których jest zawsze tyle uczucia i kultury malarskiej.

Do najlepszych szkiców na wystawie należą Stanisława Janowskiego, który pejsaż zna i odczuwa głęboko, umie mu nadać swoje własne, indywidualne piętno, oraz szkice jednego z bardzo zdolnych, młodych artystów, Błockiego, który w temperze osiąga niepospolite wyniki. Niezłe są niektóre szkice Wodyńskiego, bardzo dobre trypy Sozańskiego, widoki Harasimowicza i Wyrzywalskiego.

Miłe nieraz pejzażyki Doręgowskiego, noszą na sobie ślady wpływową przedewszystkiem Trusza (kłomby kwiatowe) a dalej Bratkowski i Janowski. Od ostatniej wystawy w „Kole”, nie widać u niego znacniejszego postępu.

Wystawę uzupełniają szkice: Batoryckiego, Chmielińskiego, Rejhana i innych, oraz kilka rzeźb. (art. s.)

Wejście Kossak. „Wspomnienia”. Kraków. Nakład G. Gebethnera i Spółki.

(z. s.) Nazwisko Kossaków posiada od dawna dla uszu polskich sympatyczne brzmienie. Juliusz Kossak, wielki artysta i jeden z najjaśniejszych ludzi współczesnego mi pokolenia, opromienił je blaskami wszechświatowej sławy i udostojnił niepospolitymi przymiotami charakteru. Cenna, lecz zarazem ciężka puściźna nie przyniosła brzemieniem swym bark jego syna Wojciecha, bo dzięki niezaprzeczonemu, a bardzo indywidualnemu talentowi, poświęconemu sztuce całą duszą, z młodzieńczym zapałem i tradycyjnym ukojeniem oczystej przeszłości, szybko i on zjednywał sobie zaczął żywotność powszechną. Nie dziw więc, że na zapowiedzianą przed rokiem książkę, w której miał opowiedzieć przygody swego życia, oczekiwano wśród wszystkich sfer naszego społeczeństwa

nie tylko z żywo rozbudzoną ciekawością, lecz i z zajęciem, pełnym ciepła, jakie rozbudzą losy bliskich sercu naszemu osób. Dzieło, jakkolwiek w ścisłym znaczeniu wyrazu nie jest pamiętnikiem, tylko szeregiem luźnych wspomnień, powitane będzie najniezawodniej bardzo przychylnie, posiada bowiem jedną z najmilszych zalet — szczerść, o cechach szczerości żołnierskiej. Łączy się ona z umiarkowaniem, taktem i bezstronnością, ile razy autor mówi o kolegach-malarzach, a równocześnie interesuje wiersem odtworzeniem stosunku, łączącego artystę z monarchami, dla których pracował, wobec zaś których, starał się być zawsze tylko malarzem, nigdy dworakiem. Przytem wszystkim „Wspomnienia” Wojciecha Kossaka, pisane barwnie, z wprawą niemal literacką, bez cienia pesymizmu i pretensjonalności, podbijają czytelnika swobodną, a nie rubaszną fakturą tekstu i bogactwem pysznych ilustracji, malowanych tuszem i kolorami, a odbitych na pięknym papierze z dokładnością techniczną, wyróżniającą wszystkie reprodukcje artystyczne, wychodzące z pod pras drukarskich pierwszorzędnej typografii polskiej W. L. Anczyca i Spółki w Krakowie.

»Litwy i Rusi«, miesięcznika ilustrowanego, poświęconego kulturze, dziejom, krajoznawstwu i ludoznawstwu, redagowanego przez Jana Obsta ze współudziałem Fr. Rawity-Gawrońskiego, zeszyt wrześniowy rozpoczyna ciekawy artykuł ks. J. Kurezewskiego p. t. „O. Piotr Skarga, założyciel Bractwa Miłosierdzia w Wilnie”. Z kolei następują prace: Jana Jakubowskiego „Stosunki narodowościowe na Litwie przed Unią Lubelską”; S. Carehy „Gdzie znajdowały się grody Czerwieńskie?”; Smory „Kilka słów o Karmelitach, a r. ob. w Mścielawiu”; A. Prochaski „Od Mendoga do Jagiły”; wreszcie ks. Jana Kurezewskiego „Stan kościołów parafialnych w dycezyji wileńskiej po najcięższym przyjacielstwie 1655 — 1661 r.”

Repertuar teatru miejskiego we Lwowie.

Dziś, w piątek, 20 grudnia, po raz Iszy (nowość) „W świętej Rossyi”, sztuka w 5 akt. Kurta Neurode, przekład Adama Krajewskiego. Abonament nr. 18. — W sobotę, 21 grudnia, wyjątkowo o godzinie 3 po południu dla młodzieży szkolnej „Zbójcy”, tragedia Schillera z Romanem Żelazowskim w roli Franciszka Moora. — W sobotę, 21 grudnia, o godzinie 7:30 wieczorem „Kochany Augustynek”, operetka. — W niedzielę, 22 grudnia, o godzinie 3:30 po południu „Noc w Wenecyi”, operetka. — W niedzielę, 22 grudnia, o godzinie 7:30 wieczorem „Zaza”, opera, występ Janiny Korolawicz-Waydowej. — W poniedziałek, 23 grudnia, o godzinie 3:30 po południu „Jaś i Małgosia”, baśń operowa w 5 odsłonach Humperdincka. — W poniedziałek, 23 grudnia, o godzinie 7:30 wieczorem „W świętej Rossyi”, sztuka w 5 aktach Kurta Neurode. — We wtorek, 24 grudnia z powodu Wigilii Bożego Narodzenia przedstawienia nie będzie. — We środę, 25 grudnia, o godzinie 3:30 po południu „Dobrze skrojony frak”, krotokhwiła. — We środę, 25 grudnia, o godzinie 7:30 wieczorem „Kochany Augustynek”, operetka. — We czwartek, 26 grudnia, o godzinie 3:30 po południu „Wesele w Ojcowie”, balet K. Kurpińskiego; i „Kuglarz”, opera Masseneta. — We czwartek, 26 grudnia, o godzinie 7:30 wieczorem „Ewa”, operetka F. Lehara; z p. Heleną Miłowską w roli tytułowej. — W piątek, 27 grudnia, o godzinie 3:30 po południu „Betleem polskie”, jasełka w 3 aktach, Lucyna Rydla.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie.

W sobotę, 21 grudnia, „Djabel i karczmarzka” komedia. — W niedzielę, 22 grudnia, o godz. 3:30 po południu „Beben”, komedia; o godz. 7:30 wieczorem „Djabel i karczmarzka”, komedia. — W poniedziałek, 23 grudnia, „Paweł I.”, dramat. — We wtorek, 24 grudnia, teatr zamknięty. — We środę, 25 grudnia, o godzinie 3:30 po południu, „Jeniec Napoleona”, sztuka historyczna. Ceny zwyczajne; o godzinie 7:30 wieczorem, Trylogia p. t. „Zygmunt August”. Część I. „Królewski Jedynek”, komedia w 5 aktach, napisał Lucyan Rydel — We czwartek, 26 grudnia, o godzinie 3:30 po południu, „Djabel i karczmarzka”, komedia; o godzinie 7:30 wieczorem, Trylogia p. t. „Zygmunt August”. Część II. „Złote więzy”, dramat w 5 aktach, napisany Lucyan Rydel. — W piątek, 27 grudnia, Trylogia p. t. „Zygmunt August”. Część III. „Ostatni”, dramat w 5 aktach napisał Lucyan Rydel.

Przegląd prasy.

Gazeta Wieczorna z dnia 19 grudnia, w artykule wstępnym omawia pertraktacje w sprawie uniwersyteckiej i stwierdza, że punktem wyjścia obecnych rokowań była dla

polских pełnomocników chęć zabezpieczenia raz na zawsze polskości Wszechnicy, że więc wszelkie alrmy podnoszone przez *Słowo Polskie* w tym względzie były niepotrzebne. Prezydium Koła polskiego trzymało się ściśle zasad, uchwalonych przez Koło polskie w maju, a wszelkie żądania idące dalej niż majowe, względnie grudniowe postulaty Koła byłyby nie tylko utrudnieniem sytuacji, lecz także zupełnie niemożliwe do urzeczywistnienia. Wsuwanie więc w ostatniej chwili nowych formułek mieściłoby w sobie niebezpieczeństwo, że mogłoby podawać w podejrzenie obecny polski charakter Wszechnicy. Jeżeli w Oredziu będzie zaznaczone, że dotychczasowe postanowienia obowiązujące na Uniwersytecie pozostają w mocy, to nazewnątrz będzie zmanifestowane, że Uniwersytet jest i pozostanie polskim. Rusini protestując przeciw oparciu polskości Uniwersytetu lwowskiego na mocy dotychczasowych postanowień, powinni sobie zdać sprawę, że całe społeczeństwo polskie nigdy nie zrezygnuje z zasady, że ten Uniwersytet był i jest polski i bez różnicy poglądów partyjnych będzie się z całą stanowczością i konsekwencją domagało stwierdzenia tej zasady. Większość Koła polskiego nie ustąpi w tym względzie przed terrorem politycznym z żadnej strony.

Dziło z dnia 18 grudnia, zajmuje się również sprawą uniwersytecką i zaznacza, że Rusini poszli w tej sprawie do najdalszych granic ustępstwa — Polacy zaś stanowiskiem swoim czynią wszelkie rokowania niemożliwymi, stawiając w tej sprawie ciągle nowe trudności.

Z c. k. krajowej Rady szkolnej.

P. Minister wyznań i oświaty przyznał VII. klasę rangi następującym profesorom szkół średnich: Tomaszowi Szafranowi w gimnazjum w Brzeżanach; ks. dr. Mateuszowi Czoporowi w gimnazjum w Jarosławiu; Bronisławowi Świbie w gimnazjum IV. w Krakowie; Janowi Kossowiczowi w gimnazjum V. we Lwowie; Antoniemu Borzemskiemu w gimnazjum VII. we Lwowie; Stanisławowi Dańcowi w gimnazjum VIII. we Lwowie; ks. Józefowi Tomasiakowi w gimnazjum w Podgórzu; Bolesławowi Stojanowskiemu w gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu i Andrzejowi Klisieckiemu w gimnazjum w Złoczowie.

Prezydium Namiestnictwa przyznało Mikołajowi Petrowowi, nauczycielowi kierującemu 4-klasowej szkoły w Gajach w okręgu lwowskim zamiejskim i Janowi Deckerowi, nauczycielowi prywatnej szkoły ewangelickiej w Rosenbergu w okręgu lwowskim zamiejskim, za 40-letnią wierną służbę medale honorowe, ustanowione z okazji 50-letniego jubileuszu najmiłostwiejszych rządów Jego Ces. i Król. Apostołskości Mości.

Rada szkolna krajowa wyraziła rady Cesarzowskiemu Józefowi Spisowi, inspektorowi szkolnemu dla okręgu zamiejskiego w Krakowie, przy sposobności przeniesienia go na własną prośbę w stały stan spoczynku, pełne uznanie i szczerze podziękowanie za prawie półwiekową gorliwą i bardzo skuteczną służbę w zawodzie nauczycielskim i w nadzorze szkół, oraz za zasługi położone około dobra szkolnictwa ludowego wogóle i rozwoju tego szkolnictwa w okręgach szkolnych jemu poruczonych.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła wybór: ks. Jana Pasternaka na duchownego członka obrządku grecko-katolickiego do Rady szkolnej okręgowej w Żółkwi; dr. Henryka Palestra i Władysława Schmidta na delegatów Rady powiatowej do Rady szkolnej okręgowej w Turce; Feliksa Taroniego, nauczyciela szkoły 4-klasowej pospolitej męskiej w Podgórzu, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Podgórzu; Pawła Nycza, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Klimkówce, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Sanoku; Leopolda Spirydowicza, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Starej Ropie, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Starym Samborze; Władysława Freindorfa, nauczyciela kierującego 2-klasowej szkoły w Oleszycach starych, na reprezentanta zawodu nauczycielskiego do Rady szkolnej okręgowej w Cieszanowie.

Rada szkolna krajowa zatwierdziła w zawodzie nauczycielskim, nadając im tytuł profesora, następujących rzeczywistych nauczycieli w szkołach średnich: Stanisława Tyneckiego w filii gimnazjum w Samborze; ks. dr. Jana Wiślickiego w gimnazjum II. w Tarnowie; Karola Kramarczyka w gimnazjum w Jasle; nadadał Kazimierzowi Sosnowskiemu, profesorowi gimnazjum I. w Nowym Sączu, przydzielonemu do Akademii handlowej w Krakowie, posadę nauczycielską w tym zakładzie; nadał ks. Kazimierzowi Litwinowi, zastępcy nauczyciela w gi-

mnazymy w Gorlicach, posadę nauczycielską, w tym zakładzie; zamianowała zastępcami nauczycieli w szkołach średnich: Juliusza Szawłowskiego w gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu; ks. Leona Koczią, katechetę szkoły wydziałowej żeńskiej im. Jadwigi w Tarnopolu, zastępcą nauczyciela religii grecko-katolickiej w gimnazjum im. Franciszka Józefa I. w Tarnopolu; Adama Rzepeckiego w gimnazjum w Stryju; Berischa Streifera w szkole realnej w Tarnopolu; zamianowała Bronisława Gierulę, nauczyciela szkoły wydziałowej męskiej w Wieliczce, zastępcą nauczyciela szkoły ćwiczeń w seminarium nauczycielskim męskim w Krośnie; przeniosła zastępców nauczycieli w szkołach średnich: Stanisława Piotrowicza z gimnazjum w Samborze do filii gimnazjum IV. we Lwowie; dr. Józefa Miesesa z gimnazjum IV. we Lwowie do gimnazjum z polskim językiem wykładowym w Przemyślu; Mieczysława Pawłowskiego z gimnazjum w Gorlicach do gimnazjum w Drohobyczu; Stanisława Dudka z gimnazjum w Drohobyczu do gimnazjum w Gorlicach; Włodzimierza Adryanowicza z gimnazjum akademickiego we Lwowie do gimnazjum z ruskim językiem wykładowym w Przemyślu.

Rada szkolna krajowa zamianowała w szkołach ludowych: dr. Maryę Kadyjównę nauczycielką liceum żeńskiego im. król. Jadwigi we Lwowie; Aleksandrę Studzińską dyrektorką 3-klasowej szkoły wydziałowej żeńskiej połączonej z 4-klasową szkołą pospolitą im. św. Jadwigi w Tarnopolu; ks. Bronisława Wojtanowskiego nauczycielem religii rzymsko-katolickiej 5-klasowej szkoły w Mikołajowie; Grzegorza Kurczyńskiego nauczycielem 5-klasowej szkoły męskiej w Komarnie; Antoninę Chumińską nauczycielką 5-klasowej szkoły żeńskiej w Komarnie; Stanisława Jaworskiego nauczycielem kierującym 4-klasowej szkoły w Biskowicach; Helenę Piotrowską nauczycielką 4-klasowej szkoły pospolitej żeńskiej połączonej z wydziałową im. Oleśnickiego w Krakowie; Władysława Popeckiego nauczycielem 4-klasowej szkoły mieszanej im. Mickiewicza w Przemyślu; Zygmunta Podgórskiego nauczycielem 4-klasowej szkoły pospolitej męskiej połączonej z wydziałową w Złoczowie; Maryę Haralewiczową nauczycielką 4-klasowej szkoły w Radomyślu; nauczycielami kierującymi szkół 2-klasowych: Tomasza Melnyka w Korczyniu; Jana Owaklińskiego w Jaworniku polskim; Jana Owca w Jelnej; nauczycielkami szkół 2-klasowych: Emilię Melnykową w Korczyniu; Wandę Pańczakiewiczową w Ostrowach tuszowskich; nauczycielkami i nauczycielkami szkół 1-klasowych: Stanisława Kęckiego w Głobikowej; Olę Dembicką w Baczynie; Julię Rotterównę w Mokrem; Józefa Dybę w Lusinie; Jana Szewdiuka w Krzywem; Michała Naniaka w Chomczynie; Antoniego Pelca w Koniowie; Maryę Dąbrowicką w Międzybrodziu; Jana Kroleckiego w Wróblowicach.

GOSPODARSTWO I HANDEL.

Zniżki frachtowe. Ministerstwo kolei przyznało w dniu 10 b. m. według „Dziennika rozporządzeń dla kolei żelaznych i żegluga” nr. 140 zniżkę frachtową aż do odwołania, z ważnością najdłuższą do 31 maja 1913, wynoszącą około 50 proc. dotychczasowego frachtu przy następujących artykułach pastewnych, a mianowicie do kategorii tej zaliczone są:

maczka z krwi, buraki pastewne, siewka słoma i siano, także trawy i konieczyzna suszona, otręby, kielki słodowa, pasza melasowa, makuchy w kawałkach i mielone, wytloki z kartofli i buraków, odpadki z ryżu, braha, plewy, ściółka torfowa i młoto.

1. Zniżka obowiązuje przy transportach cało- i pół-wagonowych powyższych artykułów w obrębie Austrii do wszystkich stacji kolejowych Galicji.

2. Transporty muszą być wyłącznie użyte w gospodarstwach rolniczych w Galicji, jako pasza lub ściółka.

3. Na liście przewozowym nadawczym, prócz oznaczenia zawartości, musi być umieszczony dopisek „Do użycia jako pasza lub ściółka w Galicji”.

4. Przesyłki winne być odstawiane ze stacji przeznaczenia furmankami lub torem przemysłowym.

5. Jeżeli wagon nie został w stacji przeznaczenia odebrany, lecz dalej nadany, należy zażądać od dotychczasowego urzędu stacyjnego poświadczenia dalszej wysyłki na pierwotnym liście przewozowym. Poświadczenie to ma zawierać datę nowej wysyłki, nazwisko adresata i stacji wymienione w nowym liście przewozowym.

Zniżka w tym wypadku nie bywa od razu potrącana, lecz dopiero w drodze reklamacji, i może ją uzyskać tylko odbiorca przesyłki na podstawie obydwu listów przewozowych, przyczem zniżka stosowana będzie nie

tylko do stacji, w której przesyłka dalej wysłana została, ale także i do stacji odbiorczej.

6. Przesyłki otrąb muszą być z reguły wysłane nie opłacone. Przesyłki otrąb skierowane do przystanków kolejowych nie posiadających własnych kas muszą być w ten sposób uskutecznione, że wagon wysłać się w każdym razie nie opłacony do najbliższej położonej stacji z dopiskiem rzeczywistej stacji odbiorczej i wtedy kolej przynajmniej przypadającą zniżkę tylko w drodze reklamacji.

Opłata kosztów przewozowych za zwykłym frachtem wynosi:

a) przy opłacie kosztów za najmniej 5000 klg. na list przewozowy i wagon dla wszystkich wyżej wyszczególnionych artykułów według klasy B.

b) przy zapłacie za najmniej 10.000 klg. na list przewozowy i wagon przy otrębach według taryfy specjalnej 3 dla innych artykułów według taryfy wyjątkowej 2 a.

Zniżka ma zastosowanie:

a) bezpośrednio jeśli przesyłka nie była opłacona z góry;

b) w drodze reklamacji we wszystkich innych wypadkach na podstawie listu przewozowego potwierdzonego przez naczelnika stacji, że przesyłka odstawiona została furmankami lub torem przemysłowym. — Reklamacje o zwrot powinny być wniesione do dotychczasowej dyrekcji kolejowych tylko przez adresata i to najpóźniej w 4 miesiące od daty odbioru towaru.

7. Kolej zastrzega sobie prawo w każdym poszczególnym wypadku przeprowadzenia na koszt adresata dochodzenia, czy przesyłka została ostatnio użyta w gospodarstwach rolniczych Galicji jako pasza lub ściółka.

8. Odbiorca jest obowiązany, jeżeli kolej sprawdziła, że przesyłka nie została użyta w gospodarstwach rolniczych Galicji jako pasza lub ściółka, do zapłacenia kary konwencyonalnej w wysokości normalnych kosztów przewozowych, zaś w razie zastosowania niższej taryfy także do zwrotu przypadającej różnicy frachtowej.

9. O ile przy transportach uprzywilejowanych na podstawie niniejszej zniżkowej taryfy adresat lub nadawca, otrzymał już zniżkę innego rodzaju, bądź to w drodze natychmiastowego potrącenia od frachtu, bądź też w drodze zwrotu, wówczas powyższe taryfy nie mają zastosowania.

Stan Banku austro-węgierskiego przedstawiał się z dniem 17 grudnia następująco: Banknoty w obiegu 2,594 345.000 koron, (więcej o 25 487.000 koron), rezerwa kruszcowa 1,513,722.000 koron (mniej o 17 151.000 koron), portfel wekslowy 1,219,089 000 koron (więcej o 30.626 000 kor.), lombard papierowy 251,621.000 koron, (więcej o 19,206.000 koron). Zobowiązania natychmiast płatne 256,590.000 koron (więcej o 1,218.000 koron). Banknoty opodatkowane 480,622.000 koron (więcej o 42,637.000 koron).

OSTATNIA POCZTA.

— Najj. Pan przyjął wczoraj Najdost. Arcyks. Eugeniusza na osobnej audyencji, która trwała pół godziny.

— Dr. Józef Neumayer, dotychczasowy burmistrz, m. Wiednia, zrezygnował z tej godności, zastrzegając sobie jednak dalsze pozostanie w Radzie miasta.

— Wczoraj odbyła się w Budapeszcie węgierska Rada gabinetowa pod przewodnictwem dr. Lukasa Rada zajmowała się przedłożeniem o reformie wyborczej.

— Jak pisma niemieckie donoszą, ma w Monachium wkrótce nastąpić spotkanie cesarza niemieckiego z królem belgijskim Albertem.

— Wbrew wczorajszym informacjom donoszą z Paryża, że Leon Bourgeois ze względu na niepomyślny stan zdrowia stanowczo odrzucił ofiarowaną mu przez politycznych przyjaciół kandydaturę na prezydenta Francji.

— Z rozporządzenia cara flota wojenna bałtycka będzie powiększona o cztery krążowniki pierwszej klasy, a mianowicie o „Borodino”, „Nawarin”, „Ismail” i „Kinburn”, znajdujące się obecnie w budowie w warsztatach bałtyckich.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rada państwa.

Wiedeń, 20 grudnia. Izba posłów na dzisiejszym posiedzeniu przyjęła 250 głosami przeciw 116 ustawę o świadczeniach wojennych.

Następnie przerwano posiedzenie celem zapisywania się mowców do rozprawy nad sprawozdaniem komisji regulaminowej w sprawie prowizorycznego regulaminu.

Po przerwie sprawozdawca German zagaił obrady, poczem przemawiali pp. Ferdynand Seidl i Michał Brandt.

Postawiono następnie wniosek o zamknięcie dyskusji, co wywołało hałaśliwe protesty czeskich radykałów. Kilku z nich wyrzyna nakrywkę z pulpitu i poczynają niemi stukać.

P. Lisý gwizdzą na syrenie. Kilku Słoweńców bierze udział w tych hałasach.

Tymczasem przyjęto wniosek o zamknięcie dyskusji. Wrzawa ustała.

Przemawiali mowcy generalni Seitz i Miklas, poczem nastąpiły sprostowania. Między innymi przemawiał p. Jarec, którego przewodniczący trzy razy upominał, aby nie wychodził po za obręb prostowania faktów. Gdy mowca nie zastosował się do tego, prezydent odebrał mu głos.

Zjazd neurologów.

Kraków, 20 grudnia. Wczoraj odbyło się towarzyskie zebranie uczestników Zjazdu neurologów w Grandhotelu. Dziś otwarto Zjazd w klinice psychiatrycznej. Przybyło około 100 lekarzy z wszystkich ziem polskich, oraz delegaci różnych instytucji i Związków lekarskich. Zebranych powitał prezes komitetu organizacyjnego prof. Pilz, poczem wybrano prezydium. W skład jego weszli: dr. Edward Flattau z Warszawy i dziekanu prezesów, a nadto 8 sekretarzy.

Przemówienia powitalne wygłosił następnie wiceprezydent miasta Szarski i rektor Wszechnicy Zoll. Dalej przemawiali delegaci, poczem przystąpiono do prac fachowych.

Referaty wygłosili dr. Berstein i dr. Rothfeld ze Lwowa, dr. Reiss z Wiednia. Zjazd potrwa do poniedziałku.

Kraków, 20 grudnia. Rozprawę dr. Augustyna Wróblewskiego odczytano wczoraj bez oznaczenia terminu.

Kraków, 20 grudnia. Ubiegłej nocy w Łagiewnikach nieznanymi jakimi mężczyźni napadł na wracającego do domu Stanisława Ożoga, cieślę z zawodu, i bez powodu strzelił do niego z brzoyni. Kula przeszła klatkę piersiową. Ożoga odstawiono do szpitala, napastnik zbiegł.

Wiedeń, 20 grudnia. Najj. Pan nadał naczelnikowi gminy w Szczucinie dr. Karolowi Rudnickiemu tytuł radcy Cesarzkiego.

Posel hr. Koziembrodzki otrzymał godność tajnego radcy.

Najj. Pan nadał kanceliście policji w dyrekcji krakowskiej, Henrykowi Schroeterowi, złoty krzyż zasługi.

Warszawa, 20 grudnia. (Tel. pryw.).

Wskutek pogłosek i alarmów wojennych wśród ludności okazało się duże zaniepokojenie, które ujawniło się w wycofywaniu wkładek z rossyjskich Kas oszczędnościowych. Także spadły papiery, nawet Towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Z Petersburga donoszą tutaj, że Skafon był na audyencji u cara, który go przyjął nader przychylnie. Prawdopodobnie Skafon otrzyma wysokie odznaczenie i tytuł hrabiowski.

W kołach prawniczych istnieją wątpliwości, czy uchwalone onegdaj ograniczenie reprezentacji żydowskiej w miejskim Tow. kredytowym uzyska zatwierdzenie ministerstwa, czy ewentualnie nie będzie musiało przechodzić przez Dumę i Radę państwa.

Łódź, 20 grudnia. (Tel. pryw.). Wczoraj w południe na ul. Cegielnej dwaj bandyci napadli na Abrama Lipszyca, który wiozł z banku 6000 rubli na wypłatę. Jeden schwycił go za szyję i począł dusić, drugi wyciągnął pulares z pieniędzmi, poczem obaj umknęli.

Wilno, 20 grudnia. (Tel. pryw.). Dokonano rewizji w kancelarii kościoła OO. Bernardynów w poszukiwaniu domniemanych nadużyć w związku z odpadaniem parafian od Cerkwi prawosławnej. Od wszystkich proboszczów katolickich zażądano przedstawienia listy osób, które były prawosławne, a w ostatnim czasie zaliczone zostały do parafii katolickich.

Kijów, 20 grudnia. (Tel. pr.) Redaktora gazety *Kijowska Zik*, Zerensdorfa skazano administracyjnie na 400 rubli lub dwa miesiące aresztu za zamieszczenie artykułu hr. Miaina p. t.: „Jubileusz i dni powszednie”.

Sandomierz, 20 grudnia. (Tel. pr.). Wisła wylała. Poziom wody stale się podnosi.

Białystok, 20 grudnia. (Tel. pryw.). Aresztowanych z powodu podejrzenia o należenie do „Bundu” delegata białostockiego na ostatni Zjazd rzemieślniczy w Petersburgu

gu Czemeryńskiego i tkacza Minefa wysłano etapem do gub. archangielskiej na trzy lata osiedlenia.

Petersburg, 20 grudnia. (Tel. pryw.) *Russkoje Słowo* omawiając sytnację polityczną, oświadcza, że kwestya jednego portu adryatyckiego nie może stanowić *casus belli*, że San Giovanni di Medua ma przyspać Ozarnogórze, ale Serbia wybuduje do portu własną kolej dla celów handlowych.

Petersburg, 20 grudnia. (Tel. pryw.). Skonfiskowano pisma *Dzień, Petersburskiej Listok* i *Birż. Wiedomosti*, ten ostatni z pościąganiem redaktora do odpowiedzialności, za lenie wiary prawosławnej i wydrukowanie odnośnych ustępów z listu zakonnika Heliodora do synodu.

Petersburg, 20 grudnia. (Tel. pryw.). Na Politechnice aresztowano 332 studentów. W Woroneżu w seminarium duchownym wykryto tajny spiszek; aresztowano 30 słumnów. W Włodzimierzu z seminarium duchownego za nieprawomyślność wydano 114, 8 aresztowano za agitację rewolucyjną.

Petersburg, 20 grudnia. (Tel. pryw.). Sąd okregowy skazał burmistrza Wybarga Fagerströma na 6 miesięcy więzienia i usunięcie z zajmowanego stanowiska z zakazem zajmowania posad państwowych i publicznych przez trzy lata, dwóch radnych zaś wyborczych na dwa miesiące więzienia.

Waszyngton, 20 grudnia. Izba reprezentantów pryjęła 178 głosami przeciw 52 bill o imigracji, który ma zastąpić bill przyjęty przez senat. Według nowego prawa osoby, liczące ponad 16 lat, a nie umiejące czytać, mają być wykluczone od imigracji. Wyjątek stanowią osoby, które mogą dowieść, że wyemigrowały z powodu prześladowania z przyczyn religijnych.

Na Bałkanach.

Salonki, 20 grudnia. (Ag. At.) Wczoraj przed południem król grecki oddał wizytę królowi bułgarskiemu. Obaj dali się fotografować. Wieczorem król grecki wydał obiad na cześć króla bułgarskiego. Król Ferdynand nazwał swe odwiedziny w Salonkach „wycieczką”.

Ateny, 20 grudnia. (Ag. At.) Kapitan pewnego okrętu, który przybył tu z Dardanelów, donosi o walce, która odbyła się 16 b. m.: pancernik „Haireddin Barbarossa” został prawie zupełnie zniszczony. Ugodziło go kilkanaście pocisków, Admirał Hatil i kilku innych oficerów poległo. Wielu marynarzy zostało zabitych lub zranionych.

Ateny, 20 grudnia. (Ag. At.) Wojsko tureckie w Klasada na wyspie Mitilene jest osaczone, Oczekują kapitulacji.

Konstantynopol, 20 grudnia. Słychać, że flota turecka wypłynęła z Dardanelów. Dotychczas niema wiadomości o bitwie.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 20 grudnia 1912. Zamknięcie giełdy (Schlusscourse). Godzina 2 minut 30. Akcje austriackiego Zakładu kredytowego 609—, Akcje węgierskiego Zakładu kredytowego 782 50, Akcje Anglobanku 314—, Akcje Unionbanku 564 75, Akcje Landerbanku 485 50, Akcje Bankvereinu 499 50, Akcje Bodensredit 1170—, Akcje galicyjskiego Banku hipotecznego —, Akcje kolei państwowych 677 50, Akcje kolei Południowej 99 50, Akcje kolei Elbenthal —, Akcje kolei Północnej 4735 —, Akcje kolei czarnowiejskiej 501 —, Akcje Alpy 984 —, Akcje Rima Muranyi 690 50, Akcje praskiego Towarzystwa żelaz. 3320 —, Akcje Fabryki broni 883 —, Akcje Tureckie tytoniowe 285 —, Akcje Galicyjsko-karpackiego Towarzystwa naftowego 757 —. Obligacje węgierskiej indemnizacji —, Benta majowa 83 70, Austriacka Benta koronowa 84 10, Węgierska Benta koronowa 83 45, 56-letnie Listy Towarzystwa kredytowego ziemskiego 81 90, 4 pre. Listy Banku hipotecznego 82 —, 4 i pół pre. Listy Banku hipotecznego 89 50, 5-pre. Listy Banku hipotecznego —, 4-pre. Listy Banku krajowego —, 4 i pół pre. Listy Banku krajowego 90 50, 4-procentowe Galicyjskie obligacje propinacyjne 95 70, 4-pre. Galicyjska pożyczka krajowa z 1893 r. 82 50, 4-pre. pożyczka m. Lwowa 86 —, Losy tureckie 212 75, Marki 118 40, Rubel 254 —, 5-pre. Rossyjska pożyczka z r. 1906 —, Akcje praskiego Banku kredytowego (miasto) —, Skoda 712 —, Pożyczka miasta Krakowa 1909 81 25, Galicyjski Bank ziemski —, Powszechny Bank depozytowy —, Bułgary —.

Odpowiedzialny redaktor:

Adam Krechowiecki.

Cukiernia Władysława Podhalec

Lwów — ulica Akademicka 6 i Hetmańska 10
— poleca znakomite pieczywo świąteczne i torty. —
Zamówienia z prowincyi uskutecznią się odwrotną pocztą.

NADESŁANE.

BILETY do wagonów sy-
pialnych w kraju
i zagranicą

wydaje **Biuro miastowe**
C. k. Kolei Państwowych we Lwowie
St. Sokołowski (Pasaż Hausmana 9)
obecnie
ul. Jagiellońska Nr. 3.
— 234. — Telefon — 234. —
Adres telegraficzny: Stadtbureau.

Księga Pamiątkowa

Świeżo opuściła prasę
Ku uroczoniu setnej rocznicy urodzin
Zygmunta Krasińskiego
ze słowem wstępem Ignacego Dembowskiego.
Układ przeprowadził Wiktor Hahn.

We Lwowie 1912. Nakładem c. k. Rady szkolnej
Kraj. Gubrynowicz i Syn. Trzy duże tomy 8-vo, za-
wierające przeszło 120 arkuszy druku. Do nabycia
we wszystkich księgarniach. Cena 15 koron.

Czysty dochód na rzecz Towarzystwa literackiego im.
Adama Mickiewicza we Lwowie.

Poszukuje się kupna
Starych mebli mahoniowych
w dobrym stanie.
Zgłoszenia pod „MEBLE“.
Biuro dzienników, Jagiellońska 3.

„HELIOS“ KINOTEATR

ARTYSTYCZNY
przy ulicy Grodeckiej 2.
Przedstawienia codziennie
od godz. 4 do 10.

Geny miejsc: od 20 h. do 1 kor.
Dzisiejszy program:
1. Ironia losu. dramat. — 2. Wśród
lwów. Humoreska 3. — Dziennik Gaud-
mont. Aktualności. — 4. Król kopalni.
Wstrząsający dramat w 2 aktach. —
5. Próba generalna. Farsa. 6. — **Film**
wojenny Nr. 8. Obłężenie Skutari w
12 obrazach Wyjątkowo udane zdję-
cia z bliskiej odległości strzałów ar-
matnich do fortów i ataku na bagno-
ty zawdzięcza włoska fabryka Cines
protekcji królowej Heleny u swego
ojca króla czarnogórskiego.

Bracia Tercyarze

W Przylutisku ubogich brata Alberta
we Lwowie, ul. Kleparowska 15,
wykonują wszelkie naprawy mebli giętych; wy-
rabiają łózka składane, słomianki. Ceny umiar-
kowane. Na ządanie zabierają meble do napra-
wy — naprawione odsyłają.

Przyjechali do Lwowa

dnia 20 grudnia 1912.
Hotel Georgea. Pp.: Z. hr. Zamoycki
z Wysocka, W. Gajewsz z Kont, F. Scawi-
ghino z Przewoźca, Z. Lutyński z Litwinowa.
Hotel Imperial. P.: S. hr. Stadnicki
z Krysowice.
Hotel Victoria. P.: T. Liskowacki z
Wierzbowa.
Hotel Austria. P.: M. Bogdanowicz z
Kossowa.

CENNIK

IZBY HANDLOWEJ I PRZEMYSŁOWEJ.
Lwów, dnia 20 grudnia 1912.

I. Akcje za sztukę.	
(bez kuponu bieżącego)	
Banku hip. galic. po 200 zł. w. a.	625— 635—
Banku galic. dla handlu i przem. po 200 zł.	885— 895—
Kolei Lwów-Czerniowce-Jassy po 200 zł. w. a. w srebrze	500— 508—
Fabryki wagonów w Sanoku po 500 koron	460— 475—

II. Listy zastawne za 100 koron.

(bez kuponu bieżącego)	
Banku hip. gal. 5 pr. w. a. wyle- sował z 10 pr. prem.	— —
Banku hip. gal. 4 1/2 pr. w. a. los w 50 l.	89-80 90—
Banku hip. gal. 4 pr. w. a. los w 60 l.	81-80 82-50
Banku kraj. 4 1/2 pr. w. a. los w 51 l.	91— 91-20
Banku kraj. 4 pr. w. a. los w 57 l.	86— 86-70
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	94— 94-70
Banku gal. dla handlu i przem. w Krakowie 4 1/2 pr. 60 l.	90-50 91-20
Zemelny Bank hipoteczny Lwów.	92— 92-70
1) Tow. kredyt. galic. ziem. 4 pr. (pierwsza emisja)	95-50 — —
Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 4 1/2 l.	90-50 — —
1) Tow. kredyt. gal. ziem. 4 pr. los w 56 l.	82-50 83—
Tow. kred. gal. ziem. 4 1/2 los. 52 l.	93— 93-70

III. Obligki za 100 koron.

(bez kuponu bieżącego)	
Gal. fund. propin. 4 pr.	96— 96-70
Bukow. fund. propin. 5 pr.	— —
Komun. Banku kraj. 4 1/2 pr. (3 em.)	90-50 91-20
Komun. Banku kraj. 4 pr. (4 em.)	80— 80-70
Kolej. lokal. Banku kraj. 4 pr.	80-50 81-20
Pożyczki krajowej 4 pr. z r. 1893	82-50 83-20
4 pr. z r. 1908	81-30 82—
1) „ miasta Lwowa 4 pr.	78— —
„ „ 4 pr.	86— 86-70
„ „ Krakowa 4 pr.	81-30 82—

IV. Monety.

Dukat cesarski	11-40 11-55
20 frankówka	19-20 19-35
100 rubli rosyjskich srebrnych	252— 254—
100 „ papierowych	254— 255-20
100 marek niemieckich	118-20 118-60

1) Kuponu opłacają 1 1/2% podatek rentowy.
2) Kuponu opłacają 2% podatek rentowy.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 18 grudnia 1912.

A. Ogólny dług państwa.	placą	žadają
Jednolity dług państwa w banknot. maj-listopad	82-45	82-65
styczeń-lipiec	82-45	82-65
Jednolity dług państwa w srebrze lutycz-sierpień	85-40	85-60
kwiecień-październik	85-90	86-10
z r. 1860 po 500 zł. w. a. 4 pr.	1540—	1600—
„ „ 1860 po 100 zł. 4 pr.	446—	458—
„ „ 1864 po 100 zł.	627—	639—
„ „ 1864 po 50 zł.	304—	316—

B. Dług państwa (wszystkich w Radzie państwa reprezentowanych krajów koronnych).

Austr. renta złota wolna od podatku za 100 zł. 4 pr.	106-95	107-15
Austr. renta w wal. kor. wolna od podatku 4 pr.	83-45	82-65

C. Obligacje kolejowe.

Kol. Arcyks. Albrechta za 100 zł. 4 pr.	82-60	83-60
Kol. Cesarz. Elżbiety w złocie wolne od podatku za 100 zł. 4 pr.	102—	103—
Kol. Cesarza Franciszka Józefa za 100 zł. 5 1/2 pr.	104-90	105-90
Kol. Karola Ludwika po 200 zł. mk. (ostempl. akcje)	82-35	83-35
Kol. Arcyks. Rudolfa w wal. koron. wolne od podatku 4 pr.	82-50	83-50
Kol. Ces. Elżbiety za 200 zł. mk. 5 1/2 pr. (ostempl. akcje)	422—	431—

Obligacje pierwszeństwa (kolejowe).

Kol. Arc. Albrechta za 300 zł. 5 pr. w złocie za 200 zł. 5 pr.	101-80	103-50
Kol. czeskiej zach. za 300, 1000 i 5000 zł. 4 pr.	86-25	87-25
Kol. czeskiej emis. z r. 1895 za 400 kor. 4 pr.	85-50	86-50
Kol. bukowin. lokalnej za 400 kor. 4 pr.	81—	82—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1886, 4 pr.	91-35	92-35
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr. (ar.)	90-85	91-85
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1887, 4 pr.	90-85	91-85
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1888, 4 pr.	91—	92—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1891, 4 pr.	91—	92—
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1893, 4 pr.	91-25	92-25
Kol. północnej ces. Ferdynanda em. z r. 1904, 4 pr.	91—	92—
Kol. galic. Karola Ludwika 4 pr.	82-95	83-95

Koronowa waluta.

placą	žadają
Kol. lwowsko-czern.-jasskiej z roku 1894 4 pr.	84-60 85-60
Kol. Arcyks. Rudolfa (Salzkammer- gut) za 400 M. 4 pr.	107-75 108-75
D. Dług państwa (krajów korony węgierskiej).	
Węg. złota renta 4 pr.	103-75 103-95
„ w wal. kor. 4 pr.	82-05 82-25
„ poz. prem. za 100 zł. (200 kor.)	408— 420—
„ „ 50 zł. (100 kor.)	198— 210—
„ obl. pr. regul. Cisy 4 pr.	279— 291—

E. Obligacje indemnizacyjne.

Węgier za 100 zł. 4 pr.	84-75	85-75
Kroacyi i Sławonii	87—	88—

F. Inne publiczne pożyczki.

Poż. reg. Dunaju z r. 1878 los 5 pr.	99-55	100-55
Poż. kraj. Bukowiny z r. 1893 los za 200 kor. 4 pr.	82—	83—
Gal. poz. kr. z roku 1893 4 pr.	82-50	83-50
Gal. obl. prop. z roku 1889 4 pr.	95-70	96-70
Pożyczka miasta Lwowa z r. 1896 4 pr.	78-10	79-10
Poż. serb. prem. za 100 fr. 2 pr.	103—	113—
Tureckie obl. prem. kol. za 400 fr.	205-50	208-50

G. Listy zastawne. Oblig. hipot. i listy dłużne

Austr. zakł. obl. prem. z r. 1880 3 pr.	254—	266—
„ „ 1889 3 pr.	239-25	251-25
Banku Galicyjskiego dla handlu i przemysłu 4 1/2 pr. 60 l.	91—	92—
Bukow. zakład kred. ziem. los 5 pr.	99—	100—
Gal. Tow. kr. ziem. 4 pr. los 56 l.	81-90	82-90
„ „ 4 pr. los 41 l.	90-75	91-75
„ „ 4 pr. starsze	96-20	97-20
„ „ 4 1/2 pr. 52 let.	93—	94—
Banku gal. ziem. kred. 4 1/2 pr. 60 l.	94-25	95-25
Gal. ake. b. hip. 10 pr. prem. los 5 pr.	83-50	84-50
„ „ los. 50 l. 4 1/2 pr.	89-50	90-50
„ „ 60 l. 4 pr.	82—	83—
Banku kraj. dla Galicyi i Lodomerji 4 1/2 pr. 51 1/2 lat zwrotne	90-50	91-50
Banku krajowego oblig. komun. 3 emisja 42 lat 4 1/2 pr.	90—	91—
Banku kr. obl. kol. žel. 57 1/2 l. 4 pr.	79-50	80-50
Austro-węg. banku 50 lat 4 pr.	90-85	91-85
„ 50 lat w.k. 4 pr.	91-20	92-20

H. Obligacje z prawem pierwszeństwa

Kolej Lwów-Czern.-Jassy z r. 1884 za 300 zł.	77—	78—
Kolej Lwów-Czerniowce z r. 1884 za 200 zł. 4 pr.	82-60	83-60
Węg. gal. kol. em. 1870 na 400 zł. 5 pr.	99-75	100-75
Tow. żegl. par. po Dunaju za 400 i 10.000 m. 4 pr. z r. 1882	111-50	112-50
Tow. żegl. parow. po Dunaju em. z r. 1886 4 pr.	112—	113—

Koronowa waluta.

placą	žadają
I. Losy (za sztukę).	
Budapeszteńskie (Basilika) 5 złr.	23— 27—
Zakł. kred. dla handlu i przem. 100 złr.	452— 464—
Clary 40 złr. m. k.	200— 220—
Pożyczka miasta Lublany 20 złr.	66— 72—
Czerwonego Krzyża austr. Tow. 10 złr.	46-60 52-60
„ węg. Tow. 5 złr.	27-50 33-50
Losy fund. Arcyks. Rudolfa 10 złr.	80— 86—

J. Akcje Banków (za sztukę).

Banku Anglo-Austr. 240 kor.	314-20	315-20
Gal. banku dla han. i przem. 200 złr.	388—	392—
Peszt. Banku handlu i przem.	3535—	3545—
Zakł. kred. dla handlu 500 złr.	599-50	600-50
Węg. Banku kredyt. 200 złr.	769—	770—
Dolno-austr. tow. esk. 400 kor.	716—	720—
Gal. banku hip. 200 złr.	628—	632—
Banku dla krajów koronnych 200 zł.	476—	477—
„ Austro-węg. 1400 kor.	2034—	2044—
„ Związku (Unionbank) 200 zł.	555-50	556-50
Czeskiego banku związkowego 100 zł.	265-50	267-50
Zivnostenska banka 100 złr.	260-50	261-50

K. Akcje przedsiębiorstw transportowych.

Bukow. kolei lok. ake. pierw. 200 złr.	439—	445—
„ „ aka. zakład. 200 złr.	410—	420—
Austr. Tow. żegl. na Dunaju 500 zł. mk.	1137—	1147—
Kolei półn. Ces. Ferd. 1000 złr. mk.	4720—	4750—
„ Lwów-Bełzec (ake. pierw.) 200 zł.	385—	390—
„ Lwów-Czerniowce-Jassy 200 zł.	498—	502-50
„ Lwów-Kleparów-Jaworów lokal. 400 kor.	— —	305—

L. Akcje przedsiębiorstw przemysłowych.

Austr. Tow. górnicze Alpina 100 złr.	955-25	958-25
Prag. Tow. żelazn. przem. 500 złr.	3220—	3240—
Tow. kopalń węgla w Bruix 100 złr.	760—	761—
Trifail. Tow. kop. węgla 70 złr.	220—	225—
Gal. karpac. naft. Tow. 500 kor.	730—	740—
Schodniey 500 kor.	388—	390—
Tur. zarz. tytoniow. 500 franków	276—	278—

M. Weksle.

Niemieckie Banki	118-35	118-55
Włoskie Banki	94-52 1/2	94-67 1/2
Londyn za 100 funt. szt. 4 pr.	24-19 1/2	24-23 1/2
Paryż za 100 franków	95-95	96-15
Petersburg za 100 rubli 4 1/2 pr.	254—	255—
Szwajcarskie Banki	95-42 1/2	95-57 1/2

N. Waluty.

Dukat cesarski	11-44	11-49
Austr.-węg. 8 guld. złota moneta	— —	— —
20-frankówka	19-24	19-26
20-markówka	23-67	23-71
Rosyjski półimperyal	— —	— —
Niem. banknoty za 100 marek	118-32 1/2	118-52 1/2
Włoskie banknoty za 100 lir	94-65	94-85
Ruble	254—	255—

WZWIĘSZENIE URZĘDOWE.

Licytacje.

L. cz. E. 745/12 (12) (16000 2—3)

Dnia 31 grudnia 1912 godzinie 9 rano
odbędzie się w sądzie niżej wymienionym,
w biurze Nr. 9 w Monasterzyskach przy ul.
3 maja l. 2 licytacja realności lwh. 111 i
23 lwh. 201 gm. Sewalski.

Nieruchomości te wystawione na licyta-
cję, są ocenione na 1100 kor. i 1066 kor.
66 hal.

Najniższa cena wynosi 733 kor. 32 hal.
i 711 kor. 10 hal.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do
tych nieruchomości dokumenta może każdy
przejrzeć w sądzie niżej wymienionym, w biu-
rze Nr. 5.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Monasterzyska, dnia 2 listopada 1912.

(15927 2—3)

Sądowa hala aukcyjna we Lwowie
ul. Podlewskiego l. 6.

Godziny urzędowe (tylko w dnie powszednie)
od 8 do 12 przed południem i od 2 do 6
po południu, w soboty zaś od 3-ciej do 8-mej
wieczorem.

Licytacje:

Poniedziałek 23 grudnia 1912 od 10 do 12
godz. przed południem: gramofon, roz-
maite obuwie, konfekcja męska i damska
oraz rozmaite meble i sprzęty domowe.

Wtorek 24 grudnia 1912 od 10 do 12
godz. przed południem: rozmaite meble
i sprzęty domowe.

Sprzedać się mające przedmioty mogą
być oglądane w sądowej hali przed licytacją
w godzinach urzędowych.

Lwów, dnia 16 grudnia 1912.

L. cz. E. VIII. 2918/12 (6) (15992)

Edykt licytacyjny.

Dnia 29 stycznia 1913 o godzinie 10
przed południem w sądzie niżej wymienio-
nym, w biurze Nr. 14 odbędzie się licytacja
realności obj. lwh. 322 i 1069 ks. gr. gminy
Żurawica.

Nieruchomości te wystawione na licyta-

Obwieszczenie licytacji.

Celem wydzierżawienia prawa poboru podatku spożywczego od wina w okręgu dzierżawnym niżej wymienionym na przeciąg jednego roku, t. j. od 1 stycznia 1913 do 31 grudnia 1913 z warunkiem zastrzeżenia milczącego przedłużenia dzierżawy na dalszy drugi i trzeci rok, lub bezwarunkowo na czas od 1 stycznia 1913 do końca grudnia 1915, rozpisyje się niniejszym czwartą publiczną licytacją, która odbędzie się w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Rzeszowie w dniu 27 grudnia 1912 od godziny 9 rano do 12 w południe.

L. p.	Nazwa okręgu dzierżawego	Przedmiot	Oznaczenie taryfy	Cena wywołania		Licytacja odbędzie się
				K	K	
1	Ropczyce	Podatek konsumcyjny od wina	Taryfa ustawy z 18 maja 1875 Dz. u. p. Nr. 84	906	91	27 grudnia 1912

Kto chce brać udział w licytacji ma złożyć przed rozpoczęciem licytacji wadium w kwocie wyżej podanej.

Przyjmuje się także pisemne nadeżę. Nadeżę pisemne muszą być zaopatrzone w powyższe wadium, muszą zawierać dokładnie wyrażoną kwotę rocznego czynszu dzierżawnego, tak liczbami jakoteż słowami, muszą być ułożone według przepisanej formularza i powinny być wniesione opieczetowane na ręce dyrektora okręgu skarbowego w Rzeszowie najpóźniej do chwili rozpoczęcia licytacji ustnej.

Składający wadium, względnie kaucję dzierżawną w obligacjach mają przedłożyć spisy tych obligacji w trzech egzemplarzach po myśli reskryptu Ministerstwa skarbu z dnia 17 lipca 1903 l. 10.067 Dz. rozp. Nr. 111 ex 1903.

Dzierżawca podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego jest obowiązany po myśli § 2 ustawy krajowej z dnia 23 grudnia 1903 Dz. u. kr. Nr. 146 pobierać także 30 pre. dodatku krajowego do podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i moszczu owocowego tak długo, jak długo ten dodatek krajowy będzie istniał i uiszczać za prawo poboru tego dodatku krajowego na rzecz kraju 30 pre. umówionego z nim czynszu dzierżawnego za dzierżawę prawa poboru rządowego podatku konsumcyjnego od wina, moszczu winnego i owocowego.

Zmiana tego dodatku krajowego ma mieć ten sam skutek co zmiana taryfy podatku spożywczego.

O bliższych warunkach licytacji można się dowiedzieć w c. k. Dyrekcji okręgu skarbowego w Rzeszowie w godzinach urzędowych.

C. k. Dyrekcja okręgu skarbowego.

Rzeszów, dnia 17 grudnia 1912.

L. cz. E. 1740/12 (6) (15974)

Edykt licytacyjny.

Na wniosek strony egzekwującej dr. Gabryela Bachera, odbędzie się dnia 10 stycznia 1913 o godz. 9 przed południem w biurze Nr. V. na zasadzie obecnie zatwierdzonych warunków licytacja realności ks. gr. Ładzkie lwh. 1107, 6/28 części obejmującej grunta obszaru 12 h. 29 ar. 45 m.² (całej nieruchomości).

Wartość szacunkowa 2250 kor.
Najniższa oferta 1500 kor.
Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Tyśmienica, 6 grudnia 1912.

L. cz. E. VIII. 3469/12 (7) (15993)

Edykt licytacyjny.

Dnia 3 lutego 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 odbędzie się licytacja realności obj. lwh. 2039 ks. gr. gminy Medyka.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację jest oceniona na 4760 kor.

Najniższa cena wynosi 3173 kor. 34 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu tutejszego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VIII.
Przemysł, dnia 7 grudnia 1912.

L. cz. E. 2114/12 (15799 1-3)

Strona zobowiązana Jakób Augustyn po Bartłomieju — Golecowa.

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności. Na wniosek strony egzekwującej Franciszka Anioła, odbędzie się dnia 30 grudnia 1912 o godz. 10 przed południem, w biurze Nr. 18 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja:

a) 1/4 części realności lwh. 11 ks. gr.

gm. Golecowa, stanowiącej grunta obszaru 5 i 1/2 m. w całości,

b) 1/6 części realności lwh. 13 ks. gr. gm. Golecowa, stanowiącej debrzę (obecnie krzaki) obszaru 967 s. kw. w całości,

c) 1/8 części realności lwh. 14 ks. gr. gm. Golecowa, stanowiącej drogi obszaru 693 s. kw. w całości.

Wartość szacunkowa: a) realności wynosi 1594 kor. 56 hal., b) realności 80 kor. 58 hal., c) realności 27 kor. 7 hal.

Najniższa oferta: ad a) 1063 kor. 4 hal., ad b) 58 kor. 72 hal., ad c) 18 kor. 5 hal.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Brzozów, dnia 30 listopada 1912.

L. cz. E. 1170/12 (16052)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Herscha Leiby Baths, odbędzie się dnia 27 lutego 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9 licytacja realności obj. lwh. 2060 kg. Kosmacz (w skład której wchodzi pgr. 1050,2 i 1055,2) wraz z przynależnościami, składającymi się z drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 6037 kor. 67 hal., przynależności zaś na 172 kor.

Najniższa cena wynosi 4139 kor. 78 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 9.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jabłonów, dnia 29 listopada 1912.

L. cz. E. 714/12 (4) (16050)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Izraela Fränkla, kupca w Busku, odbędzie się dnia 30 grudnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4 licytacja realności obj. lwh. 1333 ks. gr. gm. kat. Zadzórzca.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 3098 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi 2065 kor. 58 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 3098 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi 2065 kor. 58 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 3098 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi 2065 kor. 58 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 3098 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi 2065 kor. 58 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 3098 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi 2065 kor. 58 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 3098 kor. 37 hal.

Najniższa cena wynosi 2065 kor. 58 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne, które się niniejszym zatwierdza i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 4.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Gliniany, dnia 28 listopada 1912.

L. cz. E. 3552/12 (7) (16056)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Lejzora Birnberga, kupca w Jabłniec buk, odbędzie się dnia 17 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem, w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13 licytacja realności lwh. 934 gm. Hryniawa, wraz z przynależnościami, składającymi się z 35 drzew.

Nieruchomość ta wystawiona na licytację, jest oceniona na 1800 kor., przynależności zaś na 60 kor.

Najniższa cena wynosi 1250 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 14.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Kuty, dnia 7 grudnia 1912.

L. cz. E. 505/12 (10) (16058 1-3)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Towarzystwa zaliczkowego i kredytowego w Uściu bisk. odbędzie się dnia 30 grudnia 1912 o godzinie 10 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 7 licytacja a) połowy realności obj. lwh. 455 i b) 1/4 części realności obj. lwh. 828 ks. gr. gm. Uście bisk. wraz z przynależnościami.

Nieruchomość wystawiona na licytację wyżej pod a) nadmioniona, oceniona jest na 195 kor., zaś pod b) na 215 kor.

Najniższa cena wynosi: ad a) 120 kor., ad b) 143 kor. 33 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta, może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym w biurze Nr. 1.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Mielnica, dnia 10 listopada 1912.

L. cz. E. 2413/12 (16062)

Edykt licytacyjny

oraz wezwanie do zgłoszenia wierzytelności.

Na wniosek miejskiej Kasy oszczędności w Sniatynie odbędzie się dnia 16 stycznia 1913 o godz. 10 przed południem, w biurze Nr. 9 na zasadzie zatwierdzonych warunków licytacja realności lwh. 1192 IV. ks. gr. gm. Sniatyn, stanowiącej pg. 1821, 543.

Wartość szacunkowa 1390 kor.

Najniższa oferta wynosi 1525 koron

25 hal.

Do realności tej należą następujące przynależności: dom z drzewa blacha krytego i drzew owocowych, oszacowane 1660 kor.

Poniżej najniższej oferty sprzedaż nie nastąpi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Sniatyn, 25 listopada 1912.

L. cz. E. 1477/12 (16064)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jankla Rima, odbędzie się dnia 20 stycznia 1913 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja połowy realności lwh. 375 ks. gr. gm. Sinków, składającej się z pb. 308 i pgr. 485/2 chaty, ogrodu, budynków

gospodarskich wraz z przynależnościami, składającymi się z parkanu kamiennego i drzew.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 475 kor. 08 hal., przynależności zaś na 53 kor.

Najniższa cena wynosi 352 kor. 04 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d., może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zaleszczyki, dnia 1 grudnia 1912.

L. cz. E. 1729/12 (16051)

Edykt licytacyjny.

Dnia 10 stycznia 1913 o godzinie 8 rano odbędzie się w biurze Nr. 10 licytacja objętej lwh. 375 gm. Chomiakówka, składającej się z p. gr. lk. 315 rola o pow. 1027 s. kw. w niwie „za okopem“.

Wartość szacunkowa 514 kor.

Najniższa oferta 342 kor. 66 hal., która ustala się na 343 kor.

Warunki licytacyjne i inne dokumenta przejrzeć można w biurze Nr. 10.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Gwoździec, dnia 25 listopada 1912

L. cz. E. IV. 2672/12 (4) (16045)

Edykt licytacyjny.

Na żądanie Kasy oszczędności król. wol. m. Stryja, zastąpionej przez adw. dr. Aichmüllera, odbędzie się dnia 23 stycznia 1913 o godzinie 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 140 w Stryju licytacja realności lwh. 240 ks. gr. gm. Dzieduszyce wielkie, wraz z przynależnościami, składającymi się z inwentarza żywego i martwego, opisanego w protokole oszacowania E. IV. 2672/12.

Nieruchomość powyższa wystawiona na licytację jest oceniona na 8920 kor., przynależności zaś na 370 kor.

Najniższa cena wynosi 5947 koron, poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 192.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalną, należy zgłosić w sądzie najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej rozszerezenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższej nieruchomości bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadamiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskażą temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Stryj, dnia 22 listopada 1912.

L. cz. E. 3417/11 (8) (16061)

Edykt licytacyjny.

Dnia 20 stycznia 1913 o godz. 9 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 10 w Roźniatowie odbędzie się licytacja:

1. 1/3 cz. realności obj. lwh. 666 gm. Perehinsko,

2. 1/12 cz. realności obj. lwh. 668 gm. Perehinsko,

3. 1/6 cz. realności obj. lwh. 669 gm. Perehinsko.

4. 7/42 cz. realności obj. lwh. 3520 gm. Perehinsko wraz z przynależnościami, składającymi się z domu i drzew owocowych.

Nieruchomości powyższe wystawione na licytację, są ocenione: ad 1. na kwotę 89 kor. 32 hal., ad 2. na kwotę 38 kor. 06 hal., ad 3. na kwotę 124 kor. 66 hal., ad 4. na kwotę 464 kor. 45 hal., przynależności zaś ad 3. 9 kor. 66 hal. z tem, że ciężary ad 1. ocenione na 11 kor. 16 hal., ad 3. 9 kor. 66 hal., ad 4. 308 kor. 42 hal. przedstawiają ubytek wartości powyższej podanych realności.

Najniższa cena wynosi: ad 1. 52 kor. 04 hal., ad 2. 45 kor. 38 hal., ad 3. 76 kor. 60 hal., ad 4. 104 kor. 02 hal., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne niniejszym za-

wierzone i odnoszące się do tych nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.), może każdy, mający chęć kupienia, przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 13.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

Te osoby, dla których jakie prawa lub ciężary na powyższych nieruchomościach bądź obecnie już istnieją, bądź w toku postępowania licytacyjnego powstaną, zawiadomiane będą o dalszych wydarzeniach tego postępowania jedynie przez przybicie na tablicy sądowej, jeśli nie mieszkają w okręgu sądu niżej wymienionego i nie wskazały temuż sądowi pełnomocnika do doręczeń w siedzibie sądu zamieszkałego.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II
Rożniatów, dnia 7 grudnia 1912.

L. cz. E. 1481/12 (16065)
Edykt licytacyjny.

Na żądanie Jakóba Rima odbędzie się dnia 20 stycznia 1913 o godz. 11 przed południem w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11 licytacja realności objętej wykazem hip. l. 432 księgi gruntowej gminy Sinków, składającej się z parceli bud. l. kat. 167 i pgr. 227 chaty i ogrodu wraz z przynależnościami, składającymi się z drzew owocowych.

Nieruchomość wystawiona na licytację jest oceniona na 330 kor., przynależności zaś na 19 kor.

Najniższa cena wynosi 232 kor. 60 h., poniżej tej ceny sprzedaż nie przyjdzie do skutku.

Warunki licytacyjne i odnoszące się do tej nieruchomości dokumenta (wyciąg tabularny, wyciąg katastralny, protokoły ocenienia i t. d.) może każdy, mający chęć kupienia przejrzeć podczas godzin urzędowych w sądzie niżej wymienionym, w biurze Nr. 11.

Takie prawa, wobec których niniejsza licytacja byłaby niedopuszczalna, należy zgłosić do sądu najpóźniej przy wyznaczonym terminie licytacyjnym, inaczej roszczenia tego rodzaju co do samej nieruchomości nie mogłyby być już ze skutkiem podnoszone.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Zaleszczyki, dnia 1 grudnia 1912.

Rozmaite obwieszczenia.

L. Prez. 5389 (18/12) (15910 3-3)
Obwieszczenie.

Prezydent c. k. Sądu krajowego wyższego we Lwowie zamianował dla pierwszej dnia 10 lutego 1913 rozpoczynającej się zwyczajnej kadencji posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1913 w c. k. sądzie obwodowym w Stanisławowie przewodniczącym sądom przysięgłych radcę Dworu i prezydenta sądu obwodowego Artura Aulichę, a zastępcami przewodniczącego wiceprezydenta sądu obwodowego dr. Bohdana Krynickiego, radców wyższego sądu kraj. Swiętosława Szankowskiego, Józefa Horitzę, Fryderyka Bertonię i radców sądu kraj. Jana Vincenza, Jana Schneidra, Antoniego Starkiewicza, Ludwika Szydłowskiego, Stanisława Albinowskiego i Klemensa Kulczyckiego.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Stanisławów, dnia 8 grudnia 1912.

L. cz. Cw. 6500/12 (1) (15982)
Edykt.

Przeciw Nusenowi Laksowi z Mościsk, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu ut. przez Salomonę Zucker z Przemyśla pozew o 1500 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Nusena Laksy ustanawia się p. dr. Rawicza adw. w Przemyślu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Przemyśl, dnia 11 grudnia 1912

L. cz. C. I. 158/12 (1) (15997)
Edykt.

Przeciw niewiadomemu Salomonowi Fenigowi z Dukli, wniośno Towarzystwo oszczędności i kredytu w Dukli do sądu ut. pozew o 900 kor. zpn., na który wyznaczono audyencyę na dzień 17 grudnia 1912 o g. 10 rano w sali Nr. 2.

Celem strzeżenia praw pozwanego ustanowiono p. Aleksandra Obłążę w Dukli kuratorem, który zastępywać będzie pozwanego

go dopóki tenże w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Dukla, dnia 27 listopada 1912.

L. Prez. 4122 (18) P.12 (15986 1-3)
Ogłoszenie.

Prezydent wyższego Sądu krajowego zamianował po myśli § 301 p. k. dla I. kadencji sądu przysięgłych dnia 24 lutego 1913 o godzinie 9 rano się rozpoczynającej radcę Dworu Chylińskiego, jako prezydenta sądu obwodowego przewodniczącym, a zastępcami jego radcę wyższego sądu krajowego dr. Mandybura, oraz radców sądu krajowego Lityńskiego, Wojtasiewicza, Dmochowskiego, Olszewskiego, dr. Czajkowskiego, Grzędzińskiego i Lorenza

Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Przemyśl, dnia 18 grudnia 1912.

L. cz. Cw. 4627/12 (15949)
Edykt.

Przeciw Józefowi Bogdanowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Kasę zaliczkową i oszczędności w Łańcucie pozew o 360 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Bogdana ustanawia się p. dr. Föhlichę adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Bogdana w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 4 grudnia 1912.

L. cz. C. I. 472/12 (1) (15999 1-3)
Edykt.

Przeciw Hryciowi Drofcyzowi synowi Andrija, byłemu uczniowi kowalskiemu w Lutowiskach, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Lutowiskach przez Jana Antoniszczaka pozew o ustalenie, że pozwany winien odbyć 12 miesięcy nauki kowalskiej u powoda, ewentualnie o zapłacenie kwoty 593 kor. zpn.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 30 grudnia 1912 o godz. 8 rano w sądzie niżej wymienionym, sala rozpraw Nr. I.

Celem strzeżenia praw pozwanego Hrycia Drofcyza syna Andrija, ustanawia się p. dr. Szaranowicza adw. Lutowiskach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego Hrycia Drofcyza syna Andrija w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Lutowska, dnia 7 grudnia 1912

L. cz. C. II. 506/12 (16003)
Edykt.

Przeciw Wasylowi Prokopów Semena w Rungurach, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Peczenizynie przez firmę D. G. Fischer & Sohne w Wiedniu pozew o 513 kor. 61 hal.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 31 grudnia 1912 o godz. 9 rano.

Celem strzeżenia praw nieobecnych ustanawia się p. Wasyla Stefanyszyna Iwana w Rungurach, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie nieobecnych w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział II.
Peczenizyna, dnia 10 grudnia 1912.

L. cz. C. I. 825/12 (16004)
Edykt.

Przeciw Ignacemu Gefrörerowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu powiatowego w Turce przez Dmytra Klynyka syna Hrycia z Wolczego, pozew o oddanie w posiadanie części parcel gruntowych.

Na podstawie pozwu wyznaczono audyencyę na dzień 23 stycznia 1913 o godz. 9 rano, sala Nr. I.

Celem strzeżenia praw niewiadomego z miejsca pobytu Ignacego Gefrörera ustanawia się p. dr. Straucha adw. kraj. w Turce, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Ignacego Gefrörera w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Turka, dnia 14 grudnia 1912.

L. cz. Cw. 4145/12 (15983)
Edykt.

Przeciw Karolowi Rosenfeldowi z Przemyśla, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu ut. przez firmę prot. A. Brodheim w Przemyślu pozew o 600 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Karola Rosenfelda ustanawia się p. dr. Maurycego Dawida adw. w Przemyślu, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Przemyśl, dnia 17 grudnia 1912.

L. cz. Cw. 6100/12 (1) (16025)
Edykt.

Przeciw Wasylowi Sawiukowi Onufrego, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez miejską Kasę oszczędności w Sniatynie pozew o 670 kor. zpn.

Na podstawie pozwu tego wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Wasyla Sawiuka Onufrego ustanawia się p. adw. dr. Trachtenberga w Kołomyi, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Kołomyja, dnia 8 listopada 1912

L. cz. Cw. 3215/12 (3) (16016)
Edykt.

Przeciw Saulowi Lieblichowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu krajowego jako handlowego w Krakowie przez filię c. k. uprz. galic. akc. Banku hipotecznego w Krakowie pozew o 1141 kor. 36 hal.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty z dnia 28 października 1912.

Celem strzeżenia praw Saula Lieblichę ustanawia się p. dr. Dawida Süsskinda adw. w Krakowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanego w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy
Oddział III.
Kraków, dnia 23 listopada 1912.

L. cz. Cw. 5549/12 (2) (16026)
Edykt.

Przeciw Józefowi Gerstel Ferdynanda i Weronice Gerstel, których miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Kołomyi przez Mosesa Landau kupca w Kołomyi pozew o 600 kor. z pn.

Na podstawie pozwu tego wydano wekslowy nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Gerstla Ferdynanda i Weroniki Gerstel ustanawia się p. adw. dr. Kehosa Schulbauma w Kołomyi, kuratorem

Tenże kurator zastępywać będzie pozwanym w rzeszonej sprawie na ich koszt i niebezpieczeństwo, dopóki oni w sądzie się nie zgłoszą, lub pełnomocnika nie zamianują.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział II.
Kołomyja, dnia 6 listopada 1912.

L. cz. Prez. 3098 18 P.12 (16029)
Obwieszczenie.

Pan Prezydent wyższego Sądu krajowego zamianował dla I. zwyczajnej kadencji posiedzeń sądów przysięgłych na rok 1913 przed sądem obwodowym w Kołomyi dnia 17 lutego 1913 o godzinie 8 rano się rozpoczynającej przewodniczącym sądów przysięgłych Radcę Dworu i Prezydenta Sądu obwodowego Antoniego Wileckiego, a zastępcami przewodniczącego wiceprezydenta Sądu obwodowego Filemona Metelle, radców wyższego Sądu krajowego Aleksandra Kozaczka i Gustawa Dyduzińskiego, radców Sądu krajowego Ludwika Feralla, dr. Karola Schweizera, Ignacego Hennera, Jana Czerniawskiego, Michała Drohomireckiego, Józefa Pawłowicza i Feliksa Słotwińskiego.

Z Prezydium c. k. sądu obwodowego.
Kołomyja, dnia 19 grudnia 1912.

L. cz. Nc IV. 194/12 (12) (16005 1-3)
Edykt.

C. k. Sąd powiatowy Sekeya I. we Lwowie podaje do wiadomości tak wierzycieli, jak członków i kandydatów na członków rozwiązane Towarzystwa wzajemnej pomocy

„Philantropia“, że c. k. Namiestnictwo we Lwowie pismem z dnia 23 października 1911 L. XIII. a. 3392/15 złożyło do ts. depozytu fundusze tego Towarzystwa, a mianowicie gotówkę 821 kor. 69 hal., książeczkę gal. Banku krajowego Nr. 26 880 na 10500 kor., 11 sztuk weksli na kwotę 1294 kor. i 4 bony na kwotę 407 kor. 30 hal. i że kuratorem tego rozwiązane Towarzystwa „Philantropia“ ustanowiony został p. dr. August Ploeder, adwokat we Lwowie, któremu polecono, ażeby zgodnie z ustawą i statutem zarząd tego majątku wykonywał i rozdzielał, względnie likwidację majątku przeprowadził.

C. k. Sąd powiatowy S. I. Oddział IV.
Lwów, dnia 17 listopada 1912.

L. cz. Cw. 4628/12 (15918)
Edykt.

Przeciw Józefowi Bogdanowi, którego miejsce pobytu jest nieznanne, wniesiony został do c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie przez Kasę zaliczkową i oszczędności w Łańcucie pozew o 3000 kor.

Na podstawie pozwu wydano nakaz zapłaty.

Celem strzeżenia praw Józefa Bogdana ustanawia się p. dr. Hanasiewicza adw. w Rzeszowie, kuratorem.

Tenże kurator zastępywać będzie Józefa Bogdana w rzeszonej sprawie na jego koszt i niebezpieczeństwo, dopóki on w sądzie się nie zgłosi, lub pełnomocnika nie zamianuje.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 4 grudnia 1912.

Konkurs.

L. cz. Prez. 37.282 (15928 3-3)
Konkurs.

W Sądzie powiatowym w Starej soli jest do obsadzenia posada woźnego.

Ubiegający się o tę posadę, ewentualnie o takie same posady przy innych sądach w Galicji wsehodniej opróżnione się mogące, wniosą należycie udokumentowane podania do dnia 25 stycznia 1913 do Prezydium c. k. wyższego Sądu krajowego we Lwowie.

Posady woźnych nadane będą przedewszystkiem wojskowym kandydatom, którzy posiadają certyfikaty.

Prezydium c. k. Sądu krajowego wyższego.
Lwów, dnia 15 grudnia 1912.

L. 165.200/II. (15975 3-3)
Konkurs.

Na posadę ekspedyenta przy c. k. Urzędzie pocztowym w Ludwikówce z poborami 3 klasy 2 stopnia, ryczałtem 266 kor. rocznie na służącego i ewentualnem wynagrodzeniem 1400 koron rocznie za codzienną jazdę posłańczą do Wełdzirza i z powrotem.

Podania należy wnieść do c. k. Dyrekcji poczty i telegrafów we Lwowie najpóźniej do 28 grudnia 1912.

C. k. Dyrekcja poczty i telegrafów dla Galicji.
Lwów, dnia 13 grudnia 1912.

C. k. Prezydent:
Wopatarni,

L. cz. Prez. 3017 4/12 (15911 3-3)
Konkurs.

Przy sądzie obwodowym w Stryju jest do obsadzenia posada dozorczy więzieli ze systemizowanymi poborami.

Ubiegający się o te posady mają wnieść należycie udokumentowane podania do końca stycznia 1913 do Prezydium c. k. Sądu obwodowego w Stryju.

Posada ta będzie przedewszystkiem nadana kandydatowi wojskowemu posiadającemu certyfikat.

Prezydium c. k. Sądu obwodowego.
Stryj, dnia 12 grudnia 1912.

L. 2204/12 (16000 1-3)
Konkurs.

Wydział powiatowy w Lisku rozpisuje niniejszem konkurs na posadę leśnika powiatowego, którego będzie obowiązkiem nadzorować lasy gminne w powiecie i prowadzić lustracje urzędów gminnych, pod następującymi warunkami:

1. Obywatelstwo austriackie.

2. Nieprzekroczony wiek lat 40.

3. Świadczenie za złożonego egzaminu państwowego wyższego lub niższego dla gospodarzy lasowych.

4. Znajomość obydwu języków krajowych w słowie i piśmie.

Do powyższej posady przywiązana jest płaca roczna w kwocie 3000 kor., dodatek aktywalny w rocznej kwocie 240 kor. i ryczałt na objazdy w rocznej kwocie 1300 kor.

Powyzsza posada zostanie nadana pro wizorycznie na rok jeden, poczem dopiero, po wyniku zadowolającej służby może być kandydat stabilizowanym i przyjętym ewentualnie na fundusz emerytalny.

Należycie udokumentowane podania należy wnieść do Wydziału powiatowego w Lisku do dnia 15 stycznia 1913.

Z Wydziału powiatowego. Lisko, dnia 18 grudnia 1912.

Sekretarz: A. Slaski. Prezes: A. Krasicki.

L. 4433 (16008 1-3)

Konkurs.

Wskutek rozporządzenia Wydziału krajowego z dnia 12 grudnia 1912 l. 121.385 rozpisuje się konkurs na posadę lekarza okręgowego w Korolówce.

Placa roczna lekarza okręgowego w Korolówce wynosi 1000 kor., a ryczałt na objazdy 800 kor.

Z posadą tą połączone jest prawo do emerytury w granicach postanowień ustawy z dnia 12 maja 1909 l. 68 dz. u. kr.

Do okręgu Korolówka należą następujące miejscowości: Korolówka, Babińce ad Krzywca, Chudyjowce, Jurympol, Krzywca dolne, Krzywca górne, Piszczatyńce, Sapohów, Skowiatyn, Szuparka, Szyszkwowce, Strzałkowce, Wierzchniakowce, Wolkowce ad Borszczów i Wysuczka.

Ubiegający się o powyższą posadę, oprócz dowodu dostatecznej zdolności fizycznej i nieprzekraczalnych lat 40 wieku, wykazać się mają, że posiadają następujące warunki:

- 1. prawo obywatelstwa austriackiego, 2. dyplom doktora wszech nauk lekarskich, uprawniający do wykonywania praktyki lekarskiej, 3. nieskazitelny charakter, 4. znajomość języków krajowych, 5. praktykę najmniej dwuletnią w zawodzie lekarskim,

Między kandydatami mają pierwszeństwo ci, którzy wykazali się dwuletnią służbą w szpitalu powszechnym po uzyskaniu dyplomu doktorskiego, lub egzaminem fizykalnym.

Podania wnieść należy na ręce Wydziału powiatowego w Borszczowie do dnia 31 stycznia 1913.

Z Wydziału Rady powiatowej. Borszczów, dnia 17 grudnia 1912.

Prezes: Dr. Baworowski.

L. 704 (16007 1-3)

Konkurs.

C. k. Izba notaryalna w Tarnowie rozpisuje niajejszym konkurs na opróżnioną posadę c. k. notaryusza w Tarnowie, a także na opróżnić się mogące wskutek przeniesienia na tę posadę innego notaryusza — posady c. k. notaryusza w obrębie c. k. Sądu krajowego wyższego w Krakowie, z terminem wnoszenia podań w drodze przepisanej do dnia 15 stycznia 1913 r. włącznie.

C. k. Izba notaryalna.

Tarnów, dnia 15 grudnia 1912.

L. Prez. 429/6 (12) (16053 1-2)

Konkurs.

W sądzie tutejszym jest do obsadzenia zaraz posada stałego pomocnika kancelaryjnego.

Wymogi: Znajomość języków krajowych, manipulacyi sądowej i biegłość w pisaniu na maszynie.

Podania własnoręcznie napisane, należy wnieść bezzwłocznie.

Naczelnictwo c. k. Sądu powiatowego. Krakowiec, dnia 14 grudnia 1912.

Wyroki prasowe.

L. cz. Pr. VI. 5/12 (1) (15991)

Obwieszczenie.

C. k. Sąd obwodowy jako prasowy w Wadowicach na wniosek c. k. Prokuratora Państwa orzekł, że treść zamieszczonego w Nr. 50 „Wienca i Pszczółki“ z dnia 15 grudnia 1912 artykułu pod napisem „Bezprawie mści się“, a w szczególności ustępów zaczynających się od słów: „Pan namiestnik upewniał do „na niewinnych biedaków“ zawierają znamiona występku z § 300 u. k. i że zakazuje się rozszerzania skonfiskowanych u stępów artykułu „Bezprawie mści się“ i poleca w myśl § 20 ust. pras. ogłoszenie zakazu tego w formie ustawy przepisanej w najbliższym numerze „Wienca i Pszczółki“.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział VI. Wadowice, dnia 13 grudnia 1912.

L. Pr. III. 160/12 (3) (15979)

Obwieszczenie.

C. k. sąd krajowy jako prasowy orzekł na wniosek c. k. Prokuratora Państwa, że zamieszczone w Nr. 1 czasopisma „Nasza praca“ z daty grudzień 1912 ustępy artykułów pod tytułem: 1. „W chwili ważnej“ od słów: „Ta tragedia polskiego życia“ do końca (str. 3, 4 i 5); 2. „In statu crescenti“ od słów: „Wyrazem ciągłego postępującego“ do słów:

„z tą pracą związanych“ (str. 9 i 10) — zawiera w swej osnowie znamiona zbrodni z §§ 58 e) i 66 k. k., że zakazuje się rozszerzania tych inkryminowanych ustępów.

C. k. Sąd krajowy jako prasowy S. III. Kraków, dnia 16 grudnia 1912.

Bl. 282 (15578)

Im Namen Seiner Majestät des Kaisers!

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Wien hat mit dem Erkenntnis vom 5 Dezember 1912, Pr. 447/12/3, auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft erkannt, daß der Inhalt der Nummer 34 der periodischen Druckschrift: „Osterreich-ungarische Heereszeitung“, XXVII. Jahrgang, vom 1 Dezember 1912, durch die im Artikel „Ruhreiche Traditionen! Geboten: Dreitausend! Gibt niemand mehr?“ enthaltenen Stellen: I. von „In Berlin wurde“ bis „verfloßt“ (Seite 2, Spalte 1), II. von „Nuch von f. t.“ bis „gewürdigt morden“ (Seite 2, Spalte 1), III. von „welche Osterreichische“ bis „gebracht hatte“ (Seite 2, Spalte 1), das Verbot nach § 64 St. G. begründe und es wird nach § 493 St. G. das Verbot der Weiterverbreitung dieser Druckschrift ausgesprochen, die von der k. k. Staatsanwaltschaft verhängte Beschlagnahme nach § 489 St. G. bestätigt und nach § 37 Pr. G. auf die Vernichtung der falsierten Exemplare erntut.

Wien, am 5 Dezember 1912.

Das k. k. Oberlandesgericht in Wien hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, D 368/12, die Weiterverbreitung der Beilage: „Waldbieler Bot“ der Nummer 48 der in Krems erscheinenden Zeitschrift: „Krems's Zeitung“ vom 30 November 1912, Herausgeber, verantwortlicher Redakteur, Drucker und Verleger J. Kehl, wegen der Stelle von „In der nächsten Zeit“ bis „zur Aufstellung“ des Artikels: „Ausgestaltung unserer Wehrmacht“ nach Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862 R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnis vom 2 Dezember 1912, Pr. VII 23/12, die Weiterverbreitung der Nummer 273 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 30 November 1912 wegen der Artikel: „Zum Landesparteitag“ in der Stelle von „mit giftigen Bienen“ bis „gegen die Arbeiter“ „In fünf Tagen dreimal konfiszieren“ von „Weiter wurde eine“ bis „herstellen wird“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnis vom 2 Dezember 1912, Pr. VII 24/12, die Weiterverbreitung der Nummer 274 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 1 Dezember 1912 wegen der Artikel: „Forderungen und Maßnahmen Osterreichs“ in der Stelle von „So berichten Reisende“ bis vor „die Osterreichisch-ungarische Regierung ist entschlossen“ nach Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnis vom 3 Dezember 1912, Pr. VII 5/12, die Weiterverbreitung der Nummer 274 der Zeitschrift: „Salzburger Wacht“ vom 2 Dezember 1912 wegen der Stelle von auf Seite 1, Spalte 3, von „Der Hebrer bitter“ bis „Oberalm getan haben“, auf Seite 3, Spalte 1, von „Ein so weitgehendes“ bis „Ausgänge hervor“ nach § 300 St. G., ferner nach Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Salzburg hat mit dem Erkenntnis vom 3 Dezember 1912, Pr. VII 26/12, die Weiterverbreitung der Nummer 275 der Zeitschrift: „Salzburger Volksblatt“ vom 2 Dezember 1912 wegen der die Seiten 19 und 20 auf Seite 1, Spalte 2, umfassenden Überschrift des mit der Spitzmarke: „Das Salzburger Volksblatt abermals beschlagnahm“ versehenen Artikels; der Stellen auf Seite 1, Spalte 3, von nach „jedem Vertrauen verlieren“ bis „entzungen“ und auf Seite 2, Spalte 1, von „Vor uns liegt“ bis „benach wird“ nach § 300, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V und IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Laibach hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. VII 55/12, die Weiterverbreitung der Nummer 338 der Zeitschrift: „Dan“ vom 4 Dezember 1912 wegen des ganzen Artikels: „Pismo iz Bwigrada“ und der Unterschrift: „Mars“, nach § 58 e St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 2 Dezember 1912, Pr. IX 55/12, die Weiterverbrei-

tung der Nummer 16744 der in Mailand erscheinenden Zeitschrift: „Il Socolo“ vom 24 November 1912; der Nummer 328 der in Venedig erscheinenden Zeitschrift: „Il Giornale di Venezia“ — Gazzetta di Venezia“ vom 26 November 1912 nach § 308 St. G. und Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 2 Dezember 1912, Pr. IX 162/12, die Weiterverbreitung der Nummer 362 der in Venedig erscheinenden Zeitschrift: „Il Giornale di Venezia“ — Gazzetta di Venezia“ vom 24 November 1912 und der Nummer 328 der in Udine erscheinenden Zeitschrift: „La Patria del Friuli“ vom 24 November 1912 nach § 308 St. G. und Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 2 Dezember 1912, Pr. IX 163/12, die Weiterverbreitung der folgenden, in Stafien gedruckten Druckschriften: 1. Carlo Malato: „Il grande Sciopero“, romanzo sociale. Carrara, l'Iniziativa editrice, 1910. Tip. Cooperativa „Germina“ in Pisa. 2. Voltarine De Cleyre: „Le tradizioni americane e l'anarchismo“. Biblioteca di „Sciarpnara“ Casella postale 1059, Milano. T.p. Z. rboni E. Milano. 3. Leda Rafanelli: „Lavoratori!“ Libreria editrice sociale, Milano. 4. Tomaso Concordia: „Argomenti libertari“ (pagine di propaganda antiparlamentare) Milano, Libreria editrice sociale 1911. 5. Euseo Reclus: „Evoluzione e rivoluzione“. Milano. Libreria editrice sociale. 6. Epifanio Ireos: „Un triste caso di libellismo anarchico“ (risposta ad un turpe libello di Paolo Scicchi). Milano, Tipografia Enrico Zerbini, 1909. 7. „Il pensiero“, sociologia, arte, letteratura, rivista quindicinale anno IX. no 13, d. d. Roma, 1 luglio 1911. 8. „Il pensiero“, sociologia, arte, letteratura, rivista quindicinale anno IX. no 14, d. d. Roma, 16 luglio 1912. 9. „Il libertario“, giornale anarchico d. d. La Spezia, 21 marzo 1912, no. 441. 10. „Risveglio“, socialista-anarchico, no. 328, d. d. Ginevra, 23 marzo 1912. 11. Luigi Fabbri: „L'ideale anarchico“. Bologna, Libreria ed. La Scuola moderna, 1911. 12. Libero Tancredi: „La tragedia di Barcellona“. Roma 1911. Biblioteca del „Novatore“ Stabilimento tipografico italiano, Frascati. 13. Janitor: „Disegno di una storia dell'età dell'oro“. Spezia Cooperativa tipografica Pubblicazione no. 7, Biblioteca del giornale „Il libertario“. 14. Pietro Gori: „Pensieri Ribelli“. In Pisa dalla Tipografia Cooperativa „Germinal“, 1910. 15. Ezio Bartolini: „L'anarchismo“. Editrice „Lapace“, Genova. 16. Dottor N. Simon: „Viaggio umoristico attraverso i dogmi e le religioni“, Libreria ed. Luigi Mongini, Roma 1910. 17. Milesio (avv. Emilio Bessi): „Gesù Cristo non è mai esistito. Società editoriale milanese. 18. „I Savoia“, compendio di storia patria „La Rivolta“, Milano, Tip. E. Zerbini. 19. Pietro Kropotkin: „La grande rivoluzione 1789—1793“. Ginevra, Edizione del Gruppo del Risveglio. 1911 nach § 63, 65 a, 122 a, b und 205 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. IX 167/12, die Weiterverbreitung der Nummer 512 der in Paris erscheinenden Zeitschrift: „Le Rire“ vom 23 November 1912 nach § 63 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Triest hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. IX 166/12, die Weiterverbreitung der Nummer 335 der Zeitschrift: „E mou“ vom 1 Dezember 1912 wegen des Artikels: „Jugoslovani in Austria“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnis vom 30 November 1912, Pr. 65/12, die Weiterverbreitung der Nummer 4524 der Zeitschrift: „Il Giornale di Pola“ vom 28 November 1912 wegen der Stelle von „E tanto meno“ bis „eronte comunale“ des Artikels: „Toma do lorus“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Rovigno hat mit dem Erkenntnis vom 30 November 1912, Pr. 66/12, die Weiterverbreitung der Nummer 735 der Zeitschrift: „Idea Italiana“ vom 28 November 1912 wegen der Stellen von „I poliziotti“ bis „ed arrestarono“ und von „comunque“ bis „dell' Austria“ des Artikels: „Furor teutonico“ nach § 300 St. G. verboten.

Das k. k. Kreis- als Pressgericht in Rovereto respektive k. k. Oberlandesgericht für Tirol und Bozarberg in Innsbruck hat mit dem Erkenntnis vom 22 November 1912, Pr. 93/12, respektive 28 November 1912, D 93/12, die Weiterverbreitung der Nummer 133 der Zeitschrift: „L' Echo del Baldo“, Jahrgang 1912, herausgegeben in Riva am 19 November 1912 wegen des Artikels: „Il fermento in Bosnia“ in der Stelle von „Il fermento“ bis „tranquilla“ nach Artikel IX des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I 552/12, die Weiterverbreitung der Nummer 32 der Zeitschrift: „Dennik ceske socialne demokraticke strany delnicke v Rakousku“ vom 2 Dezember 1912 wegen der Stelle von „Neco tezkeho“ bis „stavul“ des Artikels: „Neco tezkeho visi...“ in der Rubrik: „Denni udalosti“ nach § 308 nnd 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I 559/12, die Weiterverbreitung der Nummer 33 der Zeitschrift: „Dennik ceske socialne demokraticke strany delnicke v Rakousku“ vom 3 Dezember 1912 wegen der Stellen von „Daleko odtud“ bis „v jedne noci“ des Artikels: „O tom, co se u nas konfiskuje“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I 557/12, die Weiterverbreitung der Nummer 7 der Zeitschrift: „Plameny“ vom 5 Dezember 1912 wegen des Artikels: „A cesti klenikalove?“ bis „valka“ des Artikels: „Zizn a mir v zemi“ von „Demoralisujici“ bis „v pritozene alianci“ des Artikels: „Valka a klerikalism“ nach § 122 b und 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I. 555/12, die Weiterverbreitung der Nummer 49 der Zeitschrift: „Zensky list“ vom 5 Dezember 1912 des Artikels: „Pred valkou“ nach § 300, 305 St. G. und Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I 558/12, die Weiterverbreitung der Nummer 25 der Zeitschrift: „Skobnik mladeze socialne demokraticke“ vom 4 Dezember 1912 wegen der Stellen von „Konferenze internationalni mladeze“ bis „pro jejich zajmy“ des Artikels: „Mezinarodni konferenze mladeze“; von „Prirozane nez“ bis „nemice ucellem“ des Artikels: „Besady mladezy“ nach § 300 und 305 St. G. sowie gemäß Artikel IV des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I 556/12, die Weiterverbreitung der Nummer 277 der Zeitschrift: „XX Vek“ vom 3 Dezember 1912 wegen der Stelle von „Rozkladny vlv“ bis „zednari jdeu“ des Artikels: „Chiam Salamounov“; von „Charakteristické“ bis „u hzu“ des Artikels: „Zid zavrazdil krestanskou dlvku“ nach § 302 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I 554/12, die Weiterverbreitung der Nummer 334 der Zeitschrift: „Neodvisly dennik Samostanost“ vom 2 Dezember 1912 wegen der Stelle von „Pokud se tyka“ bis „exonuje“ des Artikels: „O valce Balkanske a Slovanske“ nach § 65 a, 491 und 493 St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17 Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1863, verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I 553/12, die Weiterverbreitung der Nummer 331 der Zeitschrift: „Ceca“ vom 2 Dezember 1912 wegen der Stellen von „Cele“ bis „ve zbrani“, von „o platnost“ und von „Ve Vidni“ bis „rakouskeho“ des Artikels: „Stoji Albanie za evropskou valku?“ nach § 65 a, 308 und 310 St. G. verboten.

Das k. k. Landes- als Pressgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4 Dezember 1912, Pr. I 551/12, die Weiterverbreitung der Nummer 333 der Zeitschrift: „Narodni listy“ vom 2 Dezember 1912 wegen der Stelle von „Mozno-li“ bis „krace“ des Artikels: „Stare spory“ nach § 308 und 310 St. G. verboten.

Das I. k. Landes- als Preßgericht in Prag hat mit dem Erkenntnis vom 4. Dezember 1912, Nr. I 550/12, die Weiterverbreitung der nichtperiodischen, unbekannt und gedruckten und erdichteten Dichtung: „Preisliste des Versuchsbau er Kurt Rüber, Prag, Zeltnergasse 31, nach § 516 St. G. verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Böhmen-Leipa hat mit dem Erkenntnis vom 4. Dezember 1912, Nr. 2112, die Weiterverbreitung der Nummer 94 der Zeitschrift: „Nordböhmische Volkstimme“ vom 30. November 1912 wegen des Artikels: „Das Manifest der Internationalen“ verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Chrudim hat mit dem Erkenntnis vom 4. November 1912, Nr. 44/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Samostatne smery“ vom 1. Dezember 1912 wegen der Stellen von „Komu není známo“ bis „tého listu“, von „Treba proti“ bis „si eia“, von „Kdž to zabavne“ bis „ku zdravi“, von „Bz přičiny“ bis „nespravedlve“, von „Anjame“ bis „a nasi uprimnosti“, von „Nebotak“ bis „Vlicenstva“, von „Sluzebnik“ bis „Velicestvo“ des Artikels: „All bght“ nach § 300 St. G. verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Pilsen hat mit dem Erkenntnis vom 5. Dezember 1912, Nr. 86/12, die Weiterverbreitung der Nummer 145 der Zeitschrift: „Nov. doba“ vom 2. Dezember 1912 wegen der Stelle von „To znamena“ bis „vršov lidových“ des Artikels: „Mobilisacni predlohy v parlamentu“, von „Zakaz ctyr“ bis „se zastavi“ des Artikels: „Suspence politických svobod obeanských“, von „Rakonska“ bis „oposien“ und von „Censura“ bis „ednothveu“ des Artikels: „Lid odpovida na konflikce casopisu“, „V takových dobach“ bis „dostojniky“ des Artikels: „Varnjeme pred nerozretelnymi reemil“ nach § 65 a und 305 St. G. verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Lador hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1912, Nr. 10/12, die Weiterverbreitung der Nummer 40 der Zeitschrift: „Javra“ vom 5. Dezember 1912 wegen der Stellen von „Prsch a broky“ bis „pro Prochazku“ des Gedichtes: „Huzestrasna balkanska otzka“ von „Nedavno pak“ bis „Sumi Marica“ der Bokalnotiz: „Znameni doby“ des Aufsatzes: „Jindichuv Hralec“ nach Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Olmütz hat mit dem Erkenntnis vom 7. Dezember 1912, Nr. XI 77/12, die Weiterverbreitung der Nummer 2 der Zeitschrift: „Nas knaj“ vom 30. November 1912 wegen des Artikels: „Otev eny list et. panu Frant. Navratilovi“ in der Stelle von „V dobe. kdy“ bis „nabublizili“, der Artikel: „Ozinec prisel, dejte sem zidli“, „Nas venkov“, „Z armadni kve tomluva“ und des letzten Interates nach § 302, 308 (310, Abs. 2) St. G. sowie gemäß Artikel V des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Ungarisch-Gradiß hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1912, Nr. 34/12, die Weiterverbreitung der Nummer 1, Jahrgang 1, der in Ungarisch-Gradiß erscheinenden, nichtperiodischen Druckchrift: „Cas va knihova“ unter dem Titel „Jak tude za evropske valky“ wegen der auf Seite 13 befindlichen Stelle von „Nadarmo“ nach § 493 St. P. D. verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Ungarisch-Gradiß hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1912, Nr. 25/12, die Weiterverbreitung der Nummer 89 der Zeitschrift: „Slovenske noviny“ vom 4. Dezember 1912 wegen der auf Seite 3 abgedruckten Stelle unter der Aufschrift: „Co je to s tou slovou na nazdenicke fare“ von „Necht ho poprosi“ bis „gratis“ nach § 493 St. P. D. verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1912, Nr. 64/12, die Weiterverbreitung der Nummer 753 der Zeitschrift: „Hrvatska Rieč“ vom 2. Dezember 1912 wegen des Artikels: „Novi vojni zakoni“ in den Stellen von „Zastupnici“ bis „los vise“ und von „Napotost“ bis „polozaja“ nach § 308, 310 St. G. und Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1912, Nr. 65/12, die Weiterverbreitung der Nummer 755 der Zeitschrift: „Hrvatska

Rieč“ vom 2. Dezember 1912 wegen der ganzen auf der 1. Seite, 2. Spalte gedruckten Notiz und des Titels derselben von „Na svazi“ bis „okop“ nach § 308 St. G. und Artikel IX des Gesetzes vom 17. Dezember 1862, R. G. Bl. Nr. 8 ex 1862, verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Sebenico hat mit dem Erkenntnis vom 2. Dezember 1912, Nr. 63/12, die Weiterverbreitung der Nummer 50 der Zeitschrift: „Naprednjak“ vom 29. November 1912 wegen des Artikels: „Dalmacija pruza dokaz svoje svijesti“ in den Stellen von „Uj shiva“ bis „uputi“, von „Uzrok“ bis „hocs“, von „Sabornicom“ bis „sabornici“, von „Kad javno“ bis „Bosni“, von „Popust“ bis „domovinu“, von „H. jeli“ bis „Gvozđ“, von „a sad“ bis „i jedni“, von „U balkanskom“ bis „Balkan“, wegen der ganzen Artikel: „Borba nacionalistické omladine von „Danas, kada“ bis „pasaluke“ und „Pr. metacine i progoni“ von „U ovo“ bis „hvata“, der mit „Kolo“ wie auch mit „Sibenska nacionalistické omladina“ unterfertigten Telegramme von „Na ona“ bis „hod“ und von „Naeja“ bis „Dalmacije“ des Artikels: „Narodnom oslobogjenju“ von „a b li“ bis „Monarhiji“, von „covjek“ bis „omladina“, der ganzen Notiz: „Nasi jugoslaveni“ von „Nasih“ bis „g vori“, der Notiz: „Demonstracije“ von „ali nass“ bis „vogie“, von „Na daju“ bis „imperije“ des Artikels: „Zapljenje“ von „upravo“ bis „austrijski“, von „istinito“ bis „gnjiloca“, der ganzen Notiz: „Otvoranje pisama“ von „Zapuzenise“ bis „znana“ nach § 65 a St. G. verboten.

Das I. k. Kreis- als Preßgericht in Spalato hat mit dem Erkenntnis vom 3. Dezember 1912, Nr. 23/12, die Weiterverbreitung der in Rusch scheinbar aus der Druckerei Lufa R. Mestjeric erschienenen illustrierten Korrespondenzkarte. welche das Bild des Herrschers Dušan Selvi zu Pferde und ringsumher verschiedene Landeswappen, unter welchen auch diejenigen Dalmatiens, Kroatiens, Slavoniens usw., darstellt, nach § 65 a St. G. verboten.

Amortyzacye.

L. cz. T. 139/12 (2) (15923 3-2)
Wdrozenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek p. Salomona Littmana, zam. we Lwowie ul. Kleparowska l. 10, wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Lwów, 1. grudnia 1911 na 550 koron opiewającego, dnia 1. maja 1912 płatnego, przez Salomona Littmana wystawionego, a przez Markusa Hauerstocks i Pepi Hauerstock akceptowanego.

Posiadacz powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od ogłoszenia edyktu, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za nieistniejący uznany zostanie.
C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 23 listopada 1912.

L. cz. T. II. 5/12 (2) (11308 3-3)
A m o r t y z a c y a.
Wedle podania Jakóba Grünera w Gorlicach, zaginął temuż w dniu 9. sierpnia 1912 weksel na 1200 kor. opiewający, wystawiony dnia 28. lipca 1912, płatny 28. października 1912 akceptowany przez Szymona Nussbauera i Mozesa Müllera wystawiony i żyrowany przez Jakóba Grünera i żyrowany przez Taubę Grünera.
Posiadacz tego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za umorzony uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Jasio, dnia 3 grudnia 1912.

L. cz. Nc. IV. 22/12 (2) (15374 3-3)
Wdrozenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Jana Kopeca z Gronkova wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionej książeczki wkładowej powiatowej Kasy oszczędności w Nowym Targu Nr. 3067 na nazwisko Jana Kopeca wystawionej, a na kwotę 168 kor. 32 hal. opiewającej.

Posiadacz powyższej książeczki wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 6 miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu prawa te za nieistniejące uznane zostaną.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Nowy Sącz, dnia 23 listopada 1912.

L. cz. T. II. 11/12 (2) (15672 3-3)
A m o r t y z a c y a.
Na wniosek firmy handlowej Józef Karach we Lwowie wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawcę zagubionego weksla z daty Jasio 22 sierpnia 1912 roku na 600 kor. opiewającego, płatnego w 6 miesięcy od dnia wystawienia, a akceptowanego przez Abę Holländera w Jasio, w Jasio płatnego.

Zresztą weksel ten był niewypelniony. Posiadacz powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni, licząc od dnia 22. lutego 1913, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksel ten za umorzony uznany będzie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy, Oddział II.
Jasio, dnia 2 grudnia 1912.

L. cz. T. 35/12 (1) (15736 3-3)
Wdrozenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Spółki fakturowej w Stanisławowie, stow. zarej. z ograniczoną poręką wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawczynię zagubionego weksla, podpisanego przez Karola Litwinowicza, Franciszka Litwinowicza i Bolesława Rauscha, jako akceptantów, a opiewającego na sumę 1000 kor.

Posiadacz powyższego weksla wzywa się przeto, aby weksel ten w przeciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu podpisanemu sądowi przedłożył, inaczej weksel ten po upływie zakreślonego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Stanisławów, dnia 11 grudnia 1912.

L. cz. T. 140/12 (1) (15938 3-3)
Wdrozenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek p. Kazimierza Kisslingera i Eleonory Kisslingerowej ze Sokala wdraża się postępowanie celem amortyzacji rzekomo przez wnioskodawców zagubionego weksla, wystawionego w Sokalu dnia 4. września 1912 na kwotę 1200 kor., płatnego za 4 miesiące od daty wystawienia przez Kazimierza Kisslingera i Eleonorę Kisslingerową akceptowanego, a przez Reginę Schwarzwald w Dobrotworze wystawionego.

Posiadacz powyższego weksla wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od dnia płatności, tj. od dnia 4. stycznia 1913 r., w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejący uznany zostanie.
C. k. Sąd krajowy cywilny, Oddział VII.
Lwów, dnia 25 listopada 1912.

L. cz. T. V. 23/12 (2) (15675 3-3)
Wdrozenie postępowania celem uznania za zmarłą.
Katarzyna Laby córka Macieja i Maryli z Cwirlejów Labów urodzona w Rudny małej koło Głogowa dnia 27. sierpnia 1832, wydatła się przed około 40 laty z Rudny małej w niewiadomym kierunku i od tego czasu nie daje o sobie znaku życia.

Gdy zatem przyjąć należy, że zachodzi ustawowe domniemanie z § 24 l. 1 ust. c., przeto wdraża się na prośbę Antoniego Rozowicza z Rudny małej opiekuna małol. dzieci Pawła, Henryka, Tomasza, Maryi i Józefa Wojtoniów postępowanie celem uznania Katarzyny Laby za zmarłą.

Wydaje się przeto ogólne wezwanie, aby udziałowi sądowi lub kuratorowi p. Stanisławowi c. k. notaryuszowi w Głogowie wiadomości o powyż. wymienionej, tę zaś Katarzynę Laby wzywa się, aby przed niżej wymienionym sądem stawiła się, lub w inny sposóbawiadomiła o swem życiu.

Sąd tutejszy na ponowną prośbę po dniu 1. grudnia 1913 rozstrzygnie o uznaniu za zmarłą.
C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 16 listopada 1912.

L. cz. T. 10/12/1 (15731 1-3)
Na wniosek Judy Breitera, kupca w Bursztynie, wdraża się postępowanie amortyzacyjne co do książeczki wkładowej oszczędności Banku centralnego kredytowego w Bursztynie, stowarzyszenia zarobkowo-gospodarczego z ograniczoną poręką z daty Bursztyn 16. maja 1912 Nr. 180 na 1266 kor., opiewającej.

Posiadacz tej książeczki wzywa się, aby w przeciągu sześciu miesięcy, który to czasokres bieżąc zaczyna z dniem ogłoszenia tego edyktu w urzędowej „Gazecie Lwowskiej“ przedłożył sądowi tę książeczkę, gdyż po bezskutecznym upływie tego kresu książeczka uznana będzie za umorzona.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Brzeźany, dnia 26 października 1912.

L. cz. T. V. 24/12 (2) (15946 1-3)
Wdrozenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek p. Izraela Arona kupca w Tarnobrzegu wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych:

a) książeczki wkładowej powiatowej Kasy oszczędności w Tarnobrzegu Nr. 2785,

opiewającej na kwotę 1500 kor. z procentem od 3. stycznia 1910 wystawionej na imię Izraela Arona w Tarnobrzegu,

b) książeczki wkładowej powiatowej Kasy oszczędności w Tarnobrzegu Nr. 2786, opiewającej na kwotę 1500 kor. z procentem od 3. stycznia 1910, wystawionej na imię Izraela Arona w Tarnobrzegu.

Posiadacz powyższych książeczek wkładowych wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w przeciągu sześciu miesięcy, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Rzeszów, dnia 23 listopada 1912.

L. cz. T. 28/12 (1) (15984 1-3)
Wdrozenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Szymona Gottfrieda, kupca w Przemyślu wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych 16 sztuk weksli, wszystkich wystawionych w Przemyślu płatnych na własne zlecenie przez proszącego, jako wystawcę podpisanych przekazanych do Marcina Banasia w Sielnicy, płatnych w Przemyślu i przez tegoż akceptowanych, a to:

1. wystawiony 1. marca 1910 na 1200 kor. opiewający, dnia 1. lipca 1910 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

2. wystawiony 1. kwietnia 1910 na 900 kor. opiewający, dnia 1. sierpnia 1910 płatny, na blankiecie za 60 hal.,

3. wystawiony 25. maja 1910 na 900 kor. opiewający, dnia 25. sierpnia 1910 płatny, na blankiecie za 60 hal.,

4. wystawiony 15. lipca 1910 na 1200 kor. opiewający, dnia 15. października 1910 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

5. wystawiony 4. lipca 1910 na 1200 kor. opiewający, dnia 19. listopada 1910 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

6. wystawiony 27. sierpnia 1910 na 1000 kor. opiewający, dnia 27. grudnia 1910 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

7. wystawiony 26. października 1910 na 1200 kor. opiewający, dnia 10. lutego 1911 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

8. wystawiony 19. października 1910 na 1000 kor. opiewający, dnia 15. lutego 1911 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

9. wystawiony 22. grudnia 1910 na 1200 kor. opiewający, dnia 22. marca 1911 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

10. wystawiony 27. listopada 1910 na 1200 kor. opiewający, dnia 27. marca 1911 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

11. wystawiony 1. grudnia 1910 na 1200 kor. opiewający, dnia 1. kwietnia 1911 płatny, na blankiecie za 80 hal.,

12. wystawiony 15. listopada 1912 na 1200 kor. opiewający, dnia 1. kwietnia 1911 płatny na blankiecie za 80 hal.,

13. wystawiony 2. lutego 1911 na 1200 kor. opiewający, dnia 12. czerwca 1911 płatny na blankiecie za 80 hal.,

14. wystawiony 16. lutego 1911 na 1150 kor. opiewający, dnia 16. czerwca 1911 płatny na blankiecie za 80 hal.,

15. wystawiony 28. lutego 1911 na 1200 kor. opiewający, dnia 14. lipca 1911 płatny na blankiecie za 80 hal.,

16. wystawiony 1. kwietnia 1911 na 1100 kor. opiewający, dnia 1. sierpnia 1911 płatny na blankiecie za 80 hal.

Posiadacz powyższych weksli wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej“ licząc, w przeciwnym razie bowiem po upływie powyższego czasokresu weksle te za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Przemyśl, dnia 10 grudnia 1912.

L. cz. T. 29/12 (1) (15985 1-3)
Wdrozenie postępowania amortyzacyjnego.
Na wniosek Efraima Tuchmana kupca w Przemyślu, wdraża się postępowanie celem amortyzacji następujących rzekomo przez wnioskodawcę zagubionych 10 sztuk weksli, wszystkie wystawione w Przemyślu, płatne na własne zlecenie przez proszącego jako wystawcę podpisane, przekazane do Marcina Banasia z Sielnicy, płatne w Przemyślu i przez tegoż akceptowane, a to:

1. wystawiony 10. października 1910 na 550 kor. opiewający, dnia 10. stycznia 1911 płatny na blankiecie za 40 hal.,

2. wystawiony 1. lutego 1911 na 600 kor. opiewający, dnia 1. maja 1911 płatny, na blankiecie za 40 hal.,

3. wystawiony 5. stycznia 1911 na 1200 kor. opiewający, dnia 5. maja 1911 płatny na blankiecie za 80 hal.,

4. wystawiony 24. stycznia 1911 na 600 kor. opiewający, dnia 8. maja 1911 płatny na blankiecie za 40 hal.,

5. wystawiony 19. marca 1911 na 600 kor. opiewający, dnia 19. czerwca 1911 płatny, na blankiecie za 40 hal.,

6. wystawiony 14. kwietnia 1911 na 600 kor. opiewający, dnia 14. lipca 1911 płatny, na blankiecie za 40 hal.,

7. wystawiony 7 maja 1911 na 600 kor. opiewający dnia 7 sierpnia 1911 płatny, na blankiecie za 40 hal.

8. wystawiony 10 lipca 1911 na 600 kor. opiewający dnia 10 października 1911 płatny, na blankiecie za 40 hal.

9. wystawiony 19 lipca 1911 na 500 kor. opiewający dnia 19 października 1911 płatny, na blankiecie za 40 hal.

10. wystawiony 22 października 1911 na 550 kor. opiewający dnia 22 stycznia 1912 płatny na blankiecie za 40 hal.

Posiadacz powyższych weksli wzywa się przeto, aby zgłosił się ze swoimi prawami w ciągu 45 dni od ostatniego ogłoszenia edyktu w „Gazecie Lwowskiej” licząc, w przeciwnym bowiem razie po upływie powyższego czasokresu weksle te za nieistniejące uznane zostaną.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział V.
Przemyśl, dnia 10 grudnia 1912.

L. cz. T. II. 7/12 (2) (15551 1—3)
E d y k t.

Na wniosek Franciszki Eckstein zam. Rappaport w Kolbuszowej, wdraża się postępowanie amortyzacyjne odnośnie do dwóch weksli, jednego na kwotę 1000 kor. opiewającego, a przez Herscha Grosshausa i Sarę Grosshaus z Omolasu akceptowanego, zresztą zaś niewypelnionego, zaś drugiego również na kwotę 1000 kor. opiewającego przez Chiela Blitzera z Zarebek i Leiba Blitzera z Omolasu w charakterze akceptantów podpisanego, zresztą zaś niewypelnionego, które to weksle z posiadania właścicielki Franciszki Eckstein zam. Rappaport zaginęły, zarazem wzywa się edyktem posiadacza powyższych weksli, by je w przeciągu 45 dni od dnia ostatniego ogłoszenia edyktem w urzędowej „Gazecie Lwowskiej” w tut. sądzie złożył, w przeciwnym bowiem razie po bezskutecznym upływie tego terminu weksel ten za umorzony uznany zostanie.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział II.
Rzeszów, dnia 20 listopada 1912.

Spadki.

L. cz. A. 115/12 (4) (15812 3—3)
E d y k t.

W sprawie spadkowej po zmarłym w Szepakach dnia 23 września 1905 sp. Władysławie false Włodzimierzu Makowskim synie Adama, bez pozostawienia rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy sądowi tutejszemu nie jest wiadomem, czy oprócz żony spadkodawcy Anny 1-o Seń, 2-o Makowskiej przysługują jeszcze komu prawa do tej spuścizny po sp. Władysławie false Włodzimierzu Makowskim, przeto wzywa się wszystkich, którzyby z jakiegokolwiek tytułu rościli sobie prawa do spadku po sp. Władysławie false Włodzimierzu Makowskim, aby donieśli w przeciągu roku, licząc od daty tego edyktu o swych prawach sądowi, wykazali tytuł prawny dziedziczenia i złożyli oświadczenie do spadku, gdyż po bezskutecznym upływie zakreślonego czasokresu, zostanie przewodni spadkowy przeprowadzony tylko z tymi, którzy wykazają tytuł dziedziczenia, oraz wniosą oświadczenie i im też zostanie w miarę wykazania praw przyznany spadek, dla którego ustanawia się kuratorem WP. dr. Edwarda Galla, adwokata w Nowemsiolu.

W braku wykazania praw spadkowych i złożenia oświadczeń do spadku w ustanowionym czasokresie, przypadnie całe dziedzictwo po myśli § 759 u. c. pozostałej małżonce spadkodawcy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Nowesioło, dnia 18 maja 1912.

L. cz. A. 419/10 (8) (15765 3—3)
E d y k t.

C. k. Sąd powiatowy w Rudkach podaje do wiadomości, że Petronela z Francuzów Kurpiel zmarła dnia 16 listopada 1910 w Milczycach i nie pozostawiła rozporządzenia ostatniej woli.

Gdy miejsce pobytu Józefa Francuza nie jest znanem, wzywa się go, aby w przeciągu roku licząc od daty tego edyktu zgłosił się w sądzie i wniosł oświadczenie do spadku, gdyż w przeciwnym razie zostanie przewodni spadkowy przeprowadzony ze zgłaszającymi się spadkobiercami i ustanowionym dla kuratorem Hrynkiem Suriek, naczelnikiem gminy Orchowice.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Rudki, dnia 8 czerwca 1912.

Upadłości.

G. Zl. S. 36/12 (1) (15990 2—3)
C o n c u r s e d i c t.

Das k. k. Kreisgericht Tarnopol hat die Eröffnung des Concurses über das Vermögen des Herrn Abraham Frauenglas nicht protocollirten Stepdeckenerzeugers, Woll-

watter & Manufacturhändlers zu Tarnopol und Filiale zu Lemberg Kaszimirzowskagasse Nr. 13 bewilligt.

Der k. k. Landesgerichtsrat Klemens Zahradnik wird zum Concurscommissär, Herr Dr. Kasimir Promiński, Landesadvocat in Tarnopol zum einstweiligen Masseverwalter bestellt.

Die Gläubiger werden aufgefordert, bei der auf den 31 Dezember 1912 Nachmittags 4 Uhr, bei diesem Gerichte, Zimmer Nr. 8 anberaumten Tagsatzung unter Beibringung der zur Bescheinigung ihrer Ansprüche dienlichen Belege über die Bestätigung des einstweilen bestellten oder die Ernennung eines anderen Masseverwalters und dessen Stellvertreters ihre Vorschläge zu erstatten und den Gläubigerausschuss zu wählen.

Ferner werden alle, die einen Anspruch als Concursgläubiger erheben wollen, aufgefordert, ihre Forderungen, selbst wenn ein Rechtsstreit darüber anhängig sein sollte, bis 30 Jänner 1913 bei diesem Gerichte nach Vorschrift der Concursordnung zur Anmeldung und bei der auf den 5 Februar 1913 Nachmittags 4 Uhr ebendort anberaumten Liquidierungstagsatzung zur Liquidierung und Rangbestimmung zu bringen.

Gläubiger, welche die Anmelddungsfrist versäumen, haben die durch neue Einberufung der Gläubigerschaft und Prüfung der nachträglichen Anmeldung sowohl den einzelnen Gläubigern als der Masse verursachten Kosten zu tragen und bleiben von den auf Grund eines förmlichen Verteilungsentwurfes bereits stattgehabten Verteilungen ausgeschlossen.

Die bei der Liquidierungstagsatzung erscheinenden angemeldeten Gläubiger sind berechtigt, durch freie Wahl an Stelle des Masseverwalters, dessen Stellvertreters und der Mitglieder des Gläubigerausschusses, die bis dahin im Amte waren, andere Personen ihres Vertrauens endgiltig zu berufen.

Die Liquidierungstagsatzung wird zugleich als Vergleichstagsatzung bestimmt.

Die weiteren Veröffentlichungen im Laufe des Concursverfahrens werden durch das Amtsblatt der „Gazeta Lwowska“ erfolgen.

Gläubiger, die nicht in Tarnopol oder in dessen Nähe wohnen, haben in der Anmeldung einen daselbst wohnhaften Bevollmächtigten zum Empfang der Zustellung zu benennen, widrigenfalls auf Antrag des Concurscommissärs für sie auf ihre Gefahr und Kosten ein Zustellungsbevollmächtigter bestellt werden würde.

K. k. Kreisgericht, Abtheilung IV.
Tarnopol, am 16 Dezember 1912.

L. cz. S. 21/12 (1) (16037 1—3)
E d y k t k u r s o w y.

C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie zezwolił na otwarcie konkursu do majątku p. Marjem Belzer, niezarejestrowanej kupcowej towarów bławatnych i właścicielki realności w Brodach.

Komisarzem konkursowym mianuje się c. k. Radcę sądu krajowego i naczelnika sądu pow. p. Władysława Kuzińskiego w Brodach, zaś tymczasowym zawiadowcą masy p. dr. Simehego Binema Feldmana, adwokata kraj. w Brodach.

Wierzycieli wzywa się, ażeby na audyencyi wyznaczonej na dzień 3 stycznia 1913 o godz. 10 przed południem w c. k. sądzie powiatowym w Brodach przedłożyli dokumenty, poświadczające ich roszczenia, i przedstawili swoje wnioski względem zatwierdzenia tymczasowego zawiadowcy lub zamianowania innego i jego zastępcy oraz przystąpił do wyboru wydziału wierzycieli.

Wzywa się także tych wszystkich, którzy chcą wystąpić z roszczeniami, jako wierzyciele konkursowi ażeby swe roszczenia, stosownie do przepisów ord. konkurs., zgłosili w c. k. sądzie powiatowym w Brodach najdalej do dnia 13 stycznia 1913, a na audyencyi likwidacyjnej, na dzień 20 stycznia 1913 godz. 10 przed południem w tymże sądzie wyznaczonej, polikwidowali je i ustanowili dla nich porządek.

Wierzyciele, którzy zaniedbają terminu zgłoszenia, tak poszczególnym wierzycielom jak i masie upadłościowej zwrócą kosztą urosłe przez ponowne zwołanie ogółu wierzycieli i badanie dodatkowego zgłoszenia i będą wykluczeni od podziałów skutecznych na podstawie formalnego projektu podziału.

Wierzycielom na audyencyi likwidacyjnej jawiącym się i zgłoszonym służy prawo w miejsce zawiadowcy masy, jego zastępcy i członków wydziału wierzycieli, dotychczas urzędujących, powołać ostatecznie wolnym wyborem inne osoby, swego zaufania.

Audyencyę likwidacyjną przeznacza się zarazem do postępowania ugodowego.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczać się będzie w części urzędowej „Gazety Lwowskiej”.

Wierzyciele, którzy nie mieszkają w Brodach, lub w pobliżu, mają wymienić w zgłoszeniu pełnomocnika dla doręczeń, w temże miejscu zamieszkałego, w prze-

ciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego ustanowi się dla nich na ich koszt i niebezpieczeństwo, pełnomocnika dla doręczeń.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 29 listopada 1912.

L. cz. S. 1/6 (294) (15988)
E d y k t.

W konkursie Towarzystwa handlowego w Sanoku wyznacza się po myśli § 149 ord. konkurs. audyencyę do zbadania rachunków złożonych przez zawiadowcę masy p. adw. dr. Afendę za czas od 5 września 1907 do 12 grudnia 1912, tudzież do ustalenia roszczeń zawiadowcy masy do wynagrodzenia i zwrotu poniesionych wydatków na dzień 23 grudnia 1912 godz. 9 przed południem w tym c. k. sądzie obwodowym, w biurze Nr. 12.

Wierzycielom wolno jawić się na tej audyencyi, przeglądać rachunki i czynić nad nimi uwagi.

Przedłożone rachunki wraz z załącznikami udziela się wydziałowi wierzycieli do rąk p. Władysława Beksińskiego z poleceniem zwrotu tychże najpóźniej na wyznaczonej audyencyi.

C. k. Sąd obwodowy, Oddział IV.
Sanok, dnia 14 grudnia 1912.

L. cz. S. 1/10 (100) (15987)
E d y k t.

W konkursie Melecha Kaltera i Eliasza Schnecka przedłożył zawiadowca masy projekt rozdziału masy.

Wszystkim wierzycielom konkursowym, którzy dotychczas zgłosili swe wierzytelności, wolno powyższy projekt u komisarza konkursowego lub zawiadowcy masy przeglądać i brać z niego odpisy i możliwe zarzuty wolno im wnieść ustnie lub pisemnie u komisarza konkursowego aż do dnia 26 grudnia 1912.

Do rozprawy nad tym projektem i ustaleniem rozdziału, wyznacza się audyencyę na dzień 27 grudnia 1912 godz. 9 przed południem w c. k. sądzie obwodowym w Rzeszowie, w biurze Nr. 7, II. p.

Na tę audyencyę wzywa się w szczególności zawiadowcę masy, jego zastępcę i członków wydziału wierzycieli.

Rzeszów, dnia 17 grudnia 1912.
Komisarz konkursowy.

Kuratele.

L. cz. P. 198/12 (1) (15808 2—3)
E d y k t.

Józefa Pietrzaka w Młynczykach uznano umysłowo niedołęznym.

Kuratorem jego ustanowiono Antoniego Tokarczyka w Młynczykach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Limanowa, dnia 31 lipca 1912.

L. cz. P. 138/12 (10) (15807 2—3)
E d y k t.

Antoniego Mołonia cieślę z Jarosławia uznano za marnotrawcę.

Kuratorem jego ustanowiono Ferdynanda Krämera w Jarosławiu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Jarosław, dnia 26 listopada 1912.

L. cz. P. 45/12 (6) (15774 2—3)
E d y k t.

Ołeksę Diauczka syna Andrija z Krzyworówni uznano umysłowo niedołęznym.

Kuratorem ustanowiono Iwana Prokipinkę syna Michała z Krzyworówni.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Żabie, dnia 19 czerwca 1912.

L. cz. P. 199/12 (1) (15807 2—3)
E d y k t.

Wojciecha Pietrzaka w Młynczykach uznano umysłowo niedołęznym.

Kuratorem jego ustanowiono Antoniego Tokarczyka w Młynczykach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Limanowa, dnia 31 lipca 1912.

L. cz. L. 7/12 (15769)
E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Jakóba Wąsa w Jaworsku.

Kuratorem jego ustanowiono Piotra Bacę w Jaworsku.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Wojnicz, dnia 2 grudnia 1912.

L. cz. P. 196/12 (6) (15843)
E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Jana Sielskiego w Nowosiólkach dyd.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Miśnińskiego w Nowosiólkach dyd.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział V.
Dobromil, dnia 4 października 1912.

L. cz. L. 17/11 (11) (15648 2—3)
E d y k t.

Michał Pierożyński z Radymna uznany marnotrawcą, jego kuratorem jest Jan Węgrzyn z Radymna.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Radymno, dnia 20 lipca 1912.

L. cz. L. III. 23/12 (5) (15953)
E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Wasyla Iwaszczuka w Białej.

Kuratorem jego ustanowiono Onufrego Iwaszczuka w Białej.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział III.
Czortków, dnia 25 listopada 1912.

L. cz. L. IV. 8/12 (7) (15798)
E d y k t.

Za marnotrawną uznano Jewkę Hupałową w Zarzeczcu.

Kuratorem jej ustanowiono Bazylego Ciesielskiego z Złoczowie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Złoczów, dnia 12 czerwca 1912.

L. cz. L. 1/12 (15700)
E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Maryannę Kiliównę córkę Wojciecha w Jodłowy.

Kuratorem jej ustanowiono Michała Kilię w Jodłowy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzostek, dnia 27 listopada 1912.

L. cz. L. 9/12 (4) (15710)
E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Wojciecha Czarnego w Zawoju.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Czarnego w Skawicy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Maków, dnia 25 listopada 1912.

L. cz. P. 103/9 (9) (15699)
E d y k t.

Za umysłowo chorego uznano Salomona Manrera z Jodłowy.

Kuratorem jego ustanowiono Szymona Mahrera z Jodłowy.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Brzostek, dnia 28 listopad 1912.

L. cz. P. 11/12 (15770)
E d y k t.

Za umysłowo chorą uznano Małgorzatę Strzałkowską w Wojniczu.

Kuratorem jej ustanowiono Jana Strzałkowskiego w Wojniczu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Wojnicz, dnia 2 grudnia 1912.

L. cz. P. 205/12 (8) (15565)
E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Stanisława Widelkę z Kobyla.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Samka zw. „Małym” w Kobylu.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Wiśnicz, dnia 24 października 1912.

L. cz. P. P. VI. 9/12 (8) (15959)
E d y k t.

Jan Kozicki z Knihinina wsi uznany za umysłowo chorego.

Kuratorem jego jest Mikołaj Komunicki w Knihininie wsi.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Stanisławów, 9 stycznia 1912.

L. cz. P. VI. 138/12 (15998)
E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Tanasija Szaraburka w Białobereźce.

Kuratorem jego ustanowiono Dmytra Watamaniuka s. Iacha w Białobereźce.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział VI.
Kuty, dnia 21 października 1912.

L. cz. P. 195/12 (16057)
E d y k t.

Za marnotrawnego uznano Stefana Tkaczyka w Dębnie.

Kuratorem jego ustanowiono Jana Wana w Dębnie.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Leżajsk, 13 listopada 1912.

L. cz. P. 218/12 (4) (16059)
E d y k t.

Za niewłasnowolną uznano Antoninę Iwańską vel Kostiuk w Kudryńcach.

Kuratorem jej ustanowiono Kościę Jaremę w Kudryńcach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział IV.
Mielnica, dnia 9 października 1912.

L. cz. L. V. 4/12 (3), P. V. 154/12 (3)
(16047)

E d y k t

Za umysłowo chorą uznano Maryę Eteczko, córkę śp. Iwana i Marty Eteczków w Podnestrzanach.

Kuratorem jej ustanowiono Fedia Hupało w Podnestrzanach.

C. k. Sąd powiatowy, Oddział I.
Chodorów, dnia 21 listopada 1912.

Firmy.

L. cz. Firm. 1325/12 Stow. II. 16 (16017)
Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kraków.
Brzmienie firmy: Towarzystwo wzajemnego kredytu w Krakowie, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

1. Członek dyrekcji umarł: Zenon Słonecki w Krakowie.

2. Członkiem dyrekcji wybrany: Zbigniew Horodnyński w Krakowie.

Data wpisu: 5 grudnia 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 3 grudnia 1912.

Ч. сп. Фирм. 1074 Ст. II. 243 (15935)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарських.

Осідок стоваришення: Сокаль.

Фірма звучить: Повітове товариство кредитове, стоваришене зареєстроване з обмеженю порукою в Сокалі.

Зміна статуту: Звичайні загальні збори стоваришення відбули дня 15 півдня 1912 ухвалили зміну § 7 статута стоваришення, який звучить як в книзі залучників переходив в тут. Суді.

1. Члени дирекції: помер Володимир Матвієвський.

2. Члени дирекції вибрані: Йосиф Семенов абсолютент Академії торговельної в Сокалі, другим урядуючим директором.

Дата впису: 18 червня 1912.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний

Відділ IV.

Львів, дня 11 червня 1912.

Ч. сп. Фирм. 1250 Ст. II. 337 (15932)

Зміни і додатки до вписаних вже фірм стоваришень.

Вписано в реєстрі стоваришень заробкових і господарських.

Осідок стоваришення: Любича камеральна.

Фірма звучить: Спілка ощадности і позичок в Любичи камеральній, стоваришене зареєстроване в необмеженою порукою.

Члени дирекції уступили: Василь Козюца, Іван Булаевич, Михайло Шумада, Йосиф Головка і Іван Титус.

Члени дирекції вибрані: Василь Козюца, Іван Булаевич, Миколай Шумада, Йосиф Головка поновно, а Миколай Білонога господар в Любичи камеральній, членом заряду пораз перший.

Дата впису: 18 липня 1912.

Ц. к. Суд краєвий яко торговельний

Відділ IV.

Львів, дня 10 липня 1912.

Ч. сп. Фирм. 891/12 Ст. VI. 172 (15944)

О п о в і щ е н а.

Ц. к. Суд окружний яко торговельний в Перемишля оголошує, що 13 падолиста 1912 вписано до реєстру для стоваришень заробкових і господарських при фірмі: „Самопоміч“, стоваришене зареєстроване з обмеженою порукою в Цетулі, що на загальних зборах членів, які відбули ся 18 лютого 1912 ухвалено зміну всіх §§ статута, що вибрано Володимира Дороша, управителя школи в Цетулі, на члена управи в місце уступившого Василя Струтинського.

Перемишль, 11 грудня 1912.

L. cz. Firm. 1428 Stow. V. 83 (15933)

Wpis firmy Stowarzyszenia zarobkowego i gospodarczego.

Wpisano do rejestru stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Krotoszyn.

Brzmienie firmy: Spółka oszczędności i pożyczek w Krotoszynie, stowarzyszenie zarejestrowane z nieograniczoną poręką.

Data statutu: Krotoszyn dnia 14 lipca 1912

Przedmiot przedsiębiorstwa:

a) udzielanie członkom w miarę potrzeby, użyteczności i w miarę funduszów, pożyczek potrzebnych w gospodarstwie, prze-

myśle i handlu, a to z funduszów, które Spółka na ten cel gromadzi przy pomocy wspólnej, nieograniczonej poręki swych członków:

b) dacie możności do umieszczenia na procent pieniędzy zaoszczędzonych, a marnie eżących, w ten sposób, iż Spółka przyjmuje i oprocentowane wkładki oszczędności,

c) popieranie tworzenia Spółek i stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych w okręgu Spółki.

Czas trwania: nieograniczony.

Dyrekcya: składa się z przełożonego, jednego zastępcy i 3 innych członków, wybieranych przez walne zgromadzenie na przeciąg 4 lat.

Obecnie wybrani: Stanisław Łambucki, przełożonym, Kazimierz Marko, zastępcą przełożonego, Piotr Ciepiły, Józef Czarniecki syn Jacka i Dominik Kurkowski, członkami dyrekcji, wszyscy rolnicy w Krotoszynie.

Podpis firmy: (F. Z.). Pod pieczęcią (stampilią) firmy kładzie swój podpis przełożony względnie jego zastępca i jeden z członków zarządu.

Ogłoszenia: umieszczane będą na tablicy przed lokalem Spółki, ewentualnie także w „Czasopiśmie dla spółek rolniczych“.

Udziały członków: wynoszą 10 kor.

Odpowiedzialność: nieograniczona.

Data wpisu: 5 września 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 27 sierpnia 1912.

L. cz. Firm. 1230 Stow. IV. 91 (15931)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: wschodnio galicyjski Bank kredytowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Na wschodnio galicyjski Bank kredytowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką, po rusku: Schidne hałyckie zawodne kredytowe, stowarzyszenie zarejestrowane z obmeżencju poroku u, po niemiecku: Ostgalizische Kreditanstalt Reg. Genossenschaft mit beschränkter Haftung, po francusku: Societe de Crédit de Galizie orientale Societe, approvee avec garantie limited.

Zmiana statutu: Na walnem zgromadzeniu dnia 29 kwietnia 1912 uchwalono zmianę § 1, 13 i 20 statutu w brzmieniu, jak odpis protokołu przechowany w zbiorze załączek.

Data wpisu: 8 lipca 1912

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 1 lipca 1912.

L. cz. Firm. 1059/12 Stow. VI. 29 (15945)

Ogłoszenie.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy w Przemyślu ogłasza, iż dnia 4 grudnia 1912 wpisano do rejestru dla stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych przy firmie „Towarzystwo kredytowe „Alianz w Przemyślu“, że na nadzwyczajnym walnem zgromadzeniu członków stowarzyszenia odbytem 31 października 1912 uchwalono likwidację tego towarzystwa i wybrano likwidatorami: 1. Izaka Amkranta, dyrektora towarzystwa „Alianz“, 2. Salomona Goldberga, buchaltera Towarzystwa dyskontowego, 3. dr. Alojzego Aschkenazego, adwokata w Przemyślu zamieszkałych.

Przemyśl, dnia 11 grudnia 1912.

L. cz. Firm. 10 Stow. IV. 63 (15934)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Sokal.

Brzmienie firmy: Galicyjska Kasa kredytowa w Sokalu, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Nadzwyczajne walne zgromadzenie członków stowarzyszenia w d. 27 grudnia 1911 uchwalilo zmianę §§ 39, 43 i 44 statutu, zaś zwoycajne walne zgromadzenie członków w dniu 13 maja 1912 uchwalilo zmianę § 2 statutu w brzmieniu jak w odpisie odnosnych protokołów przechowanych w tus. zbiorze załączników.

Data wpisu: 10 czerwca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV.

Lwów, dnia 3 czerwca 1912.

L. cz. Firm. 1336 Stow. III. 195 (15936)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Należy wpisać w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Lwów.

Brzmienie firmy: „Pomoc kredytowa“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana firmy na: „Lwowski Zakład kredytowy we Lwowie“, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Zmiana statutu: Na walnem zgromadzeniu odbytem dnia 22 czerwca 1912 uchwalono zmianę §§ 1, 3, 4, 7, 9, 10, 12, 28, 38, 43, 51 i 57 statutu w brzmieniu jak odpis protokołu przechowany w zbiorze załączników.

Przedmiot przedsiębiorstwa: Podniesienie zarobku i gospodarstwa swych członków przez udzielanie im kredytu na umiarkowany procent i na warunkach możliwie dogodnych.

Członek dyrekcji Wiktor Słowikowski został wykluczony po myśli § 9 e. statutu.

Wysokość udziału: dotąd 25 kor.

Obecnie: 100 kor.

Odpowiedzialność dotąd: do podwójnej wysokości równającej się deklarowanego udziału.

Obecnie: dalszą kwotą równającą się potrzebnej wysokości deklarowanego udziału.

Data wpisu: 24 lipca 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział IV

Lwów, dnia 23 lipca 1912.

L. cz. Firm. 1248/12 Poj. III. 189 (16019)

Zmiany i dodatki odnoszące się do wpisanych już w rejestrze handlowym firm kupców pojedynczych i spółek.

Do rejestru firm. poj. wciągnięto co następuje:

Siedziba firmy: Podgórze, obecnie Kraków.

Brzmienie firmy: N Sprecher.

Dotychczasowy przedmiot przedsiębiorstwa: sprzedaż sztucznych nawozów, maszyn rolniczych, maszyn do szycia i rowerów.

Dotąd: sprzedaż sztucznych nawozów, maszyn rolniczych i maszyn do szycia“.

Dzień wpisu: 18 listopada 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 9 listopada 1912.

L. cz. Firm. 1290/12 Oddział A. I. 116 (16012)

Wykreślenie firmy.
Z rejestru oddział A. wykreślono:

Siedziba firmy: Kraków.
Brzmienie firmy: Ferdynand Kobler.
Przedmiot przedsiębiorstwa: handel drzewem.

Skutkiem zwiniecia przemysłu.

Dzień wpisu: 16 listopada 1912.

C. k. Sąd krajowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 5 grudnia 1912.

G. Zl. Firm. 1272/12 Rg. A. I. 133 (16014)

Aenderungen und Zusätze zu bereits eingetragenen Firmen von Einzelkaufleuten und Gesellschaften.

Eingetragen wurde im Register Abt. C. Sitz der Firma: Krakau.

Firmawortlaut: Osterreichische Benz Motoren Gesellschaft, m. b. H.

Neu bestellt als Geschäftsführer mit kollektivem Vertretungsbefugnis Max Laufer in Wien.

Prokura des Max Laufer gelöscht.

Der Geschäftsführer Max Laufer rechnet die Firma Kollektiv mit einem 2 Geschäftsführer oder einem Prokuristen.

Datum der Eintragung: 19 November 1912.

K. k. Landes- als Handelsgericht,
Abteilung III.

Krakau, am 9 November 1912.

L. cz. Firm. 1244/12 Stow. IV. 176 (16015)

Zmiany i dodatki do wpisanych już firm stowarzyszeń.

Wpisano w rejestrze stowarzyszeń zarobkowych i gospodarczych.

Siedziba stowarzyszenia: Kraków.

Brzmienie firmy: Krakowski Bank kredytowy, stowarzyszenie zarejestrowane z ograniczoną poręką.

Członkowie dyrekcji wybrani: dr. Henryk Dymidowicz, adw. i właściciel realności w Krakowie

Data wpisu: 15 listopada 1912.

C. k. Sąd obwodowy jako handlowy,
Oddział III.

Kraków, dnia 9 listopada 1912.

DONIESIENIA PRYWATNE.

TANIA BIBLIOTEKA DLA WSZYSTKICH.

24 tomy za 3 kor.

z przesyłką 3 kor. 80 hal.

KAROL LIBELT: O miłości ojczyzny.

WINCENTY POL: Pieśni Janusza.

ARTUR GLISZCZYŃSKI: Obrazki.

WŁ. K. WOYCICKI: Amerykanin. Powieść z życia Kościuszki.

H. G. WELLS: Wojna dwóch światów. Powieść fantastyczna, 2 tomy.

Młoda Litwa. — Nowele autorów litewskich. Przełożył S. Herbażewski.

A. J. KUŹBIN: Olesia. Powieść.

WŁ. TRĄBCZYŃSKI: Dwa powstania poznańskie. Rok 1846 i 1848 oraz Proces w Moabitcie.

Z. BARTKIEWICZ: Nastroje. Nowele różnych autorów.

W. M. DOROSZEWICZ: Opowiadania.

HELENA BÖHLAU: Pół-zwierzę. Powieść w 2 tomach.

LEONIDAS ANDRZEJEW: Życie człowieka. W pięciu obrazach z prologiem

EDMUND BERNSTEIN: Strajk, jego istota i oddziaływanie.

PIOTR NANSSEN: Próba ogniowa. Nowella.

WIKTOR DYK: Wstyd. Powieść z czeskiego.

ARTUR SCHNITZLER: Gdy się duch zamroczy. Nowella.

WŁADYSŁAWA NIDECKA: W imię praw. Powieść w 2 tomach.

Młoda Rosya. Nowella. W tłum. H. Oleudzkiej.

Jen. IGN. PRAŹCZYŃSKI: Cztery ostatni wodzowie polscy przed sądem historyi. (Poniatowski, Kościuszko, Chłopcy, Skrzynski). 2 tomy.

Poeci-Legionści. Wybór ich poezyi. (Wybięki, Godebski, Andrzej Brodziński, Reklewski, Gorecki, Tymewski i inni).

Razem 24 tomy za 3 kor.

Zamówienia i należność przesyłać należy do

Biura dzienników ST. SOKOŁOWSKIEGO

we Lwowie, ulica Jagiellońska 3.

Zamówienia na prowincję, wysyła się odwrotnie, za nadesłaniem 80 hal. na porto.

Wykaz 4% W. A. listów zastawnych

(dawnych)
gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego
wylosowanych w dniu 14 grudnia 1912 roku
przy 140 losowaniu
w sumie 23.500 zł. a. w. (47.000 Koron).

Ser. I. a 10.000 fl.:

476

Ser. III. a 1.000 fl.:

11178 11857 11904 14573 17775 17866 18080 18187 18454 18497 19921

Ser. IV. a 500 fl.:

5034 5732 6388 6504

Ser. V. a 100 fl.:

17158 17273 18031 22191 23176

Wykaz 4% 41-letn. listów zastawnych

gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego
wypowiedzianych w myśl § 22 Statutu
w dniu 14 grudnia 1912 r.
w sumie 26.700 zł. a. w. (53.400 K.):

Ser. I. a 10.000 fl.:

14

Ser. II. a 5.000 fl.:

48 54

Ser. III. a 1.000 fl.:

35 36 38 39 42

Ser. IV. a 500 fl.:

22 24

Ser. V. a 100 fl.:

82 107 110 115 116 126 132

Dyrekcja galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego
wzywa niniejszem posiadaczy powyższych listów zastawnych, aby
się po wypłatę kapitału od dnia 30 czerwca 1913 poczynawszy, do
kasy tegoż Towarzystwa we Lwowie zgłosili, ponieważ procento-
wanie tych listów zastawnych z oznaczonym dniem ustaje, i gdyby
kupony za dalszy czas wypłacone były, będą przy odbieraniu ka-
pitału potrącone.

Na rachunek Towarzystwa kredytowego ziemskiego wypłacać
także będą powyższe listy zastawne — następujące domy bankowe:

- w Krakowie: Filia Banku krajowego;
- w Poznaniu: Bank rolniczo-przemysłowy Kwilecki, Potocki i Spł.;
Hartwig Mamroth i Spł.;
- w Wiedniu: c. k. uprz. austr. Bank dla krajów koronnych;
Niższo-austriackie Towarzystwo eskontowe;
- w Pradze: Filia c. k. uprz. austr. Banku dla krajów koronnych;
- w Gracu: Filia c. k. uprz. austr. Banku dla krajów koronnych;
- w Tryeście: Filia Anglo-Austriackiego Banku;
- w Berlinie: Bank Niemiecki;
Bank Drezdeński;
- w Frankfurcie nad Menem: Bank Drezdeński;
- w Amsterdamie: Wertheim & Gompertz;
- w Bernie: Filia c. k. uprz. austr. Zakładu kredytowego dla
handlu i przemysłu;
- w Przemyśle: Ekspozytura wiedeńskiego Banku Związkowego;
- w Stanisławowie: S. Kornblüh i Syn.

We Lwowie, dnia 14 grudnia 1912.

Przedruk nie będzie płacony.

Ausweis 4% O. W. dera m 14 Dezember 1912 verlostent PFANDBRIEFE

(älterer Emission)
des galizischen Boden-Kredit-Vereines:
bei 140 Verlosung
im Betrage v. 23.500 fl. ö. W. (47.000 Kronen).

Ser. I. a 10.000 fl.:

476

Ser. III. a 1.000 fl.:

11178 11857 11904 14573 17775 17866 18080 18187 18454 18497 19921

Ser. IV. a 500 fl.:

5034 5732 6388 6504

Ser. V. a 100 fl.:

17158 17273 18031 22191 23176

Ausweis

der am 14 Dezember 1912 im Sinne des § 22
der Statuten gekündigten

4% 41-jährigen Pfandbriefe

des galizischen Boden Kredit Vereines
im Betrage v. 26.700 fl. ö. W. (53.400 K.):

Ser. I. a 10.000 fl.:

14

Ser. II. a 5.000 fl.:

48 54

Ser. III. a 1.000 fl.:

35 36 38 39 42

Ser. IV. a 500 fl.:

22 24

Ser. V. a 100 fl.:

82 107 110 115 116 126 132

Die Direktion des galizischen Boden-Kredit-Vereines fordert
hiemit die Inhaber dieser Pfandbriefe auf, sich um die Behebung
des Kapitals am 30 Juni 1913 bei der Kasse dieses Verei-
nes in Lemberg oder bei den Bankhäusern:

- in Krakau: Filiale der Landesbank;
- „ Posen: Bank für Landwirtschaft und Industrie Kwilecki,
Potocki & Comp.;
Hartwig Mamroth & Comp.;
- „ Wien: Kais. königl. priv. österr. Länderbank;
Niederösterr. Escompte-Gesellschaft;
- „ Prag: Filiale der k. k. priv. österr. Länderbank;
- „ Graz: Filiale der k. k. priv. österr. Länderbank;
- „ Triest: Filiale der Anglo-Oesterreichischen Bank;
- „ Berlin: Deutsche Bank;
Dresdner Bank;
- „ Frankfurt a. M.: Dresdner Bank;
- „ Amsterdam: Wertheim & Gompertz;
- „ Brünn: Filiale der k. k. priv. österr. Kredit-Anstalt für
Handel und Gewerbe;
- „ Przemyśl: Ekspozitura des Wiener Bankvereines;
- „ Stanislaw: S. Kornblüh & Sohn;

zu melden, weil die Verzinsung dieser Pfandbriefe am obbenann-
ten Tage aufhört, und die etwa über die Verfallszeit ausgezahl-
ten Coupons werden vom Kapitale in Abzug gebracht werden.

Lemberg, den 14 Dezember 1912.

Nachdruck wird nicht honorirt.

SPRZEDAŻ GWIAZDKOWA!

Podarki w olbrzymim wyborze
z marmuru, bronzu, szkła, porcelany
po niezwykle niskich cenach poleca
**DOM TOWAROWY
KAZIMIERZ LEWICKI**
właściciele Jakób i Aleksander Lewiccy
Główny skład porcelany, szkła, Chińskiego
srebra, Herbaty, Samowarów talskich
i towarów luksusowych.
Lwów, pl. Maryacki 10
(we własnej kamienicy).

Do
Ameryki
i Kanady
przeprawia
najlepiej

LINIA KUNARD

we Lwowie, ul. Grodecka l. 99.

Z Tryestu:

Panonia 20 stycznia 1913.
Ultonia 4 marca 1912.

Z Liverpoolu:

Lusitania: 4 i 25 stycznia i 15 lutego
1913.

Mauretania: 11 stycznia, 1 i 22 lutego
1913.

Najszybsze i najwspanialsze
parowce świata!

Cena przeprawy okrętem Tryest-
New York III. kl. koron 150. Dzieci
niżej lat 12 koron 90. Wszystko z
dodaniem 20 kor. amerykańskiego
podatku pogłównego.
Uważajcie na Nr. 99.

Wskutek powiększenia

ZMIANA LOKALU!

Najnowsze maszyny elektr.

geniusz Maryan

LWÓW
CHORAŻCZYŻNA 5,
Dom Tow. Muzycz.

UNGER

WŁASNEGO WYROBU:

Pieczęcie kauczukowe i metalowe, herby, napisy,
medale, odznaki emajlowe, monogramy.

Lwów, ul. Akademicka 3.

Największy magazyn jubilerski i zegarmistrzowski
Juliana Dąbrowskiego
kupte i sprzedaje stare srebro, złoto i kamienie.
Zlecenia załatwiać można
pocztą i przez korespondencję.

DRÓBNE OGŁOSZENIA

od wyrazu petitem 3 halerzy, tłustym
petitem 4 halerzy.

Miód! Miód! Gęsty 7-50 hal., gęsto płyn-
ny patoka „arytas”, tylko moja
specjalność, 8-50 hal. Szampan z jabłek stary, wy-
borny 5-84 hal., wszystko za 5 klg. franko. Korze-
niewicz, em. naucz. Iwanczany.

Rydze. Wysyłam grzyby ładne wybrane
7 kor. za 1 klg. Rydze mary-
nowane 5 klg. z beczką za 4 kor. 50 hal., Rydze
kiszzone 5 klg. z beczką za 4 kor. Kapustę kisz-
oną 5 klg. z beczką za kor. 3-50. Ogórki kwaszone
5 klg. z beczką za kor. 2-50. Masła 1 klg. za kor.
2-70 w przesyłkach co najmniej 4-0 klg. Bryndza z
połonin 5 klg. za kor. 6-50. Powidła 5 klg. z be-
czką kor. 4-—. Jabłka i gruszki, dobre, zimowe 5
klg. za 2 kor. Jabłka krajane suszone bez dymu 5
klg. za kor. 3-50. Gruszki kaiserki 5 klg. za 3 kor.
Sliwki suszone, dobre, słodkie 5 klg. za 4 kor. i
orzechy papierówki 5 klg. za 4-— kor. Prócz tego
sukna ciemne, jasne, czarne, białe, czerwone, szer-
kości 60 cm. po 2-40 kor. za 1 metr. Wysyła pocztą
opłacone **L. Stummer**, kupiec w Koszowie.

Sprzedam realność około 7 morgową z do-
mem mieszkalnym i budynkami
gospodarczymi w Brzuchowicach. — Bliższa wiado-
mość: Lwów, Czarnieckiego 12, w Zarządzie drukar-
ni między godz. 2-4 po południu.

„Meister der Farbe“

oryginalne reprodukcje międzynarodowych malarzy
kompletne roczniki 1906, 1908, 1908
poleca

po wyjątkowo niskich cenach
ST. SOKOŁOWSKI Lwów, Jagiellońska 3.

Na wszystkie bez wyjątku PISMA codzienne

miejscowe, zamiejscowe, wiedeńskie, zagraniczne, TYGODNIKI, PISMA HUMORYSTYCZNE,
ILLUSTRACJE ARTYSTYCZNE, MODY, ZURNALE, przyjmuje prenumeratę z dostawą,
w miejscu lub wysyłką na prośbę po cenach redakcyjnych

Agencja dzienników i ogłoszeń St. Sokołowskiego, Lwów, Jagiellońska 3.

Ogłoszenia do wszystkich pism najtańsze!

Kuryer kolejowy Cei a 40 halerzy.

Biuro dzienników St. Sokołowskiego. Lwów, Jagiellońska l. 3.

Dr. Stanisława Warmskiego PRAWO KOBIEC W PAŃSTWIE AUSTRYACKIM

zbiór

Ustaw i rozporządzeń ustawodawstwa austr. dotyczących
kobiet w porównaniu z prawem francuskim i niemieckim.

Do nabycia w biurze dzienników

Stan. Sokołowskiego we Lwowie, Jagiellońska l. 3.

Cena 1 kor. Z przesyłką pocztową 1 kor. 45 hal.

100 lat istniejący **HANDEL WIN i RESTAURACJA** pod „**ZŁOTĄ GRUSZKĄ**“
JANA LUDWIGA we Lwowie, ulica Krakowska 7
 poleca na święta: **WINA, LIKIERY i WÓDKI** w wielkim wyborze.

2 pre. na Bursę Batorego.

KINO „KOPERNIK“

zwane **SANS-RIVAL.**

Program od 20 do 27 grudnia 1912:

Sep. Wzruszający dramat w trzech aktach,
 Indye,
 Kapiel królowej. Wesoła komedia i inne
 Obrazy wesołe.

3 pre. na T. S. L.

2 pre. na Bursę Batorego.

3 pre. na T. S. L.

nowa sala teatralna dwu-
piętrowa przy ul.

Kopernika l. 9

róg ul. Lindego.

PODRÓŻE NA CZASIE!

NA FRANCUSKĄ RIVIERĘ:

Co środy i niedzieli sezonowy **Express** z Podwołoczysk
 przez Lwów-Wiedeń do Nicei-Cannes. — — —

Odjazd ze Lwowa: Środa i niedziela o 2:45 po południu.

Przyjazd do Nicei: Piątek i wtorek o 1:14 po południu.

Oprócz tego codzienny **Express**: Wiedeń-Nicea. — — —

Cena: I. Klasa Lwów-Nicea . . . . . Koron 210-60

I. Klasa Lwów-Monaco . . . . . „ 208-70

I. Klasa Lwów-Mentona . . . . . „ 208—

I. Klasa Lwów-San Remo . . . . . „ 205-70

Dopłata do Expressu ze Lwowa do powyższych stacyj
 wynosi K. 74-90.

Dopłata do Expressu z Wiednia do powyższych stacyj
 wynosi K. 53-10.

Cena biletów powrotnych Lwów-Nicea z ważnością 90 dni
 wynosi Klasą I. K. 423-40, II. K. 286-80, III. K. 185-40.

DO EGIPTU:

Odjazd ze Lwowa co środy o 7 wieczorem. — — — —

Przyjazd do Aleksandryi w poniedziałek o 2 po południu.

Cena Lwów-Wiedeń-Tryest-Aleksandrya I. Klasą K. 490-80,
 II. Klasą K. 338-80.

Cena Lwów-Wiedeń-Tryest-Aleksandrya i z powrotem
 I. Klasą K. 874-60, II. Klasą K. 602-50.

Ważność biletu powrotnego dwa miesiące.

Wszystkie bilety kolejowe, okrętowe i do wagonów
 sypialnych wydaje i wyjaśnień udziela — — — —

Biuro miastowe c. k. kolei państw.

we Lwowie, ulica Jagiellońska l. 3. — — — —

Adres telegraficzny „Stadtbureau“. Telefon Nr. 234.

„Muzeum pożytecznych rzeczy, osobliwych ludzi i zjawisk natury“.

Trzęs: Nasze ulubione trucizny, czyli na cześć oszczędzać? Potworny apetyt. Świat jest pełen nie-
 bezpieczeństw. Lekarz higienista napomina młodzież, aby nie paliła tytoniu. Rady królowej na
 zły los ludzki. Z tajemnic elektryczności. Szpital roślin. Czy istnieje życie na gwiazdach? Akwa-
 ryum w żołądku. Ludzie, którzy się urodzili kilka razy. Ogniotrwały kapitan. Wódka pali się w
 mózgu pijaka fioletowym płomieniem. Nowa filharmonia, czyli jak upiększyć śpiew naszych pta-
 ków pokojowych i polnych według metody hr. Dr. Baringtona, wiceprezydenta król. Towarzystwa
 Nauk w Londynie. Wł. Taczanowski a metoda hr. Baringtona. Piorun z jasnego nieba przyczyną
 pożaru. Dachy słomiane i drewniane uczynić ogniotrwałymi. Dym z kominów przyciąga pioruny.
 W sprawie ochrony od pożarów. Tlen w płynie jako bezpłatne lekarstwo i środek do przedłużenia
 życia. Jakiego patriotyzmu nam potrzeba? Wdzięczne pole działania dla władz. Elektryczność
 poetów, narodów i kobiet. Mechanik, który przez sen stał się bogatym. Piorunochron na dom bu-
 dnika kolejowego. Podziemne żyły wodne, a niebezpieczeństwo pożaru. Z czego można wnieść o
 istnieniu podziemnych źródeł? W każdej gminie łatwo może zdarzyć się nieszczęście. Najzdrow-
 szy i najtańszy napój. Wróble konkurentami kanarków. Warunki zdrowego snu. Książd, który
 mówi kuzanie we śnie. Napomnienie dla młodzieży. Zły los spotyka tylko społeczeństwa wadliwe
 i mało oświecone. Makolągwy śpiewają lepiej niż kanarki. Każda gmina powinna zastanawiać się
 nad wszystkimi możliwymi niebezpieczeństwami, aby im zapobiegać z awersu. I t. d. i t. d.

Cena z przesyłką pocztową 1 K. 66 hal., za zaliczką 2 K. 10 hal.

Do nabycia w biurze St. Sokołowskiego. — Lwów, Jagiellońska l. 3.

Wielka willa w Raguzie (Dalmacya)

przeplękne południowe położenie, widok na morze, obszar około 25 morgów
 z winnicą, parkiem szplikowym, drzewami orzechowemi, figowemi, migda-
 łowemi etc., bardzo nadająca się na sanatorium — do sprzedania.
 Bliższa wiadomość: Biuro dzienników Sokołowskiego. — Jagiellońska l. 3. — Lwów.

NA ŚWIĘTA!

WÓDKI w różnych smakach z krajowych fabryk — — —

LIKIERY francuskie, holenderskie i krajowe — — —

KONIAKI FRANCUSKIE — — —

WINA naturalne-czyste węgierskie, austriackie, francuskie, rońskie i greckie
 poleca handel herbaty i kawy. — — — —

EDMUNDA RIEDLA

c. k. Nadworneo dostawcy

we Lwowie, ul. Teatralna 3.

Zlecenia z prowincyi uskutecznią się odwrotnie i najstaranniej.
 CENNIKI BEZPŁATNIE.

54 lat istnienia

lat istnienia 54

Najstarsza i najpoczytniejsza ilustracja polska

TYGODNIK ILLUSTROWANY

Przeszło tysiąc stron tekstu i przeszło dwa tysiące ilustracji rocznie.

„Tygodnik Ilustrowany“ w r. 1913 zamieści najnowszą świetną powieść

Henryka Sienkiewicza p. t.

„Pod Dąbrowskim“

Z ilustracjami Wojciecha Kossaka

Władysława Reymonta p. t.

„Insurekcyja“

Wacława Sieroszewskiego p. t.

„Bieniowski“

Bolesława Prusa dwie ostatnie nowele

„Dziwni ludzie i „Nic nie ginie“.

Premia Tygodnika:

Ciekawe powieści poświęcone najwybitniejszym powieściom i romansom polskim
 i obeym 12 dużych tomów rocznie.

Cykl ilustracji wielobarwnych.

Warunki prenumeraty:

We Lwowie:

kwartalnie	6-80 koron	z oprawą książek	8-30 koron
półrocznie	13-60 koron	„ „	16-60 koron
rocznie	27-20 koron	„ „	33-20 koron

W Galicyi z przesyłką pocztową:

kwartalnie	7-20 koron	z oprawą książek	8-70 koron
półrocznie	14-40 koron	„ „	17-40 koron
rocznie	28-80 koron	„ „	34-80 koron

Prenumeratę przyjmują: Administracja Tygodnika Ilustrowanego
 we Lwowie, ulica Jagiellońska 3,

oraz wszystkie księgarnie i biura dzienników.

Numera okazowe bezpłatnie.

TARYFA FRACHTOWA

ze Lwowa do wszystkich stacyj

kolejowych w Galicyi i Bukowinie

przez **M. FISCHLERA**

Cena 2 kor., z przesyłką pocztową 2 kor. 10 hal., za
 pobraniem 2 kor. 55 hal.

Główny skład: Biuro **ST. SOKOŁOWSKIEGO**

Lwów, Jagiellońska l. 3.